

ผลงานฉบับเต็ม

เรื่อง

การวิเคราะห์สภาพปัญหาทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน
เพื่อการเกษตรกรรมภาคตะวันออกของประเทศไทย

Analysis of Soil Resources and Land Use Problems
for Agriculture in the Eastern Region of Thailand

ของ

นายพิสิษฐ์ สิ้นธุวนิช

ตำแหน่งนักวิชาการเกษตรชำนาญการพิเศษ ตำแหน่งเลขที่ ๓๒๙
สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๒ กรมพัฒนาที่ดิน

ขอประเมินเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนักวิชาการเกษตรเชี่ยวชาญ

ตำแหน่งเลขที่ ๓๒๙

ผู้เชี่ยวชาญด้านวางระบบการพัฒนาที่ดิน

สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๒ กรมพัฒนาที่ดิน

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	๑
คำนำ	๓
การตรวจเอกสาร	๔
วิธีดำเนินการ	๒๓
อุปกรณ์	๒๓
วิธีการ	๒๓
ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง	๒๕
สรุปผลการทดลองและคำแนะนำ	๑๐๑
เอกสารอ้างอิง	๑๐๖
ภาคผนวก	๑๐๘
ภาคผนวก ก ตารางภาคผนวก	๑๐๙
ภาคผนวก ข ภาพผนวก	๑๒๕

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
๑	ค่าปัจจัยรวมความลาดชันของพื้นที่	๙
๒	การจัดชั้นความรุนแรงของการชะล้างพังทลายของดินในประเทศไทย	๑๐
๓	ลักษณะภูมิอากาศภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ปี ๒๕๑๔-๒๕๕๑	๑๔
๔	ชั้นความเหมาะสมของดินสำหรับพืชเศรษฐกิจ	๔๓
๕	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดชลบุรี	๕๑
๖	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดระยอง	๕๔
๗	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดฉะเชิงเทรา	๕๗
๘	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดปราจีนบุรี	๕๙
๙	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดสระแก้ว	๖๒
๑๐	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดจันทบุรี	๖๕
๑๑	การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดตราด	๖๘

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
๑	ที่ตั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย	๑๒
๒	กลุ่มชุดดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๗
๓	ดินจำแนกตามภูมิประเทศภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๑๘
๔	สภาพการใช้ที่ดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๒๐
๕	หน่วยที่ดินภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๓๖

สารบัญภาคผนวก

ตารางผนวกที่	หน้า
ก๑ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับข้าว	๑๑๐
ก๒ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับมันสำปะหลัง	๑๑๑
ก๓ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับสับปะรด	๑๑๒
ก๔ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับอ้อย	๑๑๓
ก๕ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับข้าวโพด	๑๑๔
ก๖ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับมะพร้าว	๑๑๕
ก๗ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับมะม่วง	๑๑๖
ก๘ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับเงาะ,ทุเรียน,มังคุด	๑๑๗
ก๙ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับยางพารา	๑๑๘
ก๑๐ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับปาล์มน้ำมัน	๑๑๙
ก๑๑ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับยูคาลิปตัส	๑๒๐
ก๑๒ พื้นที่โครงการชลประทานภาคตะวันออก	๑๒๔
ภาพผนวกที่	
ข๑ กลุ่มชุดดินจังหวัดชลบุรี	๑๒๖
ข๒ กลุ่มชุดดินจังหวัดระยอง	๑๒๗
ข๓ กลุ่มชุดดินจังหวัดฉะเชิงเทรา	๑๒๘
ข๔ กลุ่มชุดดินจังหวัดปราจีนบุรี	๑๒๙
ข๕ กลุ่มชุดดินจังหวัดสระแก้ว	๑๓๐
ข๖ กลุ่มชุดดินจังหวัดจันทบุรี	๑๓๑
ข๗ กลุ่มชุดดินจังหวัดตราด	๑๓๒
ข๘ หน่วยที่ดินจังหวัดชลบุรี	๑๓๓
ข๙ หน่วยที่ดินจังหวัดระยอง	๑๓๔
ข๑๐ หน่วยที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา	๑๓๕
ข๑๑ หน่วยที่ดินจังหวัดปราจีนบุรี	๑๓๖
ข๑๒ หน่วยที่ดินจังหวัดสระแก้ว	๑๓๗
ข๑๓ หน่วยที่ดินจังหวัดจันทบุรี	๑๓๘
ข๑๔ หน่วยที่ดินจังหวัดตราด	๑๓๙
ข๑๕ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดชลบุรี	๑๔๐
ข๑๖ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดระยอง	๑๔๑
ข๑๗ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา	๑๔๒
ข๑๘ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดปราจีนบุรี	๑๔๓
ข๑๙ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดสระแก้ว	๑๔๔
ข๒๐ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดจันทบุรี	๑๔๕
ข๒๑ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดตราด	๑๔๖

การวิเคราะห์สภาพปัญหาทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน เพื่อการเกษตรกรรมภาคตะวันออกของประเทศไทย

พิสิษฐ์ สิ้นธุวนิช

สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๒

กรมพัฒนาที่ดิน

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยสภาพปัญหาทรัพยากรดิน และการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมภาคตะวันออก มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาฐานข้อมูล สำหรับการบริหารจัดการพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ และการใช้ที่ดินอย่างเหมาะสมกับศักยภาพดิน

วิธีการศึกษาประกอบด้วย การรวบรวมข้อมูลทางกายภาพ และสภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรม เช่น ทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ สภาพการใช้ที่ดิน สภาพภูมิอากาศ จากข้อมูลต่างๆ เหล่านี้ ได้นำมาวิเคราะห์ร่วมกันโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ เพื่อประเมินสภาพปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรกรรม ประกอบด้วย ลักษณะดินที่มีปัญหา การใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน คุณภาพที่ดินที่มีความเหมาะสมเล็กน้อยถึงไม่เหมาะสมและการชะล้างพังทลายของดิน

ผลการศึกษา พบว่า ทรัพยากรดินที่มีปัญหามีเนื้อที่รวม ๗.๗ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๒๖.๙ ของพื้นที่เกษตรกรรม ประกอบด้วย ดินเค็ม ดินเปรี้ยว ดินทราย ดินลูกรัง และดินตื้น ปัญหาการใช้ที่ดิน ประกอบด้วย การใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน มีเนื้อที่ ๑.๑ ล้านไร่ การใช้ที่ดินในพื้นที่ดินมีปัญหาเนื้อที่ ๔.๗ ล้านไร่ การประเมินคุณภาพที่ดินกับการใช้ที่ดิน พบว่า มีการใช้ที่ดินในพื้นที่ที่มีความเหมาะสมเล็กน้อย มีเนื้อที่รวม ๓.๖ ล้านไร่ และพื้นที่ที่ไม่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๑.๐ ล้านไร่

การประเมินอัตราการสูญเสียดิน พบว่า พื้นที่ซึ่งมีความเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดินอย่างรุนแรงถึงรุนแรงมาก มีเนื้อที่รวม ๐.๗ ล้านไร่ โดยเป็นพื้นที่ซึ่งมีความลาดชันมากกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ และการใช้ที่ดินปลูกพืชไร่ อัตราการสูญเสียดินประมาณ ๕.๓๕-๕๖.๒ ตันต่อไร่ต่อปี ในเขตแห้งแล้ง และ ๗.๐๑-๘๐.๐ ตันต่อไร่ต่อปี ในเขตชุ่มชื้นขึ้นอยู่กับลักษณะดินและความลาดชันของพื้นที่ ผลจากการศึกษาจะนำมากำหนดแนวทางการใช้ที่ดินที่เหมาะสม รวมทั้งการปรับปรุงบำรุงดิน และการกำหนดมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ

คำหลัก: ทรัพยากรดิน การใช้ที่ดิน ความเหมาะสมของดิน การชะล้างพังทลายของดิน

ทะเบียนวิจัยเลขที่: ๐๑/๒๕๕๕

Analysis of Soil Resources and Land Use Problems for Agriculture in the Eastern Region of Thailand

Pisit Sinthuvanich

Office of Land Development Regional ๒

Land Development Department

Abstract

The study on situation of soil resources and land use was carried out in the eastern region of Thailand. The objective is to develop a database to manage the area effectively and appropriate land use as their potential.

Methodology consist of data collection of physical properties and environment affecting the agriculture such as soil, water, agricultural land use, and climate. The data were analyzed by using GIS to assess the problems related to agriculture including soil problems, unsuitable land use, land quality, and soil erosion.

The results showed that the problem soils such as coastal saline soils, sandy-textured soils and shallow soils (skeletal soils) covered land area of ๗.๗ million rai or ๒๖.๔ percent of the agricultural land of the region. It was found that unsuitable land use for the potential covered the area of ๑.๑ million rai and land use on problem soils covered the area of ๔.๗ million rai. Evaluation of land quality study was found that land use in areas of low suitable areas covered the area of ๓.๖ million rai, and land use in areas of unsuitable areas covered the area of ๑.๐ million rai.

Evaluation of the rate of soil loss was found that the area with severe to very severe soil erosion covered the area of ๐.๗ million rai. Those areas covered the slope more than ๕ percent with upland crop. The rate of soil loss was approximately ๕.๓๕-๕๖.๒๑ ton/rai/year in the dry area and ๗.๐๑-๘๐.๐ ton/rai/year in the wet area. The results of the study will be used to develop a guidelines for the appropriate land use, soil fertility improvement as well as for selecting the applicable soil and conservation measures for a specific area.

Keyword : Soil Resources, Land use, soil suitability, Soil erosion

คำนำ

ทรัพยากรดินเป็นปัจจัยพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับการทำเกษตรกรรม ซึ่งในแต่ละพื้นที่จะมีความแตกต่างกัน ขึ้นอยู่กับปัจจัยการกำเนิดดิน เช่น วัตถุดิบกำเนิดดิน สภาพภูมิประเทศ สภาพภูมิอากาศ พืชพรรณ และเวลา ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้ทำให้ลักษณะดินในพื้นที่บางแห่งมีความเหมาะสมและบางแห่งมีปัญหาและข้อจำกัดต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตพืชที่ปลูก ขึ้นอยู่กับความรุนแรงของสภาพปัญหาและข้อจำกัดของทรัพยากรดิน ตลอดจนการจัดการดินในแต่ละพื้นที่ ปัญหาการใช้ที่ดินที่ไม่มีประสิทธิภาพ ทำให้ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว อีกทั้งมีผลกระทบต่อแหล่งน้ำและสภาพแวดล้อม

ภาคตะวันออกมีเนื้อที่รวมประมาณ ๒๑.๕ ล้านไร่ เป็นพื้นที่เกษตรกรรมประมาณ ๑๓.๔ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๖๒.๕ ของเนื้อที่ภาค การใช้ที่ดินทางการเกษตรมีความหลากหลาย ทั้ง นาข้าว พืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น ปัญหาทรัพยากรดินหลัก ได้แก่ ปัญหาดินทราย ดินตื้น ดินเปรี้ยวจัด ดินเค็ม การชะล้างพังทลายของดิน และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ความแตกต่างของทรัพยากรดินในแต่ละพื้นที่ มีผลโดยตรงต่อการใช้ที่ดินทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่ ดังนั้น เพื่อให้มีการใช้ที่ดินอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับศักยภาพของดิน โดยไม่ส่งผลกระทบต่อความเสื่อมโทรมของพื้นที่เกษตรกรรมและสภาพแวดล้อม จึงจำเป็นต้องวิเคราะห์สภาพปัญหาทรัพยากรดิน ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินในแต่ละพื้นที่ และประเมินศักยภาพของที่ดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจในแต่ละชนิด เพื่อนำมาใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพิจารณาและวางแผนการใช้ที่ดินให้เหมาะสมที่สุด ภายใต้การจัดการที่เหมาะสม มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ การปรับปรุงบำรุงดิน พื้นฟูพื้นที่ที่มีปัญหาให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน ส่งผลให้การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมมีความยั่งยืนต่อไป

การตรวจเอกสาร

๑.๑ ดิน (Soils) เป็นวัสดุแร่และวัสดุอินทรีย์ที่ไม่เกาะตัวหรือเชื่อมตัวกันแข็งที่ปรากฏอยู่บริเวณผิวโลก และเป็นตัวกลางธรรมชาติสำหรับการเจริญเติบโตของพืช อันเป็นผลมาจากขบวนการเกิดดินและการสร้างดิน ได้แก่ วัตถุดิบกำเนิดดิน (Parent materials) ภูมิอากาศ (Climate) เช่น ความชื้นและอุณหภูมิ (Moisture and temperature) สิ่งที่มีชีวิตขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ และพืชพรรณ (Micro and macro organisms and vegetation) ลักษณะภูมิประเทศ (Topography) และระยะเวลาเกิดดิน (Time) ปัจจัยเหล่านี้ทำให้ทรัพยากรดินในแต่ละพื้นที่ มีความแตกต่างกันทั้งทางด้านกายภาพ (Physical properties) ทางด้านเคมี (Chemical properties) และทางด้านชีววิทยา (Biological properties) ทำให้ทรัพยากรดินในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกัน (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, ๒๕๔๘)

๑.๒ ที่ดิน (Land) คือ ส่วนที่เป็นของแข็ง สิ่งที่ปรากฏอยู่บริเวณผิวดิน หรือใกล้ผิวดินที่มีความสำคัญต่อมนุษย์ และในบางครั้งจะรวมส่วนของน้ำที่ปรากฏอยู่ในที่ดิน นอกจากนี้ยังรวมถึงทรัพยากรธรรมชาติที่สามารถนำไปแปรรูปเพื่อประโยชน์อย่างอื่นได้ (คณาจารย์ภาควิชาปฐพีวิทยา, ๒๕๔๘)

๑.๓ ปัจจัยการเกิดดิน (Soil forming factors)

ทรัพยากรดินในแต่ละพื้นที่ จะมีความแตกต่างกันไปทั้งทางด้านกายภาพ ด้านเคมี และด้านชีววิทยา ซึ่งเป็นผลมาจากอิทธิพลของปัจจัยการเกิดดินและการสร้างดิน ประกอบด้วย (วุฒิชชาติ, ๒๕๔๗)

๑.๓.๑ วัตถุดิบกำเนิดดิน (Parent materials) วัตถุดิบกำเนิดดินที่เป็นหินทรายและหินในกลุ่มจะให้เนื้อดินที่เป็นดินทราย ดินร่วนปนทรายหรือดินร่วนเหนียวปนทราย วัตถุดิบกำเนิดดินที่เป็นหินแกรนิตและหินในกลุ่มจะให้เนื้อดินที่เป็นดินทรายหยาบมาก ดินร่วนปนทรายหยาบมาก ดินร่วนเหนียวปนทรายหยาบมากหรือดินเหนียวปนทรายหยาบมาก วัตถุดิบกำเนิดที่เป็นหินดินดานและหินในกลุ่มจะให้เนื้อดินที่เป็นดินร่วนปนดินเหนียวหรือดินเหนียว วัตถุดิบกำเนิดดินที่เป็นหินปูนจะให้เนื้อดินที่เป็นดินเหนียวสีแดง วัตถุดิบกำเนิดดินที่มาจากดินตะกอนลำน้ำที่ถูกพัดพามาทับถมกันตามริมแม่น้ำหรือในพื้นที่ราบจะมีเนื้อดินไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับชนิดของตะกอนที่ถูกพัดพามาทับถมกัน มีทั้งที่มีเนื้อดินเป็นดินทราย ดินร่วน ดินทรายแป้ง ดินเหนียวหรือดินปนก้อนกรวด วัตถุเนื้อหยาบจะตกตะกอนก่อน ไกล่ทางน้ำ วัตถุเนื้อละเอียดจะตกตะกอนห่างไกลไปจากทางน้ำ สำหรับวัตถุดิบกำเนิดดินจากตะกอนน้ำทะเล มีเนื้อดินเป็นดินร่วน ดินทรายแป้ง ดินร่วนปนดินเหนียว และดินเหนียวที่มีเกลือสะสมอยู่มาก ส่วนใหญ่มีสารประกอบกำมะถันปะปนอยู่มากและมีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินเปรี้ยวจัด

๑.๓.๒ สภาพภูมิอากาศ (Climate) เช่น ปริมาณและการแพร่กระจายของน้ำฝน อุณหภูมิ ดินที่อยู่ในเขตกึ่งหนาวเย็นหรือเขตร้อน ปัจจัยเหล่านี้จะเป็นตัวควบคุมการสลายตัวผุพังของวัตถุดิบกำเนิดดินและการสร้างดิน กำหนดชนิดพืชที่ขึ้นปกคลุม เนื่องจากน้ำจะเป็นพาหะที่สำคัญของการกร่อน การพัดพาและการชะล้างสู่ดินล่าง อุณหภูมิดินจะควบคุมชนิดของพืชพรรณ อัตราการสะสมการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุและปฏิกิริยาทางเคมี

๑.๓.๓ ลักษณะภูมิประเทศ (Topography) ความสูงต่ำหรือความลาดเทของพื้นที่มีความสัมพันธ์กับสภาพภูมิอากาศและชนิดของพืชพรรณ การสลายตัวของวัตถุดิบกำเนิดดินและการสร้างดินอัตราการสะสมและการสลายตัวของอินทรีย์วัตถุ การกร่อนและการทับถม โดยทั่วไปในพื้นที่ลาดชันสูงทรัพยากรดินส่วนใหญ่จะตื้นและมีอายุการเกิดดินน้อยกว่าในพื้นที่ราบ

๑.๓.๔ สิ่งมีชีวิตและพืชพรรณ (Biotic factors) สิ่งที่มีชีวิตบนดินและในดิน พืชพรรณ ธรรมชาติและการใช้ประโยชน์ที่ดิน อันเนื่องมาจากการกระทำของมนุษย์ การปลดปล่อยสารจากสิ่งที่มีชีวิตในดินหรือการเคลื่อนย้ายดินจะมีผลต่อการสลายตัวของวัตถุต้นกำเนิดดิน การสร้างดินและการสะสมอินทรีย์สารต่างๆในดิน

๑.๓.๕ ระยะเวลาเกิดดิน (Time) ดินหรือตะกอนลำนํ้าที่มีอายุน้อย การสร้างดินหรือการพัฒนาชั้นดินมีน้อย ส่วนใหญ่เป็นดินต้นหรือมีเศษหินปะปนอยู่ในชั้นดินมาก เป็นดินเลนและไม่มีโครงสร้าง เป็นต้น

๑.๔ การใช้ประโยชน์ที่ดิน (Land used) เป็นการศึกษาเพื่อบ่งบอกถึงสถานะหรือลักษณะการใช้ประโยชน์ที่ดิน สิ่งปรากฏอยู่ที่พื้นผิวที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติหรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ในขณะนั้น การใช้ประโยชน์ที่ดินจะมีการเปลี่ยนแปลงได้ง่ายตามสภาวะเศรษฐกิจของประเทศ เช่น พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าไม้ แหล่งน้ำ พื้นที่อื่นๆ เช่น หาดทราย บ่อดิน บ่อขุด เหมืองแร่ ที่ลุ่มชื้นแฉะและพื้นที่หินโผล่ เป็นต้น (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๓)

๑.๕ การจำแนกดิน (Soil classification) หมายถึง ศาสตร์ที่ว่าด้วยการแจกแจงดินชนิดต่างๆ ออกเป็นหมวดหมู่ในระดับต่าง ๆ ของความคล้ายคลึงกันของสมบัติของดินและลักษณะการเกิดของดินตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยใช้ข้อมูลจากการศึกษาดินเป็นพื้นฐาน มีวัตถุประสงค์ คือ ๑) เพื่อรวบรวมความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับดิน ๒) เพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับดินมากที่สุด ลักษณะที่จดจำได้ง่ายที่สุด ๓) เพื่อให้ภาพพจน์เชิงโครงสร้างของความเกี่ยวพันกันของดินที่จะทำให้สามารถสื่อความหมายกันได้ ๔) เพื่อชี้ให้เห็นหรือแสดงความสัมพันธ์ของดินต่าง ๆ และชั้นต่าง ๆ ในกลุ่มของดินทั้งหมด ๕) เพื่อแสดงให้เห็นและให้เรียนรู้เกี่ยวกับความสัมพันธ์ใหม่ ๆ หลักการใหม่ ๆ ที่ยังไม่เคยได้มีความรู้มาก่อนเกี่ยวกับดิน ๖) เพื่อกำหนดกลุ่มหรือชั้นต่าง ๆ ที่จะสามารถใช้เป็นหลักในการวิจัยและทดลอง หรือการวางแผนการวิจัยในการศึกษาเรื่องดิน ๗) เพื่อแจกแจงดินออกเป็นกลุ่มหรือหมวดหมู่อย่างมีเหตุผลในเชิงการใช้ด้านต่าง ๆ เช่น เพื่อทำนายพฤติกรรม เพื่อหาวิธีการที่ดีที่สุดในการใช้ดิน เพื่อประมาณความสามารถในเชิงการผลิตของดิน เพื่อแจกแจงปัญหาชนิดต่าง ๆ ที่มีโอกาสเกิดขึ้นและหลักการพื้นฐานในการแก้ปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการใช้ดิน และเพื่อให้แนวทางหรือสื่อที่ช่วยในการถ่ายทอดข้อสนเทศและเทคโนโลยี (เอิบ, ๒๕๔๒)

๑.๖ กลุ่มชุดดิน (Group of soil series) เป็นการรวบรวมชุดดิน (Soil series) หรือดินคล้าย (Soil variants) ที่มีลักษณะและสมบัติต่างๆ ของดิน ในด้านการใช้ประโยชน์และการจัดการดินที่คล้ายคลึงกันมาจัดอยู่ในกลุ่มชุดดินเดียวกันอย่างมีระบบ ซึ่งส่วนใหญ่รวมกลุ่มชุดดินตามวงศ์ดิน (Soil family) กรมพัฒนาที่ดินได้แบ่งกลุ่มชุดดินทั้งประเทศออกได้ ๖๒ กลุ่มชุดดิน โดยยึดหลักกว้างๆ จากลักษณะดินที่พบอยู่ในพื้นที่ลุ่ม (Aquic soil moisture regime) พื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตชุ่มชื้นที่มีฝนตกชุก (Udic soil moisture regime) ได้แก่ พื้นที่ภาคใต้ ภาคตะวันออกบางส่วนและพื้นที่ชายฝั่งทะเลภาคตะวันออกเฉียงใต้ และพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตแห้งที่มีฝนตกน้อย (Ustic soil moisture regime) ได้แก่ พื้นที่ภาคกลาง ภาคตะวันออกบางส่วน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๕๒)

๑.๗ การจำแนกความเหมาะสมของที่ดิน (land suitability classification) ใช้การประเมินจากกลุ่มของคุณลักษณะที่ดินที่มีข้อจำกัดรุนแรงที่สุด โดยวิธีการพิจารณา ดูว่าคุณภาพที่ดินตัวใดบ้างในหน่วยที่ดินที่ต้องการศึกษามีข้อจำกัดที่รุนแรงที่สุดที่มีอิทธิพลต่อการเจริญเติบโตของพืช ก็จะใช้

ระดับความเหมาะสมของคุณภาพที่ดินตัวนั้นเป็นตัวแทน ความเหมาะสมของที่ดินรวมของหน่วยที่ดินที่ต้องการศึกษา (บัณฑิตและคำณ, ๒๕๔๒)

จากหลักการของ FAO (๑๙๘๓) ได้จำแนกอันดับความเหมาะสมของที่ดินเป็น ๒ กลุ่ม คือ

๑. กลุ่มที่เหมาะสม (s: suitability)

๒. กลุ่มที่ไม่เหมาะสม (n: not suitability)

และจาก ๒ กลุ่มได้แบ่งย่อยออกเป็น ๔ ชั้น (class) ดังนี้

S๑ : หมายถึง ชั้นที่มีความเหมาะสมสูง(highly suitable)

S๒ : หมายถึง ชั้นที่มีความเหมาะสมปานกลาง(moderately suitable)

S๓ : หมายถึง ชั้นที่มีความเหมาะสมเล็กน้อย(marginally suitable)

N : หมายถึง ชั้นที่ไม่มีความเหมาะสม(not suitable)

๑.๘ คุณภาพที่ดินที่นำมาประเมิน (land quality)

จากเงื่อนไขการคัดเลือกคุณภาพที่ดิน และระดับความสำคัญของคุณภาพที่ดิน พบว่า คุณภาพที่ดินที่สมควรนำมาใช้ประเมินระดับความเหมาะสมมี ๑๒ ชนิด ดังนี้ (บัณฑิต และคำณ, ๒๕๔๒)

๑.๘.๑ ระบบอุณหภูมิ (Temperature regime)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ค่าอุณหภูมิเฉลี่ยในฤดูปลูก (Mean temperature in growing period) เพราะอุณหภูมิมีอิทธิพลต่อการงอกของเมล็ด การออกดอกของพืชบางชนิด และมีส่วนสัมพันธ์กับกระบวนการสังเคราะห์แสงซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช

๑.๘.๒ ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (Moisture availability)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ระยะเวลาการท่วมขังของน้ำในฤดูฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปีหรือความต้องการน้ำในช่วงการเจริญเติบโตของพืช นอกจากนี้ควรพิจารณาถึงการกระจายของน้ำฝนในแต่ละพื้นที่ และลักษณะของเนื้อดิน ซึ่งเป็นผลต่อความจุในการอุ้มน้ำที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

๑.๘.๓ ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (Oxygen availability)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ สภาพการระบายน้ำของดิน ทั้งนี้เพราะพืชโดยทั่วไป รากพืชต้องการออกซิเจนในการหายใจ สำหรับพืชไร่และไม้ผลไม่สามารถเจริญเติบโตได้ในสภาพที่มีการแช่ขังของน้ำเป็นเวลายาวนานตั้งแต่ ๕-๑๕ วันขึ้นไป ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับชนิดพืช ในสภาพน้ำแช่ขังปริมาณออกซิเจนในดินมีน้อยมากหรือไม่มี รากพืชจะขาดออกซิเจนอย่างรุนแรงและถ้าเป็นเวลานานพืชที่ปลูกจะตายได้ภายใต้สภาพน้ำขัง

สำหรับข้าวชอบสภาพที่มีการแช่ขังของน้ำเป็นเวลานาน ต้องการดินที่มีการระบายน้ำเร็ว ทั้งนี้เพราะข้าวมีกายวิภาคที่สามารถดูดออกซิเจนจากน้ำที่แช่ขัง จึงทำให้สามารถเจริญเติบโตได้ดี

๑.๘.๔ ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (Nutrient availability)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ในที่นี้พิจารณาเฉพาะธาตุอาหารหลักคือ ธาตุไนโตรเจน ธาตุฟอสฟอรัส และธาตุโพแทสเซียม ซึ่งเป็นธาตุอาหาร ที่สำคัญต่อการเจริญเติบโตของพืชทุกชนิด ประกอบกับการพิจารณาถึงปฏิกิริยาดินซึ่งจะมีผลต่อลักษณะทางเคมีของธาตุอาหารพืชในดินที่จะอยู่ในรูปที่พืชสามารถนำธาตุนั้นไปใช้ได้หรือไม่ นอกจากนั้นปฏิกิริยาดินจะมีผลต่อกิจกรรมของจุลินทรีย์ดิน ซึ่งมีส่วนสำคัญในกระบวนการย่อยสลายอินทรีย์วัตถุด้วย

๑.๘.๕ ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (Nutrient retention capacity)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก (Cation exchange capacity) และความอิ่มตัวด้วยด่าง (Base saturation) โดยที่ปัจจัยทั้งสองนี้มีผลทางอ้อมต่อการเจริญเติบโตของพืชในเรื่องปริมาณธาตุอาหารที่ดินสามารถดูดซับ และการปลดปล่อยธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืช

๑.๘.๖ สภาพการหยั่งลึกของราก (Rooting conditions)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความลึกของดิน ความลึกของระดับน้ำใต้ดิน และชั้นการหยั่งลึกของราก (Root penetration classes)

ความลึกของดินจะมีส่วนสัมพันธ์กับความลึกของระบบรากพืชในการหยั่งเพื่อหาอาหารและยึดลำต้น ดินที่มีความลึกมากโอกาสที่รากจะเจริญเติบโตก็จะเป็นไปได้ง่าย นอกจากนี้ระดับน้ำจากใต้ดินจะเป็นตัวควบคุมการเจริญเติบโตของรากพืชด้วย ถ้าระดับน้ำใต้ดินตื้นโอกาสที่รากพืชจะเจริญเติบโตไปสู่เบื้องล่างก็เป็นไปได้ยากเพราะดินข้างล่างจะขาดออกซิเจน

ความยากง่ายต่อการหยั่งลึกของรากในดิน มีปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ลักษณะเนื้อดิน โครงสร้างดิน การเกาะตัวของดิน (Consistence) และปริมาณกรวดหรือเศษหินที่พบในหน้าตัดดิน

๑.๘.๗ ความเสียหายจากน้ำท่วม (Flood hazard)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปีที่กำหนดไว้ หมายถึงพืชได้รับความเสียหายจากการที่น้ำท่วมบนผิวดินชั่วระยะเวลาหนึ่งหรือเป็นน้ำที่ไหลบ่า การที่น้ำท่วมขังจะทำให้ดินขาดออกซิเจน

๑.๘.๘ การมีเกลือมากเกินไป (Excess of salts)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไปจนเป็นอันตรายต่อการเจริญเติบโตของพืช โดยขบวนการออสโมซิส กล่าวคือ ถ้ามีเกลือสะสมในดินมากปริมาณน้ำในรากพืชจะถูกดูดออกมาทำให้ต้นพืชขาดน้ำ ถ้าความเค็มมีระดับสูงมากอาจทำให้พืชตายได้ พืชแต่ละชนิดจะมีความทนทานต่อปริมาณเกลือแตกต่างกันไป

๑.๘.๙ สารพิษ (Soil toxicities)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ระดับความลึกของชั้นจาโรไซท์ ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อปฏิกิริยาดิน ทำให้ดินเป็นกรดจัดมาก ปริมาณซัลเฟตของเหล็กอลูมิเนียมในดินจะสูงมากจนเป็นพิษต่อพืช

๑.๘.๑๐ สภาพการเขตรกรรม (Soil workability)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความยากง่ายในการเขตรกรรม ซึ่งอาจหมายถึง การไถพรวนโดยเครื่องจักรหรือสัตว์ หรือเครื่องมืออื่นๆที่ใช้มือก็ได้

๑.๘.๑๑ ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (Potential for mechanization)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความลาดชันของพื้นที่ ปริมาณหินโผล่ ปริมาณก้อนหิน และการมีเนื้อดินเหนียวจัด ซึ่งปัจจัยทั้งสี่นี้อาจเป็นอุปสรรคต่อการไถพรวนโดยเครื่องจักร

๑.๘.๑๒ ความเสียหายจากการกัดกร่อน (Erosion hazard)

คุณลักษณะที่ดินที่เป็นตัวแทน ได้แก่ ความลาดชันของพื้นที่และปริมาณดินที่สูญเสีย (Soil loss) พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงโอกาสที่ดินจะถูกกัดกร่อนก็เป็นไปได้ง่ายขึ้น

๑.๙ การประเมินอัตราการสูญเสียดิน การสูญเสียดินอันเนื่องมาจากการชะล้างพังทลายของดิน เป็นสาเหตุหลักอย่างหนึ่งที่ทำให้ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว อัตราการสูญเสียดินเป็นตัวชี้วัดประเภทหนึ่งของการใช้ที่ดินที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะต้องอยู่ในระดับที่ยอมรับได้ คือไม่เกิน ๒ ตันต่อไร่ต่อปี (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๔๓) การประเมินอัตราการสูญเสียดินใช้สมการสูญเสียดินสากล $A = (RKLSCP)$ ร่วมกับระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

Wischmeier and Smith (๑๙๗๘) ได้อาศัยความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ ได้แก่ ปัจจัยเกี่ยวกับฝน (Rainfall factor : R) ปัจจัยเกี่ยวกับสภาพภูมิประเทศ (Topographic factor : LS) ปัจจัยเกี่ยวกับดิน (Soil erodibility factor : K) ปัจจัยเกี่ยวกับการจัดการพืช (Crop management factor : C) และปัจจัยเกี่ยวกับวิธีอนุรักษ์ดินและน้ำ (Soil and water conservation practices factor : P) ปัจจัยต่างๆ เหล่านี้นำมา สร้างเป็นสมการการสูญเสียดินสากล (The Universal Soil Loss Equation) ดังนี้

$$A = RKLSCP$$

A = ปริมาณการสูญเสียดิน ต่อหน่วยของพื้นที่ซึ่งได้จากการคำนวณ

ค่าปัจจัยทั้ง ๖ ปัจจัยมีหน่วยเป็น ตันต่อเฮกแตร์ต่อปี

R = ปัจจัยของน้ำฝนและการไหลบ่า (Rain and run off factor)

K = ปัจจัยความคงทนต่อการชะล้างพังทลายของดิน

L = ปัจจัยความยาวของความลาดชัน (Slope-length factor)

S = ปัจจัยความลาดชันของพื้นที่ (Slope steepness factor)

C = ปัจจัยการจัดการพืช (Cropping management factor)

P = ปัจจัยการปฏิบัติการป้องกันการชะล้างพังทลาย (Erosion control practice)

๑.๑๐ ปัจจัยดัชนีของสมการสูญเสียดินสากล

๑.๑๐.๑ ดัชนีการชะล้างพังทลายของฝน เป็นค่าความสัมพันธ์ของพลังจลน์ของเม็ดฝนที่ตกกระทบผิวดินกับปริมาณความเข้มของฝน (Rainfall intensity)

Srikhajon *et al.* (๑๙๘๔) ได้สร้างสมการเพื่อใช้ประเมินค่าปัจจัยของน้ำฝนและการไหลบ่า ขึ้นดังนี้

$$R = 0.4669 X - 12.1415$$

R เป็นปัจจัยการชะล้างพังทลายของฝน (เมตริกตันต่อเฮกแตร์ต่อปี)

X เป็นปริมาณฝนเฉลี่ยรายปี (มิลลิเมตรต่อปี)

๑.๑๐.๒ ปัจจัยความคงทนต่อการถูกชะล้างพังทลายของดิน

Wischmeier and Smith (๑๙๗๘) อธิบายว่าความคงทนต่อการถูกชะล้างพังทลายของดิน (Soil erodibility) เป็นสมบัติเฉพาะตัวของดินเอง การวัดค่าปัจจัยความคงทนต่อการถูกชะล้างพังทลายของดินเป็นตัวเลข เพื่อใช้ในสมการสูญเสียดินสากล เป็นผลได้จากการศึกษาเฉพาะดินชนิดหนึ่ง ๆ ในแปลงทดลองขนาดความกว้างไม่น้อยกว่า ๖ ฟุต ยาว ๗๒.๖ ฟุต บนความลาดเท ๙ เปอร์เซ็นต์ ในสภาพที่มีการไถพรวนขึ้นลงตามความลาดชันและปล่อยดินไว้ว่างเปล่าตลอดเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี ค่าปัจจัยความคงทนต่อการถูกชะล้างพังทลายของดิน ที่คำนวณได้เป็นตัวเลขแสดงอัตราส่วนการสูญเสียดินต่อหน่วยปัจจัยการชะล้างพังทลายของฝน

๑.๑๐.๓ ปัจจัยความลาดชันของพื้นที่

Wischmeier *et al.* (๑๙๗๑) ได้นำอัตราส่วนเฉพาะของการสูญเสียดิน กับความยาวและเปอร์เซ็นต์ของความลาดชันมาสร้างเป็นแผนภาพ แสดงค่าความสัมพันธ์ของอัตราส่วนการสูญเสียดินกับความยาวและเปอร์เซ็นต์ของความลาดชัน

กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๔๓) ได้คำนวณเปอร์เซ็นต์ความชัน เพื่อใช้ในสมการคำนวณค่าปัจจัยความลาดชันของพื้นที่ มีการนำข้อมูลจากแหล่งต่างๆ มาใช้ และศึกษาเปรียบเทียบ ค่าความชันที่คำนวณได้พบว่า ค่าที่คำนวณจากแผนที่มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ มีความถูกต้องมากกว่าค่าจากแผนที่อื่นๆ แต่เนื่องจากข้อมูลดิจิทัลของเส้นชั้นความสูงจากแผนที่มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ยังไม่มีครอบคลุมทั้งประเทศ จึงพิจารณาใช้ค่าความชันจากแผนที่กลุ่มชุดดินมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ในการคำนวณค่าปัจจัยความลาดชันของพื้นที่

กรมพัฒนาที่ดิน ได้ทำการคำนวณค่าปัจจัยความลาดชันของพื้นที่ จากค่าความยาวของความลาดเท เปอร์เซ็นต์ความลาดชัน ที่คำนวณได้จากแผนที่กลุ่มชุดดิน ๑:๕๐,๐๐๐ ได้ใช้เป็นฐานในการคำนวณค่าปัจจัยความลาดชันของพื้นที่ โดยค่าปัจจัยรวมความลาดชันของพื้นที่กำหนดได้ดังนี้

ตารางที่ ๑ ค่าปัจจัยรวมความลาดชันของพื้นที่

ชั้นความลาดชัน	เปอร์เซ็นต์ความชัน (ค่า S)	ความยาวของความลาดชัน (ค่า λ เป็นเมตร)	ค่าปัจจัยรวม LS - factor
A	๑.๒	๑๕๐	๐.๒๒๖
B	๒.๐	๑๕๐	๐.๓๒๓
C	๕.๐	๑๐๐	๐.๕๖๗
D	๑๒.๐	๕๐	๑.๙๒๗
E	๒๐.๐	๕๐	๒.๗๕๓

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๔๓)

๔. ปัจจัยการจัดการพืช

ปัจจัยการจัดการพืชเป็นดัชนีที่ได้จากอัตราส่วนของปริมาณการสูญเสียดินจากแปลงทดลองที่มีการปลูกพืช และการจัดการพืชชนิดใดชนิดหนึ่งกับปริมาณการสูญเสียดินที่ถูกชะล้างมาจากแปลงทดลองที่ปล่อยให้อยู่ว่างเปล่า และไถพรวนขึ้นลงตามแนวความลาดเท (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๔๓)

๕. ปัจจัยการปฏิบัติการป้องกันการชะล้างพังทลาย

เป็นปัจจัยแสดงสมรรถนะในการควบคุมการชะล้างพังทลายของดินที่ได้จากอัตราส่วนของปริมาณการสูญเสียดินที่ได้จากแปลงทดลองที่มีการใช้วิธีการอนุรักษ์ประเภทใดประเภทหนึ่ง กับปริมาณการสูญเสียดินจากแปลงทดลองที่ไถพรวนดินขึ้นลงตามความลาดชันในสภาพการอย่างอื่นที่เหมือนกัน (กรมพัฒนาที่ดิน, ๒๕๔๓)

การจัดชั้นความรุนแรงของการชะล้างพังทลายของดินในประเทศไทย

กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๔๓) กำหนดจัดชั้นความรุนแรงของดินจัดออกเป็น ๕ ระดับ ดังนี้ (ตารางที่ ๒)

ตารางที่ ๒ การจัดชั้นความรุนแรงของการชะล้างพังทลายของดินในประเทศไทย

ชั้นความรุนแรงของ การชะล้างพังทลาย	อัตราการสูญเสียดิน	
	ต้นต่อไร่ต่อปี	มิลลิเมตรต่อปี
๑ : น้อย	๐ - ๒	๐ - ๐.๙๖
๒ : ปานกลาง	๒ - ๕	๐.๙๖ - ๒.๔
๓ : รุนแรง	๕ - ๑๕	๒.๔ - ๗.๒
๔ : รุนแรงมาก	๑๕ - ๒๐	๗.๒ - ๙.๖
๕ : รุนแรงมากที่สุด	มากกว่า ๒๐	มากกว่า ๙.๖

ที่มา: กรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๔๓)

ข้อมูลพื้นฐาน

๒.๑ ขนาดและที่ตั้ง

ภาคตะวันออก มีพื้นที่รวมประมาณ ๒๑,๔๘๗,๘๑๒ ไร่ ตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๒ และ ๑๔ องศาเหนือ กับเส้นแวงที่ ๑๐๑ และ ๑๐๓ องศาตะวันออก ประกอบด้วย ๗ จังหวัด คือ ชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี สระแก้ว จันทบุรี และตราด มีอาณาเขตติดต่อดังนี้

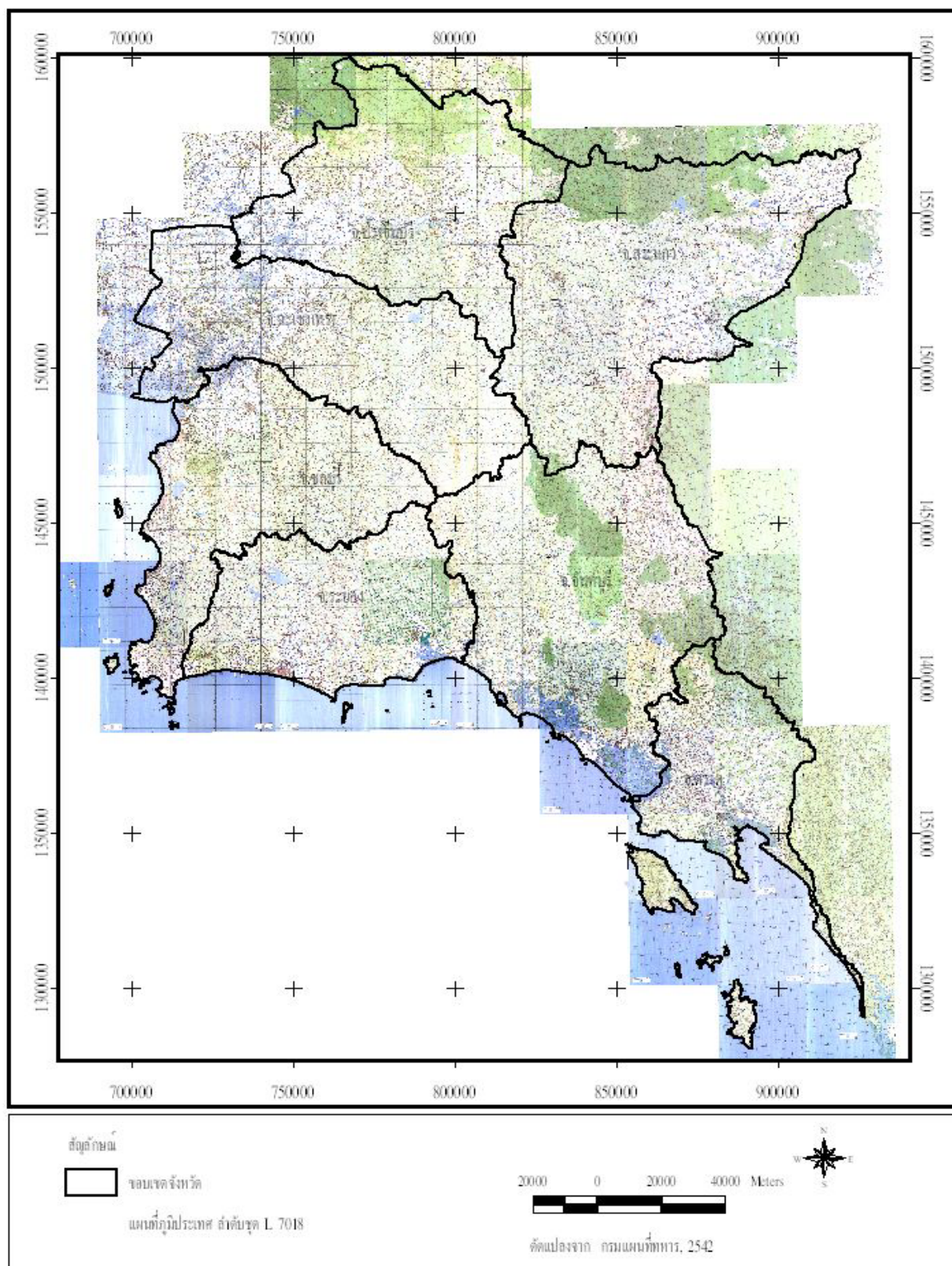
ทิศเหนือ	ติดกับจังหวัดนครราชสีมา และบุรีรัมย์
ทิศใต้	ติดกับอ่าวไทย
ทิศตะวันออก	ติดกับประเทศกัมพูชาประชาธิปไตย
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดนครนายก ปทุมธานี กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และอ่าวไทย

๒.๒ ภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศบริเวณตอนบนของภาคจะเป็นภูเขาและแนวเทือกเขาสูง มีเทือกเขาสันกำแพงและเทือกเขาพนมดงรักทอดตัวในแนวตะวันตกไปทางทิศตะวันออกกั้นภาคตะวันออกและตะวันออกเฉียงเหนือ บริเวณตะวันออกของภาคมีเทือกเขาบรรทัดกั้นพรมแดนไทยกับราชอาณาจักรกัมพูชาวางตัวในแนวเหนือใต้ ถัดลงมาเป็นเทือกเขาจันทบุรี เทือกเขาสูงมีความลาดเทจากทิศเหนือลงมาทิศใต้ ทางตอนใต้เป็นที่ราบชายฝั่งทะเล ลักษณะเป็นชายฝั่งเว้าแหว่ง ประกอบด้วยเกาะมากมายและหาดทรายที่สวยงาม ส่วนพื้นที่ราบมีแม่น้ำบางปะกงเป็นแม่น้ำสายสำคัญ

๒.๓ ภูมิอากาศ

เนื่องจากภาคตะวันออกอยู่ติดกับอ่าวไทย โดยมีชายฝั่งทะเลและภูเขาเปิดรับอิทธิพลจากทะเลอย่างเต็มที่ จึงทำให้ภาคตะวันออกอยู่ภายใต้อิทธิพลของลมหนาวและมรสุมอากาศจากทะเล ลมที่พัดเข้าสู่ภาคตะวันออกได้แก่ ลมประจำฤดูกาล และลมประจำเวลา ลมประจำฤดูกาลที่พัดผ่านภาคตะวันออกก็คือลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดผ่านอ่าวไทย และหอบเอาฝนเข้ามาตกในภาคตะวันออกกลายเป็นฤดูฝนในช่วงนี้ แต่พออย่างเข้าเดือนพฤศจิกายนไปจนถึงเดือนกุมภาพันธ์ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ จะพัดเอาความหนาวเย็น

ภาพที่ ๑ ที่ตั้งภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย

ที่มา กรมแผนที่ทหาร, ๒๕๔๒ กรมการปกครอง, ๒๕๕๕

และแห้งแล้งจากพื้นแผ่นดินใหญ่จีน แต่เนื่องจากลมมรสุมนี้พัดผ่านภาคตะวันออกเฉียงเหนือและราชอาณาจักรกัมพูชามาถึงเทือกเขาสันกำแพง และเทือกเขาพนมดงรักได้ขวางกั้นไว้ไม่ยอมให้ลมหนาวและมวลอากาศเย็นแผ่ลงมาปกคลุมภาคตะวันออกเฉียงใต้ ประกอบกับภาคนี้ได้รับอิทธิพลของไอน้ำจากทะเลอีกทางหนึ่งทำให้ไม่สภาวะหนาวเย็นในฤดูหนาว ส่วนฤดูร้อนซึ่งเริ่มต้นราวกลางเดือนกุมภาพันธ์เป็นต้นไป และสิ้นสุดในตอนปลายเดือนเมษายน โดยมีระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน จะมีลมฝ่ายใต้หรือตะวันออกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ภาคตะวันออกเฉียงใต้ค่อนข้างแรงและสม่ำเสมออีกทั้งยังได้อิทธิพลจากทะเลจึงทำให้ภาคตะวันออกเฉียงใต้ร้อนจนเกินไป

ในภาคนี้ยังมีเทือกเขาบรรทัด เทือกเขาจันทบุรี และเทือกเขาเขี้ยวทอดตัวในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ จึงมีอิทธิพลต่อภูมิอากาศ และปริมาณฝนตกในภาคตะวันออกเฉียงใต้ เป็นอย่างมากคือ เทือกเขาเหล่านี้ได้ขวางกั้นทิศทางลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ พัดพามาตกในบริเวณด้านหน้าภูเขาหรือด้านต้นลมเป็นจำนวนมาก ฝนที่ตกทางด้านหน้าของภูเขานี้ส่วนใหญ่เป็นฝนชนิดที่เรียกว่า “ฝนภูเขา” (Orographic rain) ด้วยเหตุนี้เองบริเวณคลองใหญ่ จังหวัดตราดและจังหวัดจันทบุรี ซึ่งอยู่ด้านหน้าของภูเขาจึงมีฝนตกหนัก ส่วนบริเวณด้านหลังภูเขาหรือด้านปลายลม จะมีฝนตกน้อยกว่าด้านต้นลมเช่น บริเวณที่อยู่ลึกเข้าไปตอนในของอำเภอบ้านบึง จังหวัดชลบุรี บริเวณดังกล่าวนี้เป็นเขตที่เรียกว่าเขตเงาฝนหรือพื้นที่อับฝน (Rain shadow)

๒.๔ ฤดูกาล ประกอบด้วย

ฤดูฝน จะเริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป และไปสิ้นสุดในเดือนพฤศจิกายน รวมระยะเวลาของฤดูฝนประมาณ ๖ เดือน โดยเริ่มเมื่อลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดเข้าสู่เขตนี้ในเดือนมิถุนายนฝนจะทิ้งช่วง และลดปริมาณลงอย่างชัดเจนยกเว้นทางตอนใต้ของภาค ได้แก่บริเวณ จังหวัดจันทบุรีและตราด ฝนจะตกมากขึ้นในเดือนกรกฎาคม-ตุลาคม ฝนที่ตกในเขตนี้เป็นฝนอันเนื่องมาจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ในอ่าวไทยปะทะกับเทือกเขาพนมดงรัก และฝนอันเนื่องมาจากพายุหมุนที่เคลื่อนตัวจากทะเลจีนใต้แล้วขึ้นฝั่งทางเวียดนามใต้ ลักษณะเช่นนี้ทำให้ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีกำลังแรงยิ่งขึ้นปรากฏการณ์ เช่นนี้จะมีโอกาสเกิดขึ้นมากในเดือนกันยายน-ตุลาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายน และสิ้นสุดราวเดือนกุมภาพันธ์ รวมระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน ฤดูหนาวในเขตนี้ อุณหภูมิจะไม่ลดต่ำมากเหมือนภาคอื่น ทั้งนี้เพราะภาคตะวันออกเฉียงใต้อยู่ปลายลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือและอีกประการหนึ่งเป็นภาคที่มีฝั่งทะเลติดต่อกับอ่าวไทยเป็นระยะยาว อิทธิพลของทะเลทำให้อากาศไม่หนาวเย็น

ฤดูร้อน เริ่มราวเดือนกุมภาพันธ์ เป็นต้นไป และสิ้นสุดปลายเดือนเมษายน ระยะเวลาประมาณ ๓ เดือน ภายใต้นี้จะมีลมจากฝ่ายใต้หรือตะวันออกเฉียงใต้พัดเข้าสู่ภาคนี้ที่มีกำลังค่อนข้างแรงสม่ำเสมอ และเมื่อรวมกับลมเฉื่อยในตอนบ่ายทำให้ลมตะวันออกเฉียงใต้มีกำลังแรงยิ่งขึ้น ดังนั้น ฝั่งทะเลตะวันออก จึงมีคลื่นลมค่อนข้างแรงในตอนบ่าย และเย็นทำให้อากาศไม่ร้อนมากนัก

๒.๕ ปริมาณน้ำฝน

มีปริมาณน้ำฝนรวมตลอดปี ๒,๒๔๕ มิลลิเมตร โดยจังหวัดตราดมีปริมาณน้ำฝนสูงสุดในเดือนสิงหาคม มีปริมาณ ๓๙๑ มิลลิเมตร และจังหวัดสระแก้วมีปริมาณน้ำฝนต่ำสุดในเดือนธันวาคม มีปริมาณ ๓.๖๘ มิลลิเมตร

๒.๖ อุณหภูมิ

มีอุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปี ๒๗ องศาเซลเซียส จังหวัดตราด มีอุณหภูมิสูงสุดวัดได้ ๓๔ องศาเซลเซียส ในเดือนเมษายน และจังหวัดสระแก้ว อุณหภูมิต่ำสุดวัดได้ ๑๖ องศาเซลเซียส ในเดือนธันวาคม

๒.๗ ความชื้นสัมพัทธ์

มีความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ยตลอดปี ๗๗ เปอร์เซ็นต์ ความชื้นสัมพัทธ์สูงสุดวัดได้ ๘๔ เปอร์เซ็นต์ ในเดือนกันยายนที่จังหวัดตราด และต่ำสุดวัดได้ ๖๗ เปอร์เซ็นต์ ในเดือนธันวาคมที่จังหวัดสระแก้ว

ตารางที่ ๓ ลักษณะภูมิอากาศภาคตะวันออก ปี พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๕๑

เดือน	ปริมาณ น้ำฝน(มม.)	จำนวน วันที่ฝนตก	อุณหภูมิ ต่ำสุด (°C)	อุณหภูมิ สูงสุด (°C)	อุณหภูมิ เฉลี่ย (°C)	ความชื้น สัมพัทธ์ (เปอร์เซ็นต์)	ศักยภาพการคาย* ระเหยน้ำ (มม.)
ม.ค.	๑๙.๘๘	๒.๐๓	๒๑.๔๔	๓๒.๑๐	๒๕.๘๖	๖๙.๕	๑๒๔.๖๖
ก.พ.	๓๕.๙๘	๓.๖๕	๒๓.๓๕	๓๒.๘๙	๒๗.๐๗	๗๒.๓	๑๒๔.๗๒
มี.ค.	๖๗.๓๙	๖.๐๙	๒๔.๘๕	๓๓.๘๕	๒๘.๒๘	๗๔.๐	๑๕๐.๖๐
เม.ย.	๑๑๒.๒๕	๙.๓๕	๒๕.๗๐	๓๔.๔๗	๒๙.๐๕	๗๖.๔	๑๕๑.๒๐
พ.ค.	๒๔๗.๐๕	๑๗.๓๘	๒๕.๖๖	๓๓.๕๖	๒๘.๖๗	๘๐.๑	๑๓๕.๐๔
มิ.ย.	๓๕๒.๗๗	๑๘.๗๘	๒๕.๔๘	๓๒.๔๐	๒๘.๑๓	๘๑.๖	๑๑๙.๒๖
ก.ค.	๓๕๕.๓๘	๑๙.๐๙	๒๕.๒๒	๓๑.๙๑	๒๗.๗๖	๘๒.๑	๑๒๑.๓๙
ส.ค.	๓๙๑.๘๖	๒๐.๐๕	๒๕.๑๕	๓๑.๖๗	๒๗.๕๙	๘๒.๗	๑๑๘.๒๓
ก.ย.	๓๖๙.๔๓	๒๐.๗๐	๒๔.๖๗	๓๑.๖๙	๒๗.๒๗	๘๔.๐	๑๐๗.๗๒
ต.ค.	๒๒๘.๙๑	๑๖.๖๕	๒๔.๑๘	๓๑.๘๕	๒๗.๐๘	๘๑.๕	๑๑๕.๔๙
พ.ย.	๕๕.๔๕	๖.๐๗	๒๓.๐๘	๓๑.๙๕	๒๖.๕๗	๗๓.๑	๑๒๑.๙๕
ธ.ค.	๘.๗๕	๑.๓๗	๒๑.๓๐	๓๑.๔๙	๒๕.๔๖	๖๗.๐	๑๒๗.๐๐
รวม	๒,๒๔๕.๑๑	๑๔๑	-	-	-	-	๑,๕๑๗.๒๖
เฉลี่ย	-	-	๒๑.๐๗	๓๒.๔๙	๒๗.๔๐	๗๗.๐	-

หมายเหตุ : * จากการคำนวณ

ที่มา : กรมอุตุนิยมวิทยา, ๒๕๕๑

๒.๘ ทรัพยากรดิน

จากแผนที่กลุ่มชุดดิน ของกรมพัฒนาที่ดินสามารถจำแนกดินภาคตะวันออกได้ ๒๕๘ หน่วย ที่ดิน ๕๔ กลุ่มชุดดิน หน่วยสัมพัทธ์ ๑๓๖ หน่วย (ภาพที่ ๒ กลุ่มชุดดิน) ลักษณะดินจำแนกออกตามสภาพภูมิประเทศและเนื้อดิน ได้ดังนี้

ลักษณะดินที่พบบริเวณที่ราบลุ่ม วัตถุต้นกำเนิดดินเกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถม ลักษณะดินเป็นดินเหนียวถึงดินทราย ขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุต้นกำเนิดดิน ดินมีการระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ความลึกของดินพบตั้งแต่ดินตื้นจนถึงลึกมาก พบเป็นเนื้อที่ ๖,๑๗๖,๒๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒๘.๗ ของเนื้อที่ภาค จำแนกได้ดังนี้

กลุ่มดินเหนียว (กลุ่มชุดดินที่ ๑-๑๔, ๑๖) พบบริเวณด้านทิศตะวันตก ด้านทิศใต้ และด้านทิศตะวันออกเฉียงกลางถึงตอนบน มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๑๙๒,๗๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๙ ของเนื้อที่ภาค

กลุ่มดินร่วน (กลุ่มชุดดินที่ ๑๗-๑๙, ๒๑, ๒๒, ๕๙) พบส่วนใหญ่บริเวณด้านทิศเหนือถัดจากเทือกเขาตอนบนของภาค ด้านทิศตะวันออกเฉียงกลางตอนบน ด้านทิศใต้ และตอนกลางพื้นที่มีบ้างเล็กน้อย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๙๗๘,๔๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๒๑ ของเนื้อที่ภาค

กลุ่มดินทราย (กลุ่มชุดดินที่ ๒๓, ๒๔) พบบริเวณด้านทิศตะวันตกตอนกลาง ด้านทิศใต้ บางส่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๕๔๗,๓๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๕๕ ของเนื้อที่ภาค

กลุ่มดินตื้น (กลุ่มชุดดินที่ ๒๕) พบส่วนใหญ่บริเวณตอนกลางและตอนบนของภาค เกิดสลับกับกลุ่มดินร่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๔๕๗,๑๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๓ ของเนื้อที่ภาค

ลักษณะดินที่พบบนที่ดอน วัตถุต้นกำเนิดดินเกิดจากวัตถุตกค้างและเศษหินเชิงเขาของหินดินดาน หินฟิลไลต์ หินทราย และหินแกรนิต พบบริเวณพื้นผิวเหลือค้างจากการกร่อนขอยแบ่ง (Dissected erosion surface) สภาพพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบจนถึงเนินเขา ลักษณะดินเป็นดินเหนียวถึงดินทราย ขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุต้นกำเนิดดิน ดินมีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความลึกของดินพบตั้งแต่ดินตื้นจนถึงลึกมาก พบเป็นเนื้อที่ ๑๑,๔๐๐,๔๖๙ ไร่ หรือร้อยละ ๕๓.๑ ของเนื้อที่ภาค จำแนกได้ดังนี้

กลุ่มดินเหนียว (กลุ่มชุดดินที่ ๒๖-๒๙, ๓๑, ๓๓) พบส่วนใหญ่บริเวณด้านทิศใต้ขึ้นมาตอนกลางของพื้นที่ภาค และด้านทิศตะวันออกเฉียงกลาง มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๖๐๐,๗๑๐ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๔๕ ของเนื้อที่ภาค

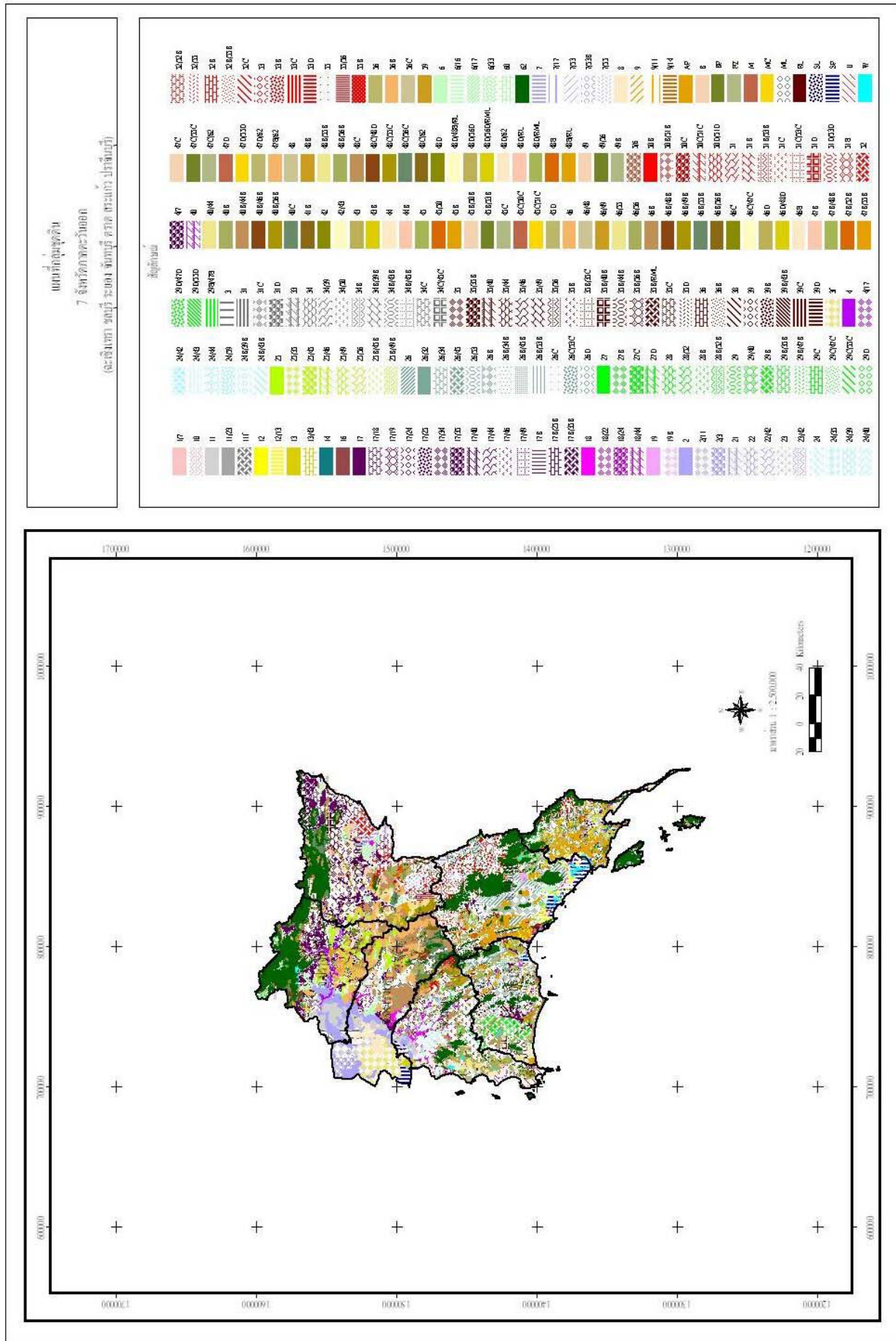
กลุ่มดินร่วน (กลุ่มชุดดินที่ ๓๔-๓๖, ๓๘-๔๑, ๖๐) พบบริเวณด้านทิศตะวันตกตอนกลางไปทางทิศตะวันออก และลงมาทางทิศใต้ บริเวณถัดจากเทือกเขาตอนบนของภาคไปทางทิศตะวันออกเฉียงบน มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๒๗๖,๗๕๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑๕.๓ ของเนื้อที่ภาค

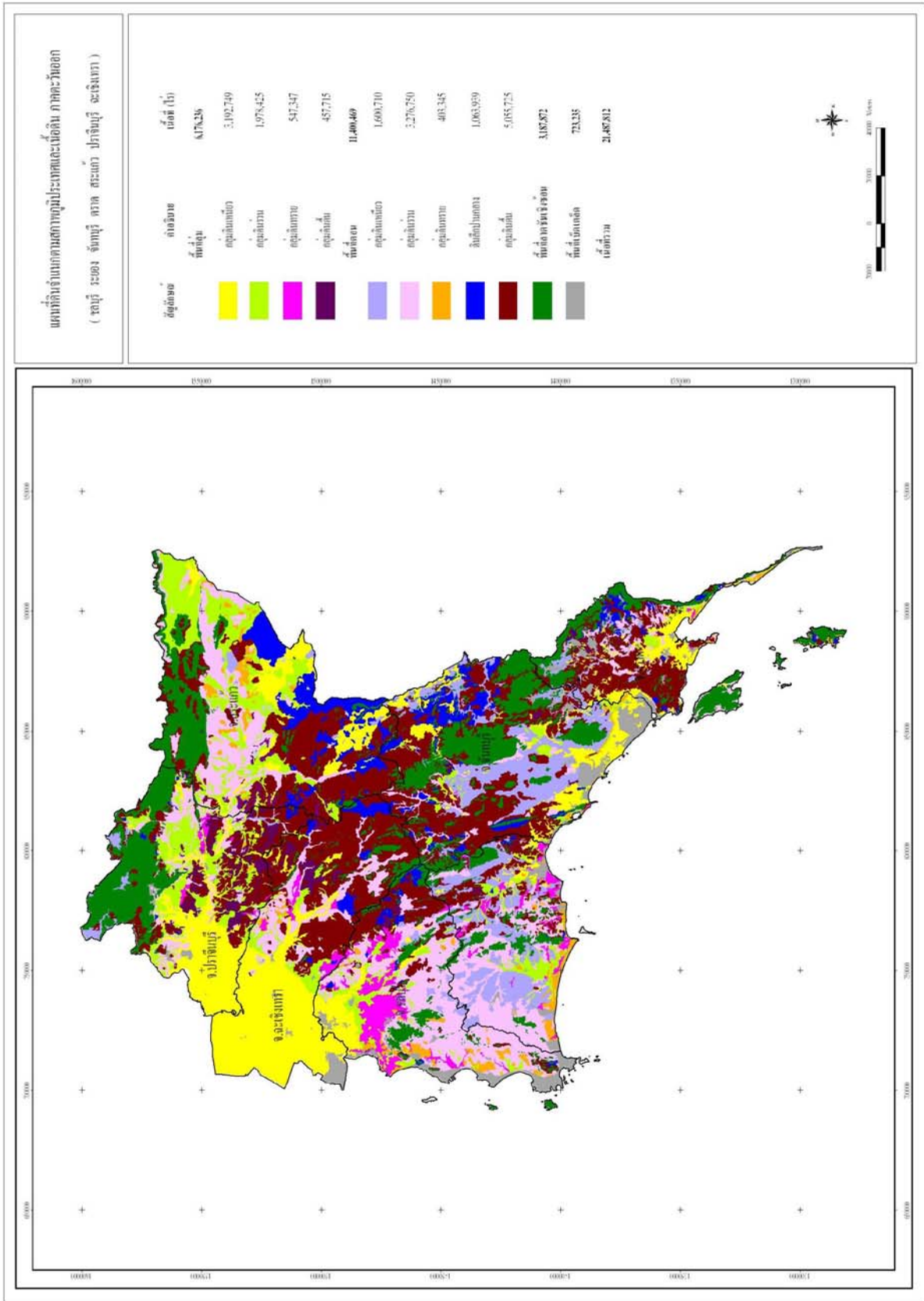
กลุ่มดินทราย (กลุ่มชุดดินที่ ๔๒-๔๔) พบบริเวณด้านทิศตะวันตกตอนกลางถึงตอนล่าง ด้านทิศใต้ถัดจากหาดทรายชายฝั่ง และด้านทิศเหนือไปทางทิศตะวันออกเฉียงบน มีเนื้อที่ประมาณ ๔๐๓,๓๔๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๘๘ ของเนื้อที่ภาค

กลุ่มดินลี้กปานกลาง (กลุ่มชุดดินที่ ๕๐, ๕๒, ๕๓, ๕๕, ๕๖) พบกระจายเป็นพื้นที่เล็กๆบริเวณตอนกลางภาค และด้านทิศตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๖๓,๙๓๙ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๙๕ ของเนื้อที่ภาค

กลุ่มดินตื้น (กลุ่มชุดดินที่ ๔๕-๔๙, ๕๑) พบเป็นพื้นที่มากที่สุดของภาค ส่วนใหญ่พบบริเวณตอนกลางขึ้นไปทางทิศเหนือและทิศตะวันออก ด้านทิศใต้บางส่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๕,๐๕๕,๗๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๓.๕ ของเนื้อที่ภาค

พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน (กลุ่มชุดดินที่ ๖๒) พบเป็นเทือกเขาใหญ่บริเวณด้านทิศเหนือ ด้านทิศตะวันออกตอนกลางลงมาตอนล่าง นอกจากนั้นพบเป็นพื้นที่เล็กๆกระจายอยู่ทั่วไป บริเวณตอนกลางพื้นที่ ทิศตะวันตกและทิศใต้บางส่วน มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๑๘๗,๘๗๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๘ ของเนื้อที่ภาค

ภาพที่ ๓ ดินจำแนกตามสภาพภูมิประเทศและเนื้อดินภาคตะวันออก

๒.๙ สภาพการใช้ที่ดิน

ภาคตะวันออก มีเนื้อที่ประมาณ ๒๑,๔๘๗,๘๑๒ ไร่ ซึ่งกรมพัฒนาที่ดินได้สำรวจไว้เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๕๓ การใช้ที่ดินสามารถจำแนกประเภทการใช้ที่ดินหลักๆ ได้ ๕ ประเภท ดังนี้

๒.๙.๑ พื้นที่ป่าไม้ ประกอบด้วย ป่าผลัดใบเสื่อมโทรม ป่าดิบแล้ง ป่าเต็งรัง ป่าเลน และสวนป่า รวมเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้น ๔,๙๒๔,๙๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๒.๙ ของพื้นที่ภาค

๒.๙.๒ พื้นที่เกษตรกรรม ประกอบด้วย นาข้าว พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น รวมเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑๓,๔๒๙,๘๘๒ ไร่ หรือร้อยละ ๖๒.๕ ของพื้นที่ภาค

๒.๙.๓ พื้นที่น้ำ ประกอบด้วย อ่างเก็บน้ำ บ่อน้ำในไร่นา แหล่งน้ำธรรมชาติ รวมเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้น ๕๒๗,๘๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๔๖ ของพื้นที่ภาค

๒.๙.๔ พื้นที่ชุมชน ประกอบด้วย หมู่บ้านต่างๆ สถานที่ราชการ นิคมอุตสาหกรรม เป็นต้น รวมเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑,๓๘๖,๘๑๖ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๔๕ ของพื้นที่ภาค

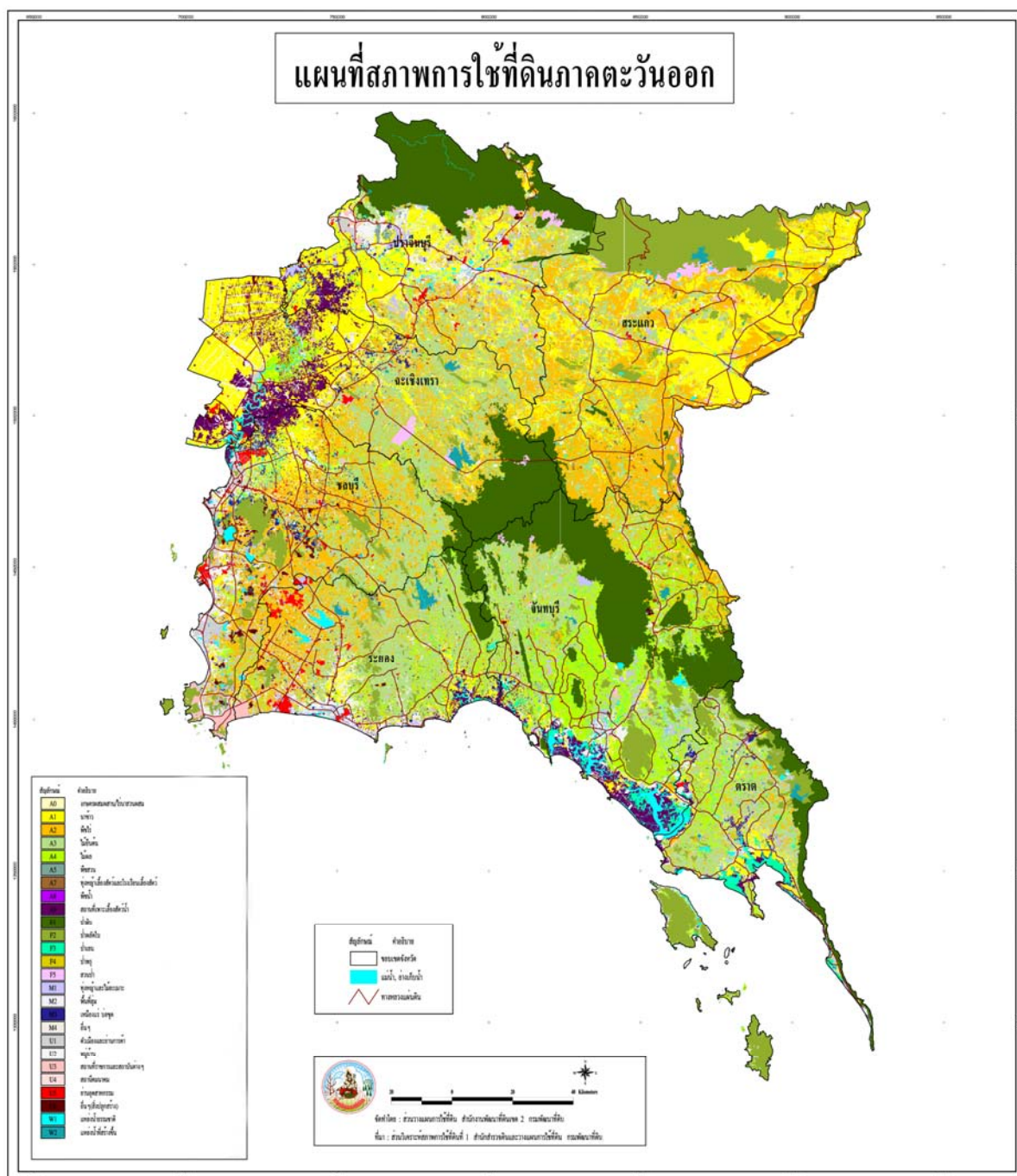
๒.๙.๕ พื้นที่อื่นๆ ประกอบด้วย พื้นที่ลุ่ม เหมืองแร่ ป่าละเมาะ ทุ่งหญ้า สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ เป็นต้น รวมเป็นเนื้อที่ทั้งสิ้น ๑,๒๒๐,๐๙๘ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๖๘ ของพื้นที่ภาค

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมของภาคตะวันออก ชนิดของพืชจะมีความแตกต่างกันตามสภาพพื้นที่ และสภาพภูมิอากาศ สรุปได้ดังนี้

จังหวัดชลบุรี พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๑๔๔,๕๐๔ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๓๐ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ มีเนื้อที่ ๖๕๕,๙๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๑ ที่สำคัญประกอบด้วย มันสำปะหลัง อ้อย และสับปะรด ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๙๘,๑๓๘ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๒๗ ที่สำคัญ ประกอบด้วย มะพร้าว มะม่วง และมะม่วงหิมพานต์ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔๙๒,๓๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๑๘.๑ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยางพารา ยูคาลิปตัส และปาล์มน้ำมัน

จังหวัดระยอง พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๔๖,๗๔๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๑ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ มีเนื้อที่ ๓๑๒,๓๕๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๑ ที่สำคัญประกอบด้วย มันสำปะหลัง และสับปะรด ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒๕๖,๒๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๖ ที่สำคัญ ประกอบด้วยทุเรียน มังคุด มะม่วง และมะม่วงหิมพานต์ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๘๗๕,๑๓๕ ไร่ หรือร้อยละ ๓๙.๔ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส

จังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๘๐๐,๕๘๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒๓.๙๔ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ มีเนื้อที่ ๔๒๖,๔๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑๒.๘ ที่สำคัญประกอบด้วย มันสำปะหลัง อ้อย และสับปะรด ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๔๗,๙๕๐ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๔๒ ที่สำคัญ ประกอบด้วย มะม่วง มะพร้าว และมะม่วงหิมพานต์ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๕๘๘,๔๖๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๖ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยูคาลิปตัส ยางพารา หมาก และปาล์มน้ำมัน

ภาพที่ ๔ สภาพการใช้ที่ดินภาคตะวันออก
 ที่มา : กรมแผนที่ทหารบก, ๒๕๕๓

จังหวัดปราจีนบุรี พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๖๔๓,๒๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๑.๖ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ มีเนื้อที่ ๒๗๖,๖๑๕ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๒๙ ที่สำคัญประกอบด้วย มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวโพด ไม้ผล มีเนื้อที่ ๖๓,๙๕๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๔ ที่สำคัญ ประกอบด้วย มะม่วง มะม่วงหิมพานต์ และขนุน ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๓๙๘,๓๖๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๔ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยูคาลิปตัส ไม้ และยางพารา

จังหวัดสระแก้ว พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๑,๑๔๓,๙๘๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๔ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑,๓๘๐,๖๓๓ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๗ ที่สำคัญประกอบด้วย มันสำปะหลัง อ้อย และข้าวโพด ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๑๙,๕๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๖๖ ที่สำคัญ ประกอบด้วย มะม่วง และมะขาม ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔๓๓๑,๖๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๖๐ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยูคาลิปตัส และยางพารา

จังหวัดจันทบุรี พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๔๙,๗๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๒๖ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ มีเนื้อที่ ๓๒๒,๑๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๑๓ ที่สำคัญประกอบด้วย มันสำปะหลัง ข้าวโพด และอ้อย ไม้ผล มีเนื้อที่ ๘๔๔,๐๗๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒๑.๓ ที่สำคัญ ประกอบด้วยทุเรียน เงาะ มังคุด และลำไย ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๗๐๔,๐๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๘ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส

จังหวัดตราด พื้นที่เกษตรกรรมประกอบด้วย นาข้าว มีเนื้อที่ ๔๔,๘๑๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๕๔ ของเนื้อที่จังหวัด พืชไร่ ที่สำคัญคือสับปะรด มีเนื้อที่ ๔๔,๓๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๕๒ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒๓๔,๖๖๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๓ ที่สำคัญ ประกอบด้วย เงาะ ทุเรียน มังคุด และมะพร้าว ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔๓๔,๕๐๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๗ ที่สำคัญ ประกอบด้วย ยางพารา และปาล์มน้ำมัน

๒.๑๐ ทรัพยากรน้ำ

เนื่องจากภูมิภาคส่วนนี้พื้นที่ส่วนใหญ่ของภาคอยู่ใกล้ทะเล จึงมีแม่น้ำที่สำคัญและคลองหลายสายที่ใช้ประโยชน์ทางด้านเกษตรกรรมและอื่น ๆ ดังนี้

แม่น้ำบางปะกง เริ่มตรงที่แม่น้ำหนุมานและแม่น้ำพระปรงมาบรรจบกันในจังหวัดปราจีนบุรี เรียกแม่น้ำตอนนี้ว่าแม่น้ำปราจีนบุรี ไหลลงทางทิศตะวันตกและวกลงทางทิศใต้เมื่อแม่น้ำนครนายกมาบรรจบทางฝั่งขวา และเป็นเส้นแบ่งเขตจังหวัดปราจีนบุรีทางฝั่งซ้ายกับจังหวัดฉะเชิงเทราทางฝั่งขวา เรียกว่าแม่น้ำบางปะกง ผ่านจังหวัดฉะเชิงเทราลงสู่ทะเลที่ตำบลบางปะกง จังหวัดฉะเชิงเทราทางฝั่งขวา กับตำบลคลองตำหรุ อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ยาวประมาณ ๒.๓๐ กิโลเมตร

แม่น้ำระยอง ต้นน้ำเกิดจากเขาเลี้ยวควายทางใต้จังหวัดระยองในตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองปากแม่น้ำระยองบริเวณปากน้ำมีโขดทรายและสันดอนปิดกั้นอยู่ แต่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอตามฤดูกาล มรสุม

แม่น้ำประแส ต้นน้ำอยู่ระหว่างเขาใหญ่กับเขาอ่างกระดืบในจังหวัดชลบุรี ไหลลงทางทิศใต้ เข้าเขตจังหวัดระยองไปลงทะเลระหว่างบ้านปากน้ำทางฝั่งซ้าย กับบ้านแหลมสนทางฝั่งขวาในตำบลปากน้ำประแสอำเภอแกลง มีน้ำตลอดปี ปากน้ำกว้างประมาณ ๒๐๐ เมตร น้ำลึกประมาณ ๕ เมตร

แม่น้ำพังราด ต้นน้ำเกิดจากเขาวงโหลไปทางใต้ตามแนวตั้งแต่อำเภอแกลง จังหวัดระยองกับอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี ไหลลงสู่ทะเลระหว่างบ้านปากน้ำพังราด ตำบลพังราด อำเภอแกลงทางฝั่งซ้ายกับบ้านถนนสูง ตำบลช้างข้าม อำเภอนายายอาม ทางฝั่งขวามีน้ำตลอดปี ปากแม่น้ำอยู่ทางทิศตะวันออกของปากแม่น้ำประแส ห่างประมาณ ๙ กิโลเมตร ปากน้ำกว้างประมาณ ๒๐๐ เมตร แม่น้ำมีน้ำลึกประมาณ ๓ เมตร

แม่น้ำเข็มหนู เป็นตอนล่างสุดของน้ำวังโตนดไหลลงสู่ทะเลระหว่างบ้านปากน้ำเข็มหนู ตำบลตะกาด กับแหลมท้ายร้านดอไม้ ตำบลคลองขุด ทางฝั่งขวาในอำเภอท่าใหม่ จังหวัดจันทบุรี

แม่น้ำจันทบุรี ต้นน้ำเกิดจากเขาสอยดาวเหนือกับเขาช่องแคบไหลลงทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ไปลงทะเลในตำบลปากน้ำแหลมสิงห์ อำเภอแหลมสิงห์ ปากน้ำอยู่ทิศตะวันออกของแหลมสิงห์กว้างประมาณ ๖๐๐ เมตร มีน้ำตลอดปี

แม่น้ำเวฬุ เกิดจากลำน้ำหลายสายมารวมกันในอำเภอขลุง จังหวัดจันทบุรี แล้วไหลลงทางทิศใต้ผ่านที่ลุ่มซึ่งน้ำทะเลท่วมถึงตอนออกทะเลด้านตะวันออกของเกาะจิกนอก เป็นเส้นแบ่งเขตที่ตำบลบางชัน อำเภอขลุง ทางฝั่งขวากับตำบลบางปิด อำเภอแหลมงอบ จังหวัดตราด ทางฝั่งซ้ายปากแม่น้ำลึกเข้าไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๒ กิโลเมตร

แม่น้ำตราด อยู่ในจังหวัดตราด ต้นน้ำเกิดจากเขาตาบอดไหลลงทางทิศใต้และลงทะเลที่อำเภอเมือง

พื้นที่ชลประทาน ภาคตะวันออก มีพื้นที่ชลประทานทั้งสิ้น ๑,๖๓๓,๔๘๘ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๖๐ ของเนื้อที่ภาค จังหวัดชลบุรี พื้นที่ชลประทานเนื้อที่ ๔๕,๖๙๐ ไร่ จังหวัดระยอง พื้นที่ชลประทาน ๑๘๐,๔๘๓ ไร่ จังหวัดจันทบุรี พื้นที่ชลประทาน ๑๖๖,๙๒๐ ไร่ จังหวัดตราด พื้นที่ชลประทาน ๑๑๓,๗๖๔ ไร่ จังหวัดสระแก้ว พื้นที่ชลประทาน ๘๕,๓๖๕ ไร่ จังหวัดปราจีนบุรี พื้นที่ชลประทาน ๑๒๔,๕๑๒ ไร่ และจังหวัดฉะเชิงเทรา พื้นที่ชลประทาน ๙๑๖,๒๕๔ ไร่

๒.๑๑ ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ภาคตะวันออก มีพื้นที่ป่าไม้ที่กำหนดไว้เป็นอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๙ แห่ง ประกอบด้วย อุทยานแห่งชาติทับลาน เขาใหญ่ ตาพระยา ปางสีดา เขาชะเมา-เขาวง เขาฉิมชุก น้ำตกพลิ้ว เขาแหลมหญ้า-หมู่เกาะเสม็ด และหมู่เกาะช้าง เนื้อที่รวม ๔,๓๗๙,๘๕๙ ไร่ นอกจากนั้นยังมีพื้นที่เตรียมการอุทยานแห่งชาติ จำนวน ๑ แห่ง คือ อุทยานแห่งชาติเขาสิบห้าชั้น เนื้อที่ ๑๙๓,๙๗๗ ไร่ และ พื้นที่วนอุทยาน จำนวน ๒ แห่ง ประกอบด้วย วนอุทยานน้ำตกเขาเจ้าบ่อทอง และเขาแหลมสิงห์ เนื้อที่รวม ๓๑,๙๗๕ ไร่

เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า จำนวน ๕ แห่ง ประกอบด้วย เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าดงใหญ่ เขาอ่างฤๅไน เขาสอยดาว เขาเขียว-เขาชมพู่ และคลองเครือหวายเฉลิมพระเกียรติ เนื้อที่รวม ๑,๖๔๘,๖๒๘ ไร่ เขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๓ แห่ง ประกอบด้วย เขตห้ามล่าสัตว์ป่าอ่างเก็บน้ำบางพระ เขาชีโอน และคังกระเบน เนื้อที่รวม ๒๕,๒๕๑ ไร่ นอกจากนั้นยังมีพื้นที่เตรียมการเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน ๑ แห่ง คือ เขตห้ามล่าสัตว์ป่านาตาขวัญ เนื้อที่ ๑๗,๗๗๐ ไร่ (กรมป่าไม้, ๒๕๕๐)

วิธีดำเนินการ

๓.๑ อุปกรณ์ ประกอบด้วย

๓.๑.๑ แผนที่กลุ่มชุดดิน (Group of soil series) มาตราส่วน ๑: ๒๕,๐๐๐ และมีการจำแนกย่อยลงไป โดยใช้ลักษณะความลาดชันของพื้นที่ซึ่งมีผลต่อการจัดการดิน เป็นตัวจำแนกย่อย ข้อมูลแผนที่กลุ่มชุดดินอยู่ในรูปดิจิทัลของกรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๒)

๓.๑.๒ แผนที่สภาพการใช้ที่ดิน เป็นแผนที่ที่ได้จากการแปลภาพถ่ายจากดาวเทียมแลนด์แซท ๕ ระบบที่เอ็ม (LANDSAT-๕ ระบบ TM) ปี ๒๕๔๒ และมีการปรับปรุงฐานข้อมูลอย่างต่อเนื่องจนถึงปี ๒๕๕๓ หน่วยแผนที่สภาพการใช้ที่ดิน มีทั้งพืชชนิดเดียวและหน่วยผสมของชนิดพืช ข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินอยู่ในรูปดิจิทัลของกรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๓)

๓.๑.๓ ข้อมูลแหล่งน้ำชลประทาน ข้อมูลแสดงรายละเอียดโครงการชลประทานขนาดกลางและขนาดเล็ก ประกอบด้วย ตำแหน่งที่ตั้ง และพื้นที่ที่ได้รับประโยชน์ เพื่อใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาการกำหนดแนวทางการใช้ที่ดินที่มีประสิทธิภาพ (สำนักงานชลประทานเขตที่ ๙, ๒๕๕๓)

๓.๑.๔ ข้อมูลภูมิอากาศ ข้อมูลเฉลี่ยของ ปริมาณน้ำฝน อุณหภูมิ ในพื้นที่ ๗ จังหวัดภาคตะวันออก ในรอบ ๓๘ ปี (พ.ศ. ๒๕๑๔-๒๕๕๑) ซึ่งลักษณะภูมิอากาศเป็นข้อมูลที่มีผลกระทบต่อการปลูกพืช และนำมาใช้เป็นข้อมูลส่วนหนึ่งในการประเมินคุณภาพที่ดิน และการประเมินอัตราการสูญเสียดิน (กรมอุตุนิยมวิทยา, ๒๕๕๑)

๓.๑.๕ เครื่องคอมพิวเตอร์และโปรแกรมระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

๓.๒ วิธีการ

๓.๒.๑ ศึกษาทรัพยากรดิน

- ๑) รวบรวมแผนที่กลุ่มชุดดินของ ๗ จังหวัดภาคตะวันออก
- ๒) ศึกษาลักษณะและคุณสมบัติประจำกลุ่มชุดดิน
- ๓) ตรวจสอบและแก้ไขขอบเขตกลุ่มชุดดินในหน่วยแผนที่ดินที่คลาดเคลื่อนให้ถูกต้อง
- ๔) ตรวจสอบขอบเขตจังหวัด ขอบเขตกลุ่มชุดดินให้ต่อเนื่องกันทั้งภาคตะวันออก
- ๕) จัดทำแผนที่ดินทั้งภาคให้สมบูรณ์ และนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

๓.๒.๒ ศึกษาสภาพการใช้ที่ดิน

๑) ศึกษาหน่วยแผนที่การใช้ที่ดิน และรวมกลุ่มพืชเศรษฐกิจ พื้นที่ป่าไม้ พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่ชุมชน พื้นที่แหล่งน้ำ และพื้นที่เบ็ดเตล็ด

๒) ตรวจสอบขอบเขตหน่วยแผนที่การใช้ที่ดินแต่ละจังหวัดให้ต่อเนื่องและครอบคลุมทั้งภาคตะวันออก

๓) จัดทำแผนที่การใช้ที่ดินทั้งภาคให้สมบูรณ์ และนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

๓.๒.๓ การกำหนดหน่วยที่ดิน

การกำหนดหน่วยที่ดิน ยึดหลักเกณฑ์หน่วยที่ดินเดียวกันต้องมีลักษณะสภาพปัญหาและข้อจำกัดที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช ในระดับเดียวกัน ภายใต้การจัดการที่เหมือนกัน การจัดทำหน่วยที่ดินมีขั้นตอนดังนี้

๑) ประเมินคุณสมบัติทางเคมีได้แก่ ปริมาณธาตุอาหารพืชในดิน ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมในดิน ความลึกของชั้นจาโรไซต์ คุณสมบัติทางกายภาพ ได้แก่ การระบายน้ำของดิน ความลึกของดิน และสภาพแวดล้อมที่มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืช ได้แก่ อุณหภูมิเฉลี่ยในฤดูปลูก ระยะเวลาการท่วมขังของน้ำในฤดูฝน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยในรอบปี การกระจายของน้ำฝน จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในรอบปี ความยากง่ายในการขุดกรรม ความลาดชันของพื้นที่

๒) ประเมินระดับความเหมาะสมของดินกับพืชเศรษฐกิจหลักในทุกกลุ่มชุดดิน โดยใช้ปัจจัยชี้วัดในการใช้ที่ดิน ๑๒ ปัจจัย (บัณฑิตและคำณ, ๒๕๔๒)

๓) รวมเอาชุดดินที่มีระดับความเหมาะสมเดียวกันสำหรับพืชแต่ละชนิด มีสภาพปัญหาและข้อจำกัดที่ต้องจัดการระดับเดียวกันเข้าด้วยกันเป็นหน่วยที่ดิน

๔) จัดทำแผนที่หน่วยที่ดินทั้งภาคให้สมบูรณ์ และนำเข้าสู่ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์

๓.๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓.๑ วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัญหาและข้อจำกัดของดิน ที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของพืช

๓.๓.๒ วิเคราะห์สภาพการใช้ที่ดินกับทรัพยากรดิน โดยการซ้อนทับแผนที่สภาพการใช้ที่ดินกับแผนที่หน่วยที่ดิน เพื่อศึกษาถึงลักษณะการใช้ที่ดินที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน และนำมากำหนดแนวทางการแก้ไขตามสภาพปัญหา

๓.๓.๓ วิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีและทางกายภาพของดิน เพื่อประเมินคุณภาพที่ดินตามหลักการ FAO Framework โดยใช้ปัจจัยตัวชี้วัด ๑๒ ปัจจัย นำมาจัดระดับความเหมาะสม

๓.๓.๔ วิเคราะห์สภาพภูมิอากาศ สภาพพื้นที่ ลักษณะดิน และการใช้ที่ดิน เพื่อประเมินอัตราการชะล้างพังทลายของดิน โดยใช้สมการสูญเสียดินสากล ($A = RKLSCP$) และนำมากำหนดรูปแบบการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสม

๓.๔. กำหนดแนวทางการจัดการดินกับพืช

นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดมากำหนดแนวทางการจัดการดินกับพืชที่เหมาะสมในแต่ละหน่วยที่ดิน ทั้งด้านการปรับปรุงบำรุงดิน และการลดอัตราการชะล้างพังทลายของดิน

๓.๕ ระยะเวลาและสถานที่

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖ ครอบคลุมพื้นที่จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

๔.๑ ผลการทดลอง

หน่วยที่ดิน และสถานภาพการใช้ที่ดินในแต่ละหน่วยที่ดิน

จากข้อมูลกลุ่มชุดดิน ได้ทำการศึกษาคุณสมบัติทางเคมี และทางกายภาพของดิน สภาพแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรม ตลอดจนปัญหาและข้อจำกัดของดินที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของพืช สามารถจัดทำหน่วยที่ดิน ได้ทั้งสิ้น ๓๑ หน่วยที่ดิน (ภาพที่ ๕) ตามรายละเอียดดังนี้

หน่วยที่ดินที่ ๑ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถมบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา (Alluvial plain) เป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๑, ๓, ๔, ๕, ๖ และ ๗ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑,๑๗๑,๑๕๕ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๔๕ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีเนื้อที่ ๔๒๒,๒๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๓๖.๑ ของหน่วยที่ดินนี้ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๒๒,๘๓๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๕ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑๐๑,๐๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๖๓ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๘๘,๘๕๕ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๕๙ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ในระดับเหมาะสมสูง พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น ความเหมาะสมอยู่ในระดับไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน ดินมีการระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว พบบริเวณที่ราบลุ่มต่ำ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน การใช้ที่ดินจึงมีความเหมาะสมสำหรับข้าวเท่านั้น การปลูกพืชที่ไม่ค่อยเหมาะสมกับศักยภาพดิน โดยการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น ซึ่งอาจเกิดน้ำท่วมขังเป็นอันตรายต่อพืชได้ จำเป็นต้องมีการจัดการที่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๓๑๒,๗๑๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๖.๗ ของหน่วยที่ดินนี้

หน่วยที่ดินที่ ๒ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อยพามาทับถมบริเวณที่ราบน้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีต เป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำเลว ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว และมีสภาพเป็นกรดจัดมากพบสารจาโรไซต์ที่ระดับความลึก ๑๐๐-๑๕๐ เซนติเมตร สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแช่ขังในช่วง ฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๖๖๒,๘๘๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๐๘ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี ตราด ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีเนื้อที่ ๔๓๙,๐๙๓ ไร่ หรือร้อยละ ๖๖.๒ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๙,๗๕๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๔๗ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔,๒๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๖๔ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ในระดับเหมาะสมสูง ไม้ผล ไม้ยืนต้น ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินเปรี้ยวจัด มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชอยู่บ้าง แต่ไม่รุนแรงมากนัก เนื่องจากระดับของสารจาโรไซต์อยู่ในระดับลึก พบบริเวณที่ราบลุ่มต่ำ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน การใช้ที่ดินจึงมีความเหมาะสมสำหรับข้าวเท่านั้น การปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน

โดยการปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น ซึ่งอาจเกิดน้ำท่วมขังเป็นอันตรายต่อพืชได้ จำเป็นต้องมีการจัดการที่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๑๓,๙๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๑ ของหน่วยที่ดินนี้

หน่วยที่ดินที่ ๓ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อยพามาทับถมบริเวณที่ราบน้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีต เป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำเร็ว ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว และมีสภาพเป็นกรดจัดมาก พบสารสารจาโรไซต์ที่ระดับความลึก ๕๐ - ๑๐๐ เซนติเมตร. สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๑๑ และ ๑๔ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๔๕๕,๐๕๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๒ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี ระยอง ตราด ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีเนื้อที่ ๒๐๙,๑๖๙ ไร่ หรือร้อยละ ๔๕.๙๗ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๙,๙๐๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๑๘ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๕,๓๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๑๗ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าว อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง ส่วนไม้ผล ไม้ยืนต้น อยู่ในระดับไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เช่นเดียวกับหน่วยที่ดินที่ ๒ เพียงแต่ผลกระทบจากความเป็นกรดจัดของดินที่มีต่อพืชจะรุนแรงมากกว่า เนื่องจากระดับของสารจาโรไซต์ที่พบอยู่ลึกปานกลาง พืชเจริญเติบโตไม่ดี การปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน มีเนื้อที่ ๑๕,๒๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๓๕ ของหน่วยที่ดินนี้

หน่วยที่ดินที่ ๔ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อยพามาทับถมบริเวณที่ราบน้ำทะเลเคยท่วมถึงในอดีต เป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำเร็ว ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว และมีสภาพเป็นกรดจัดถึงกรดรุนแรงมาก พบสารสารจาโรไซต์ที่ระดับความลึกภายใน ๕๐ เซนติเมตร. สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๙ และ ๑๐ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๘๘,๗๔๓ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๑ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี จันทบุรี ตราด และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีเนื้อที่ ๒๓,๗๘๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒๖.๘๐ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒,๖๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๐๐ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒,๓๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๖๕ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย ไม้ผล ไม้ยืนต้น อยู่ในระดับไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เช่นเดียวกับหน่วยที่ดินที่ ๒ เพียงแต่ผลกระทบจากความเป็นกรดจัดของดินที่มีต่อพืชจะรุนแรงมาก เนื่องจากระดับของสารจาโรไซต์ที่พบอยู่ตื้น พืชเจริญเติบโตไม่ดี การปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน มีเนื้อที่ ๕,๐๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๖๕ ของหน่วยที่ดินนี้

หน่วยที่ดินที่ ๕ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำทะเลพามาทับถมบริเวณที่ราบน้ำทะเลท่วมถึงเป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำเร็วมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว และมีสภาพเป็นดินเลนเค็ม บางพื้นที่มีปริมาณของกรดกำมะถันสูง เมื่อดินแห้งจะมีปฏิกิริยาเป็นกรดจัด สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๑๒ และ ๑๓ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม

๒๑๙,๗๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๒ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และ ฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน มีเนื้อที่ ๗๘,๔๒๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓๕.๗ ของหน่วย ที่ดินนี้ นาข้าวมีเนื้อที่ ๘,๙๗๓ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๐๘ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ใน ระดับเหมาะสมเล็กน้อย ขึ้นอยู่กับระดับความรุนแรงของความเค็มในดิน

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินเค็ม ส่งผลให้พืชเหี่ยวและตายในที่สุด และในบางพื้นที่เป็นดิน เค็มที่มีความเป็นกรดแฝง เมื่ออยู่ในสภาพที่แห้งสลับเปียก จะเกิดกรดกำมะถันขึ้น ทำให้ดินเป็นกรดจัด มาก ความเค็มของดินเป็นปัญหาที่แก้ไขได้ยาก และมีผลกระทบรุนแรงต่อพืช

หน่วยที่ดินที่ ๖ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถมบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา เป็นดินลึกลับ มาก มีการระบายน้ำเลวถึงค่อนข้างเลว และมีการยกทรงเพื่อเปลี่ยนสภาพการใช้ที่ดินจากนาข้าวเป็น พืชผัก ไม้ผล หรือไม้ยืนต้น ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดิน เหนียว สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๘ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑๓๓,๗๓๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๖๒ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒๗,๕๙๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๖ ของหน่วย ที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒๓,๑๖๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๓ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดิน อยู่ในระดับ เหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นพื้นที่ที่มีการยกทรง เพื่อเปลี่ยนการใช้ที่ดินจากข้าวเป็นพืชผัก หรือไม้ผล การนำดินล่างขึ้นมาทำเป็นคันปลูกพืช อาจพบปัญหาดินเปรี้ยวจัด หรือดินเลนเค็มได้ จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขสภาพดินตามปัญหาที่พบ และในบางปีที่ปริมาณน้ำมาก ระดับน้ำอาจสูงจน เป็นอันตรายต่อพืชได้ จำเป็นต้องมีระบบควบคุมน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยที่ดินที่ ๗ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถมบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา เป็นดินลึกลับ มาก มีการระบายน้ำค่อนข้างเลว ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทรายหรือดินทรายปนดินร่วน ดิน ล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๑๖, ๑๗, ๑๘, ๑๙, ๒๒ และ ๕๙ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑,๗๘๗,๒๘๒ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๓๒ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาค ตะวันออก

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีเนื้อที่ ๖๖๓,๙๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๓๗.๒ ของหน่วย ที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑๙๙,๒๑๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๒ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๗๑,๗๖๙ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๖๑ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๘๓,๙๑๗ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๗๐ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ใน ระดับเหมาะสมปานกลาง พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น อยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ดินค่อนข้างเป็นทราย ความสามารถ ในการดูดซับน้ำและธาตุอาหารต่ำ พบบริเวณที่ราบลุ่มต่ำ การใช้ที่ดินอย่างอื่นนอกจากข้าว อาจมี ปัญหา น้ำแช่ขังในช่วงฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๘ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนเนื้อหยาบที่มาจากบริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา หรือพื้นที่ลุ่มระหว่างสันทราย เป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำค่อนข้างมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินทราย ปนดินร่วน ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๓ และ ๒๔ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๕๐๖,๐๓๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๓๕ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๒๙,๘๐๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๗ ของหน่วยที่ดินนี้ นาข้าว มีเนื้อที่ ๘๘,๘๕๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑๙.๕ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๘๐,๓๐๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑๕.๙ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๓๙,๙๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๘๙ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก เนื่องจากเนื้อดินเป็นทรายจัด โครงสร้างดินไม่ดี ความสามารถในการดูดซับน้ำและธาตุอาหารต่ำมาก การปรับปรุงบำรุงดินต้องมีการลงทุนสูง การปลูกไม้ผล ไม้ยืนต้น อาจมีน้ำแข็งในช่วงฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๙ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๘ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๒ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๔B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๗,๐๘๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๓ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี และระยอง

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๒,๐๑๘ ไร่ หรือร้อยละ ๒๘.๕ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑,๙๔๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒๗.๔ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒๘๔ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๐๑ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดิน อยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนกับหน่วยที่ดินที่ ๘ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น อาจเกิดปัญหาการชะล้างพังทลายของดินโดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่

หน่วยที่ดินที่ ๑๐ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำพามาที่บริเวณที่ราบตะกอนน้ำพา เป็นดินต้นปนกรวดลูกรัง มีการระบายน้ำค่อนข้างเร็ว ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวดลูกรัง สภาพภูมิประเทศราบเรียบถึงค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์ มีน้ำแข็งในช่วงฤดูฝน กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๕ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๔๒๕,๔๔๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๙๘ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นนาข้าว มีเนื้อที่ ๑๑๙,๕๙๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒๘.๑ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑๐๗,๔๕๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๓ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๗๘,๙๐๑ ไร่ หรือร้อยละ ๑๘.๖ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๒,๙๕๔ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๐๔ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนพืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินต้นปนกรวดลูกรัง ชั้นของลูกรังจะเป็นอุปสรรคต่อการขนไของรากพืช ทำให้การเจริญเติบโตของพืชไม่ดี และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ อาจพบปัญหาน้ำแข็งในช่วงฤดูฝนได้

หน่วยที่ดินที่ ๑๑ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๐ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๒ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๕B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑๑,๙๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๖ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี และระยอง จันทบุรี ตราด และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๕,๗๐๘ ไร่ หรือร้อยละ ๔๗.๙ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๔,๐๗๙ ไร่ หรือร้อยละ ๓๔.๒ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑,๑๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๘๔ นาข้าว มีเนื้อที่ ๖๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๒๒ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๐ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น สภาพภูมิประเทศเช่นนี้ชั้นของลูกรังอาจพบตื้นกว่า และจับตัวกันแน่นแข็ง เป็นอุปสรรคต่อการขนไของรากพืชมาก ทำให้การเจริญเติบโตของพืชไม่ดี และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

หน่วยที่ดินที่ ๑๒ เป็นดินที่เกิดจากหินตะกอนเนื้อหยาบ และเกิดจากวัสดุตกค้าง เศษหินเชิงเขาของหินทรายและหินแกรนิต พบบริเวณพื้นผิวของการกลี้นผิวแผ่นดิน (Denudation surface) เป็นดินสีมาก มีการระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียว ดินเหนียวปนทราย สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๑ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๖ , ๒๖B , ๒๗, ๒๗B, ๒๘, ๒๘B, ๒๙, ๒๙B, ๓๑ และ ๓๓ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑,๓๖๘,๖๕๐ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๓๗ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว และปราจีนบุรี

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ผล มีเนื้อที่ ๔๔๑,๖๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๓๒.๓ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔๑๘,๔๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๖ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๙๕,๘๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๓ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับ พืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น อยู่ในระดับเหมาะสมสูง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน จัดว่าเป็นดินที่มีความเหมาะสมสำหรับการปลูกพืช สามารถปลูกพืชได้เกือบทุกชนิด ไม่ค่อยมีปัญหาด้านการจัดการ

หน่วยที่ดินที่ ๑๓ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๒ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๖C , ๒๗C , ๒๙C และ ๓๑C หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑๐๕,๖๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๙ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด และปราจีนบุรี

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔๒,๑๐๒ ไร่ หรือร้อยละ ๓๙.๙ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒๖,๗๖๙ ไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๔ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๖,๒๒๐ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๘๙ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๒ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น อาจมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีการอนุรักษ์ดินและน้ำ

หน่วยที่ดินที่ ๑๔ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๒ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน ๑๒ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๖D , ๒๗D , ๒๘D และ ๓๑D หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑๓,๖๙๖ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๖ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี จันทบุรี ตราด และ ปราจีนบุรี

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ มีเนื้อที่ ๙,๗๖๐ ไร่ หรือร้อยละ ๗๑.๓ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๗๕๑ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๔๘ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๕๕๑ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๗๓ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๔๐๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๙๕ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๒ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินจะรุนแรงมากกว่า โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีการการอนุรักษ์ดินและน้ำ การใช้ที่ดินควรเป็นไม้ยืนต้นมากกว่าพืชไร่

หน่วยที่ดินที่ ๑๕ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๒ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๒๐ - ๓๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๒๙E หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑,๐๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๑ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดปราจีนบุรี

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ มีเนื้อที่ ๑,๐๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐๐ ของหน่วยที่ดินนี้ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมสูง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน สภาพป่าบางส่วนเริ่มเสื่อมโทรม ควรเร่งฟื้นฟูสภาพป่าและรักษาสภาพป่าธรรมชาติ ให้เป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร

หน่วยที่ดินที่ ๑๖ เป็นดินที่เกิดจากหินตะกอนเนื้อหยาบ และเกิดจากวัตถุตกค้าง เศษหินเชิงเขาของหินทรายและหินแกรนิต พบบริเวณพื้นผิวของการเคลี่ยผิวแผ่นดิน เป็นดินสีเทา มีการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างดี ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทราย สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๑ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๓๔, ๓๔B, ๓๕, ๓๕B, ๓๖, ๓๖B, ๓๘, ๓๙, ๓๙B, ๔๐ และ ๔๐B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๓,๐๖๐,๓๒๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๒ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๙๕๓,๖๑๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๑.๒ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๘๓๑,๑๒๖ ไร่ หรือร้อยละ ๒๗.๒ นาข้าว มีเนื้อที่ ๒๖๓,๓๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๖๑ ไม้ผลมีเนื้อที่ ๒๔๔,๐๘๖ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๘ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินสำหรับข้าวอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย ส่วนพืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น อยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ จัดว่าเป็นดินที่ไม่ค่อยมีปัญหาด้านการจัดการมากนัก เพียงแต่ปรับปรุงความอุดมสมบูรณ์ของดินให้ดีขึ้น สามารถปลูกพืชได้เกือบทุกชนิด

หน่วยที่ดินที่ ๑๗ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๖ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๓๔C, ๓๕C, ๓๙C และ ๔๐C หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๘๖,๗๐๖ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๔๐ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี ระยอง ตราด สระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๓๒,๒๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๓๗.๑ ของหน่วยที่ดินนี้ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๒,๓๘๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๓ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๙,๕๘๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๑ ป่าไม้ มีเนื้อที่ ๖,๘๕๔ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๐ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๖ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น อาจมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ

หน่วยที่ดินที่ ๑๘ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๖ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน ๑๒ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๓๕D หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑,๘๘๙ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๑ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๓๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑๙.๔ ของหน่วยที่ดินนี้ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๒๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๘ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๘๒ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๓๔ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๑๖ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินจะรุนแรงมากกว่า โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ การใช้ที่ดินควรเป็นไม้ยืนต้นมากกว่าพืชไร่

หน่วยที่ดินที่ ๑๙ เป็นดินที่เกิดจากวัตถุตกค้างและเศษหินเชิงเขาของหินทราย หินแกรนิต พบบริเวณพื้นที่ผิวของการเคลี่ยผิวแผ่นดิน หรือบริเวณสันทราย เป็นดินลึกลงมาก มีการระบายน้ำค่อนข้างมาก ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินทรายปนดินร่วน ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินทรายปนดินร่วนหรือดินทราย สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๑ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๑B, ๔๒, ๔๓, ๔๓B, ๔๔ และ ๔๔B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๖๗๐,๓๖๕ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๑๒ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออก

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๖๕,๙๖๓ ไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๘ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑๐๘,๕๔๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๖.๒ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๖๓,๒๖๕ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๔๔ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินที่มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก เนื่องจากเนื้อดินเป็นทรายจัด โครงสร้างดินไม่ดี ความสามารถในการดูดซับน้ำและธาตุอาหารต่ำมาก เป็นข้อจำกัดในการเลือกชนิดพืชที่ปลูก การปรับปรุงบำรุงดินต้องมีการลงทุนสูง

หน่วยที่ดินที่ ๒๐ เป็นดินที่เกิดจากวัตถุตกค้างและเศษหินเชิงเขาของหินดินดาน หินฟิลไลต์ พบบริเวณพื้นที่ผิวของการเคลี่ยผิวแผ่นดิน เป็นดินต้นปนกรวดลูกรัง มีการระบายน้ำดี ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วน ดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินเหนียวปนกรวดลูกรัง สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๑ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๕, ๔๕B, ๔๖, ๔๖B, ๔๙ และ ๔๙B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๒,๙๔๙,๔๔๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๗ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออก

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑,๑๑๕,๘๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๓๗.๘ ของหน่วยที่ดินนี้ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๕๘๔,๑๙๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑๙.๘ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๓๔๔,๗๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๗ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินต้นปนกรวดลูกรัง ชั้นของลูกรังอาจเป็นอุปสรรคต่อการขนถ่ายของรากพืช ทำให้พืชเจริญเติบโตไม่ดี พืชที่ปลูกจำเป็นต้องมีระบบรากที่แข็งแรง และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

หน่วยที่ดินที่ ๒๑ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๐ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๕C และ ๔๖C หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๒๐๐,๕๘๑ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๙๓ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๘๙,๓๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๔๔.๕ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๕๑,๗๘๙ ไร่ หรือร้อยละ ๒๕.๘ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๖,๖๒๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๓๐ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๐ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น อาจมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ

หน่วยที่ดินที่ ๒๒ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๐ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน ๑๒ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๕D และ ๔๖D หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๗,๗๗๐ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๔ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี จันทบุรี และปราจีนบุรี

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ มีเนื้อที่ ๒,๗๙๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๖.๐ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๑,๖๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๕๙ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑,๑๐๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๒ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๐ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินจะรุนแรงมากกว่า โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ การใช้ที่ดินควรเป็นไม้ยืนต้นมากกว่าพืชไร่

หน่วยที่ดินที่ ๒๓ เป็นดินที่เกิดจากวัตถุตกค้างและเศษหินเชิงเขาของหินทราย หินดินดาน หินฟิลโลท์ พบบริเวณพื้นที่ผิวของการถล่มผิวแผ่นดิน เป็นดินต้น พบชั้นหินพื้นภายใน ๕๐ ซม. มีการระบายน้ำดี ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวด ดินเหนียวปนกรวด สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๑ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๗B, ๔๘, ๔๘B, ๕๑ และ ๕๑B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๔๔๓,๖๔๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๐๖ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๔๙,๒๓๒ ไร่ หรือร้อยละ ๓๓.๖ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๘๙,๗๒๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๐.๒ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๔๔,๓๖๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๐ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินตื้น และดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ข้อจำกัดในการปลูกพืชมีมากในด้านการจัดการและการกำหนดชนิดพืชที่ปลูก ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นหินพื้นที่พบ

หน่วยที่ดินที่ ๒๔ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๓ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๗C, ๔๘C และ ๕๑C หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๗๑๓,๘๓๐ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๓๒ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒๑๓,๘๔๐ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๐ ของหน่วยที่ดินนี้ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๐๕,๑๖๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๗ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๕๗,๐๓๓ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๙๙ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๓ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น อาจมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ

หน่วยที่ดินที่ ๒๕ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๓ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน ๑๒ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๗D, ๔๘D และ ๕๑D หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๒๔๒,๐๗๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๘ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๕๙,๔๐๓ ไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๕ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๕,๒๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๒๘ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๑๔,๔๓๙ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๙๖ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเล็กน้อยถึงไม่เหมาะสม ขึ้นอยู่กับระดับความลึกของชั้นหินที่พบ

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๓ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินจะรุนแรงมากกว่า โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ

หน่วยที่ดินที่ ๒๖ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๓ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นเนินเขา มีความลาดชัน ๒๐ - ๓๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๔๗E, ๔๘E และ ๕๑E หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๘๕,๒๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๓๙ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๓๒,๗๒๓ ไร่ หรือร้อยละ ๓๘.๔ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๒,๒๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๓ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๙,๗๙๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๕ ป่าไม้ มีเนื้อที่ ๒,๖๖๔ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๑๓ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๓ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินอยู่ในระดับรุนแรงมาก การใช้ที่ดินควรเป็นสวนป่าหรือสภาพป่าธรรมชาติ

หน่วยที่ดินที่ ๒๗ เป็นดินที่เกิดจากวัตถุตกค้างและเศษหินเชิงเขาของหินทราย หินดินดาน หินฟิลไลต์ และหินปูน พบบริเวณพื้นผิวของการเกลี่ยผิวแผ่นดิน เป็นดินลึกปานกลาง พบชั้นหินพื้นภายใน ๕๐ - ๑๐๐ เซนติเมตร มีการระบายน้ำดี ดินบนมีเนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย ดินร่วนปนดินเหนียว ดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายปนกรวด ดินเหนียวปนกรวด สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบถึงลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย มีความลาดชัน ๑ - ๕ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๕๐, ๕๐B, ๕๒, ๕๒B, ๕๓, ๕๓B, ๕๕, ๕๕B, ๕๖ และ ๕๖B หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑,๑๙๐,๐๔๔ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๕๔ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออก

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๔๙๒,๗๒๓ ไร่ หรือร้อยละ ๔๑.๔ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒๑๐,๒๓๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๗ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๑๓๑,๗๘๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๑ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เป็นดินลึกปานกลาง ชั้นของหินพื้นอาจเป็นอุปสรรคต่อการขนไของรากพืชอยู่บ้างสำหรับไม้ยืนต้นหรือไม้ผล

หน่วยที่ดินที่ ๒๘ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๗ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๕๐C, ๕๒C, ๕๓C, ๕๕C และ ๕๖C หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๓๒๔,๒๕๗ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๕๑ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออก

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๔๘,๗๑๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑๕.๐ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๔๘,๐๐๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๔.๘ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๒๙,๔๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๐๙ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๗ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงกว่าเท่านั้น อาจมีปัญหาการชะล้างพังทลายของดิน โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ

หน่วยที่ดินที่ ๒๙ ลักษณะและคุณสมบัติเหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๗ เพียงแต่พบบริเวณสภาพภูมิประเทศที่เป็นลูกคลื่นลอนชัน มีความลาดชัน ๑๒ - ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๕๐D, ๕๓D, ๕๕D และ ๕๖D หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๒๑,๗๐๕ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๑๐ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดชลบุรี จันทบุรี ตราด สระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ มีเนื้อที่ ๙,๓๑๑ ไร่ หรือร้อยละ ๔๒.๙ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒,๒๑๑ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๒ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๙๖๗ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๔๖ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๗๒๔ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๓๔ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมเล็กน้อย

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน เหมือนหน่วยที่ดินที่ ๒๗ เพียงแต่พบบริเวณพื้นที่ที่มีความลาดชันสูงมาก ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินจะรุนแรงมากกว่า โดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ การใช้ที่ดินควรเป็นไม้ยืนต้นมากกว่าพืชไร่

หน่วยที่ดินที่ ๓๐ เป็นดินที่เกิดจากตะกอนน้ำพามาทับถมบริเวณสันริมฝั่งแม่น้ำและบริเวณหุบเขา ส่วนใหญ่เป็นดินสีมาก มีการระบายน้ำดีปานกลาง ดินบนมีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย ดินร่วนดินล่างมีเนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายอาจพบชั้นกรวดลูกรัง สภาพภูมิประเทศค่อนข้างราบเรียบ มีความลาดชัน ๑-๒ เปอร์เซ็นต์ กลุ่มชุดดินที่พบ ได้แก่ กลุ่มชุดดินที่ ๖๐ หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๑๓๗,๕๖๘ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๖๔ ของเนื้อที่ภาค พบที่จังหวัดระยอง จันทบุรี ตราด สระแก้ว ปราจีนบุรี และฉะเชิงเทรา

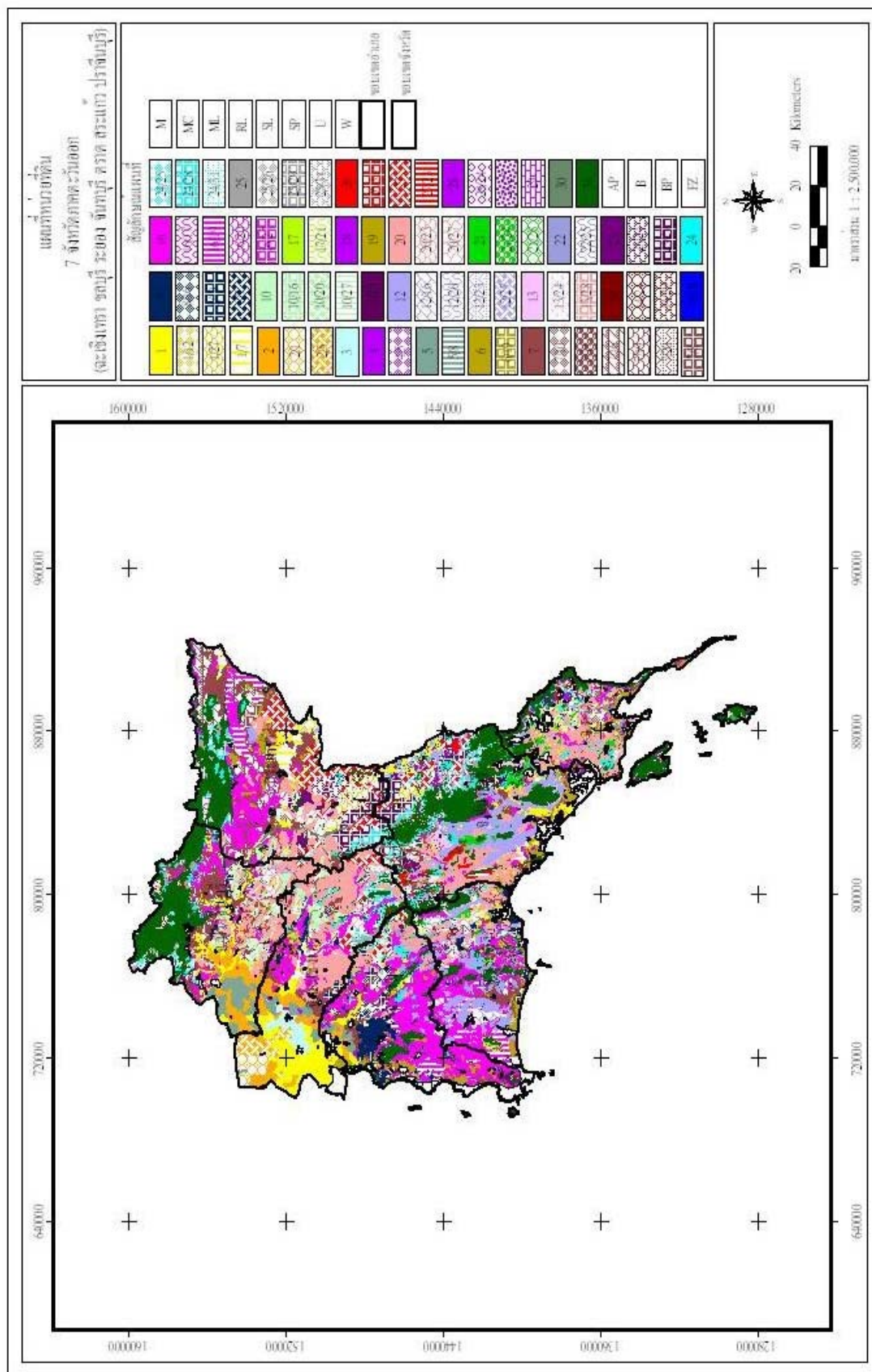
สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นพืชไร่ มีเนื้อที่ ๓๑,๐๕๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒๒.๖ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒๔,๖๒๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๗.๙๐ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๓,๗๕๑ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๗๓ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับเหมาะสมปานกลาง

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และบางพื้นที่พบชั้นกรวดลูกรังในดินล่าง ลักษณะดินไม่แน่นอนอน ขึ้นอยู่กับชนิดของวัตถุต้นกำเนิดดินและสภาพพื้นที่ ทำให้ข้อจำกัดของดินมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่

หน่วยที่ดินที่ ๓๑ เป็นพื้นที่ภูเขาและเทือกเขา มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ ลักษณะและคุณสมบัติของดินที่พบไม่แน่นอน มีทั้งดินสีและดินตื้น ลักษณะเนื้อดินและความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติไม่แน่นอน ขึ้นอยู่กับหินต้นกำเนิดบริเวณนั้น หน่วยที่ดินนี้มีเนื้อที่รวม ๒,๘๕๔,๓๗๒ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๓ ของเนื้อที่ภาค พบทุกจังหวัดในภาคตะวันออก

สภาพการใช้ที่ดินส่วนใหญ่เป็นป่าไม้ มีเนื้อที่ ๒,๕๑๖,๕๑๘ หรือร้อยละ ๘๘.๒ ของหน่วยที่ดินนี้ ไม้ยืนต้น มีเนื้อที่ ๒๐๑,๙๔๒ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๐๗ ไม้ผล มีเนื้อที่ ๗๒,๕๓๒ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๕๔ พืชไร่ มีเนื้อที่ ๖๓,๓๘๐ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๒๒ ความเหมาะสมของการใช้ที่ดินอยู่ในระดับไม่เหมาะสม

สภาพปัญหาการใช้ที่ดิน มีการบุกรุกป่าไม้ทำการเกษตรเป็นเนื้อที่ถึง ๓๓๗,๘๕๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๗ ของหน่วยที่ดินนี้ ปัญหาการชะล้างพังทลายของดินจะรุนแรงมากโดยเฉพาะบริเวณที่ปลูกพืชไร่ พื้นที่ส่วนนี้ควรรักษาสภาพป่าธรรมชาติไว้ และเร่งฟื้นฟูสภาพป่าที่เสื่อมโทรม เพื่อรักษาระบบนิเวศ

ภาพที่ ๕ หน่วยที่ดินภาคตะวันออก

๔.๒ การประเมินชั้นความเหมาะสมของดินสำหรับพืชเศรษฐกิจ

การประเมินชั้นความเหมาะสมของดิน ใช้ปัจจัยชี้วัดคุณภาพที่ดิน ๑๒ ปัจจัยในแต่ละหน่วยที่ดิน นำมาจัดระดับความเหมาะสม โดยประเมินคุณลักษณะที่ดินที่มีข้อจำกัดที่รุนแรงที่สุดที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของพืชเป็นตัวกำหนดระดับความเหมาะสมของคุณภาพที่ดินนั้น (ตารางที่ ๔) การประเมินจะเลือกเฉพาะพืชเศรษฐกิจหลักในพื้นที่ภาคตะวันออก โดยพิจารณาจากแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน (๒๕๕๓) พบว่า ชนิดของพืชเศรษฐกิจหลักประกอบด้วย ข้าว มันสำปะหลัง สับปะรด อ้อย ข้าวโพด มะพร้าว มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส

ผลการประเมินชั้นความเหมาะสมของดินมีรายละเอียดดังนี้ (ตารางที่ ๔)

หน่วยที่ดินที่ ๑ ข้าว อ้อย ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมปานกลาง (S๒) แต่มีข้อจำกัดที่แตกต่างกัน โดย ข้าว ข้อจำกัดคือ ปริมาณธาตุอาหารในดินอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง (S๒s) อ้อย ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลวถึงค่อนข้างเลว (S๒o) อาจมีน้ำแช่ขังจนเป็นอันตรายต่อพืชได้ สับปะรด ข้าวโพด มะพร้าว มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย (S๓) ข้อจำกัดเช่นเดียวกับอ้อย (S๓o) แต่มีผลกระทบรุนแรงกว่า ส่วน มันสำปะหลัง ยางพารา ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นไม่เหมาะสม (N) ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลวถึงค่อนข้างเลว และมีผลกระทบต่อพืชรุนแรงจนพืชเสียหาย

หน่วยที่ดินที่ ๒ ข้าว ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมปานกลาง ข้อจำกัดคือ ปริมาณธาตุอาหารในดินอยู่ในระดับต่ำถึงปานกลาง อ้อย ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลว อาจมีน้ำแช่ขังจนเป็นอันตรายต่อพืชได้ ส่วนมันสำปะหลัง สับปะรด ข้าวโพด มะพร้าว มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และ ยูคาลิปตัส ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นไม่เหมาะสม ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลว และมีผลกระทบต่อพืชรุนแรงจนพืชเสียหาย

หน่วยที่ดินที่ ๓ ข้าว อ้อย ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย แต่มีข้อจำกัดที่แตกต่างกัน โดย ข้าว ข้อจำกัดคือ พบสารจาโรไซท์ที่ระดับ ๕๐-๑๐๐ เซนติเมตร (S๓z) ความเป็นกรดจัดของดินที่เกิดจากสารจาโรไซท์ มีผลกระทบต่อยาว อ้อย ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลว (S๓o) อาจมีน้ำแช่ขังจนเป็นอันตรายต่อพืชได้ มันสำปะหลัง สับปะรด ข้าวโพด มะพร้าว มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นไม่เหมาะสม ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลว และมีผลกระทบต่อพืชรุนแรงจนพืชเสียหาย

หน่วยที่ดินที่ ๔ ข้าว ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นไม่เหมาะสม ข้อจำกัดคือ จะพบสารจาโรไซท์ในระดับตื้นกว่า ๕๐ เซนติเมตร ความเป็นกรดจัดของดินที่เกิดจากสารจาโรไซท์ มีผลกระทบต่อยาว อย่างรุนแรง อ้อย ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลว อาจมีน้ำแช่ขังจนเป็นอันตรายต่อพืชได้ และระดับของสารจาโรไซท์ที่พบอยู่ในระดับตื้นกว่า ๕๐ เซนติเมตร มีผลกระทบต่อยาว ส่วน มันสำปะหลัง สับปะรด ข้าวโพด มะพร้าว มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นไม่เหมาะสม ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินเลว และมีผลกระทบต่อพืชรุนแรงจนพืชเสียหาย

หน่วยที่ดินที่ ๕ ข้าว อ้อย ระดับความเหมาะสมอยู่ในชั้นความเหมาะสมเล็กน้อย ข้าว ข้อจำกัดคือ ความเค็มของดิน (S๓x) อาจมีผลทำให้ข้าวแสดงอาการเหี่ยวและตายได้ อ้อย ข้อจำกัดคือ

หน่วยที่ดินที่ ๒๙ ข้าว ระดับความเหมาะสมอยู่ในขั้นไม่เหมาะสม ข้อจำกัดคือ ความลาดชันของพื้นที่สูง มันสำปะหลัง สับปะรด อ้อย ข้าวโพด มะพร้าว มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส ระดับความเหมาะสมอยู่ในขั้นความเหมาะสมเล็กน้อย มันสำปะหลัง สับปะรด อ้อย ข้าวโพด ข้อจำกัดคือ ความลาดชันของพื้นที่สูง มะพร้าว ข้อจำกัดคือ เป็นดินลึกปานกลาง และความลาดชันของพื้นที่ค่อนข้างสูง มะม่วง เงาะ ทุเรียน มังคุด ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส ข้อจำกัดคือ เป็นดินลึกปานกลาง

หน่วยที่ดินที่ ๓๐ ข้าว ข้าวโพด เงาะ ทุเรียน มังคุด ระดับความเหมาะสมอยู่ในขั้นความเหมาะสมเล็กน้อย ข้าว ข้อจำกัดคือ การระบายน้ำของดินดี ข้าวมีโอกาสขาดแคลนน้ำ และปริมาณธาตุอาหารในดินต่ำ ข้าวโพด เงาะ ทุเรียน มังคุด ข้อจำกัดคือปริมาณธาตุอาหารในดินต่ำ มันสำปะหลัง สับปะรด อ้อย มะพร้าว มะม่วง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และยูคาลิปตัส ระดับความเหมาะสมอยู่ในขั้นความเหมาะสมปานกลาง ข้อจำกัดคือ ปริมาณธาตุอาหารในดินต่ำ

หน่วยที่ดินที่ ๓๑ การปลูกพืชทุกชนิด ระดับความเหมาะสมอยู่ในขั้นไม่เหมาะสม ข้อจำกัดคือ ความลาดชันของพื้นที่สูงมาก การทำการเกษตรจะทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดินอย่างรุนแรงมาก

ตารางที่ ๔ ชั้นความเหมาะสมของดินสำหรับพืชเศรษฐกิจ

หน่วยที่ดิน	ข้าว	มันปะหลัง	สับปะรด	อ้อย	ข้าวโพด	มะพร้าว	มะม่วง	เงาะ ทุเรียน มังคุด	ยางพารา	ปาล์ม น้ำมัน	ยูคาลิปตัส
๑	S๒s	N	S๓๐	S๒๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	N	S๓๐	S๓๐
๒	S๒s	N	N	S๓๐	N	N	N	N	N	N	N
๓	S๒z	N	N	S๓๐	N	N	N	N	N	N	N
๔	N	N	N	S๓๐z	N	N	N	N	N	N	N
๕	S๓x	N	N	S๓๐x	N	N	N	N	N	N	N
๖	N	N	S๓๐	S๒๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐
๗	S๓s	N	S๓๐	S๒s๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	S๓๐	N	S๓๐	S๓๐
๘	S๓s	N	S๓๐	S๓s	S๓๐s	S๓๐	S๓๐s	S๓๐s	S๓๐	S๓๐	S๓๐
๙	S๓s	N	S๓๐	S๓s	S๓๐s	S๓๐	S๓๐s	S๓๐s	S๓๐	S๓๐	S๓๐
๑๐	S๓s	N	S๓๐	S๒๐s	S๓๐s	S๓๐	S๓๐	S๓๐s	S๓๐	S๓๐	S๓๐
๑๑	S๓s	N	S๓๐	S๒๐s	S๓๐s	S๓๐	S๓๐	S๓๐s	S๓๐	S๒๐s	S๒s
๑๒	S๓๐	S๑	S๑	S๑	S๒s	S๑	S๑	S๒s	S๑	S๑	S๑
๑๓	S๓๐e	S๒e	S๒e	S๒e	S๒e	S๒e	S๑	S๑	S๑	S๑	S๑
๑๔	N	S๓e	S๓e	S๓e	S๓e	S๓e	S๒e	S๒e	S๒e	S๒e	S๒e
๑๕	N	N	N	N	N	N	S๓e	S๓e	S๓e	S๓e	S๓e
๑๖	S๓๐s	S๒s	S๒s	S๒s	S๓s	S๒s	S๒s	S๓s	S๒s	S๒s	S๒s
๑๗	S๓๐se	S๒se	S๒se	S๒se	S๓s	S๒se	S๒s	S๓s	S๒s	S๒s	S๒s
๑๘	N	S๓e	S๓e	S๓e	S๓se	S๓e	S๒se	S๓s	S๒se	S๒se	S๒se

ตารางที่ ๔ ชั้นความเหมาะสมของดินสำหรับพืชเศรษฐกิจ (ต่อ)

หน่วยที่ดิน	ข้าว	มันปะหลัง	สับปะรด	อ้อย	ข้าวโพด	มะพร้าว	มะม่วง	เงาะ ทุเรียน มังคุด	ยางพารา	ปาล์ม น้ำมัน	ยูคาลิปตัส
๑๙	S๓s	S๒s	S๒s	S๓s	S๓s	S๒s	S๓s	S๓s	S๒s	S๒s	S๒s
๒๐	S๓or	S๒sr	S๒sr	S๒sr	S๓s	S๓r	S๓r	S๓sr	S๓r	S๓r	S๓r
๒๑	S๓ose	S๒sr	S๒sr	S๒sr	S๓s	S๓r	S๓r	S๓sr	S๓r	S๓r	S๓r
๒๒	N	S๓re	S๓re	S๓re	S๓re	N	N	N	N	N	S๓r
๒๓	S๓os	S๓r	S๒sr	S๓r	S๓r	N	N	N	N	N	N
๒๔	S๓ose	S๓r	S๒sre	S๓r	S๓r	N	N	N	N	N	N
๒๕	N	S๓re	S๓re	S๓re	S๓re	N	N	N	N	N	N
๒๖	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N
๒๗	S๓o	S๒r	S๒r	S๒sr	S๒sr	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r
๒๘	S๓oe	S๒re	S๒re	S๒sre	S๒sre	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r
๒๙	N	S๓e	S๓e	S๓e	S๓e	S๓re	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r	S๓r
๓๐	S๓os	S๒s	S๒s	S๒s	S๓s	S๒s	S๒s	S๓s	S๒s	S๒s	S๒s
๓๑	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N	N

๔.๓ การประเมินอัตราการสูญเสียดินของหน่วยที่ดิน

เนื่องจากภาคตะวันออก มีสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะปริมาณน้ำฝน และการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมที่มีความแตกต่างกันมาก ปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญต่อการประเมินอัตราการสูญเสียดิน โดยใช้สมการสูญเสียดินสากล ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงได้ทำการประเมินในระดับจังหวัด และประเมินเฉพาะพื้นที่ตอนที่มีความลาดชันตั้งแต่ ๒ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไป เนื่องจากมีโอกาสเกิดการชะล้างพังทลายของดินได้ง่าย ผลการประเมินพบว่า ดังนี้

จังหวัดชลบุรี (ตารางที่ ๕) การสูญเสียดินระดับรุนแรงมากที่สุด พบในหน่วยที่ดินที่ ๑๔, ๑๘, ๒๕, ๓๑ โดยหน่วยที่ดินที่ ๑๔ อัตราการสูญเสียดิน ๓๒.๐ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง และ ๒๑.๓ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๑๘ อัตราการสูญเสียดิน ๒๐.๒ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง หน่วยที่ดินที่ ๒๕ อัตราการสูญเสียดิน ๓๖.๒ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง และ ๒๔.๑ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๓๑ อัตราการสูญเสียดิน ๕๓.๐ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง และ ๓๕.๔ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส

การสูญเสียดินระดับรุนแรง พบในหน่วยที่ดินที่ ๑๒, ๑๓, ๑๘, ๒๖ โดยหน่วยที่ดินที่ ๑๒ อัตราการสูญเสียดิน ๕.๓๕ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง หน่วยที่ดินที่ ๑๓ อัตราการสูญเสียดิน ๙.๔๐ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง และ ๖.๒๗ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๑๘ อัตราการสูญเสียดิน ๕.๐๖ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส หน่วยที่ดินที่ ๒๖ อัตราการสูญเสียดิน ๑๒.๙๓ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส

การสูญเสียดินระดับปานกลาง พบในหน่วยที่ดินที่ ๑๒, ๑๓, ๑๖, ๑๗, ๒๐, ๒๑, ๒๓, ๒๔, ๒๗, ๒๘, ๒๙ โดยหน่วยที่ดินที่ ๑๒ อัตราการสูญเสียดิน ๓.๕๗ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว และ ๒.๖๘ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกปาล์มน้ำมัน หน่วยที่ดินที่ ๑๓ อัตราการสูญเสียดิน ๔.๗๐ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกปาล์มน้ำมัน และ ๒.๓๕ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส หน่วยที่ดินที่ ๑๖ อัตราการสูญเสียดิน ๓.๓๙ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง และ ๒.๒๖ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๑๗ อัตราการสูญเสียดิน ๓.๙๗ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๒๐ อัตราการสูญเสียดิน ๓.๕๗ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๒๑ อัตราการสูญเสียดิน ๒.๓๕ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส หน่วยที่ดินที่ ๒๓ อัตราการสูญเสียดิน ๔.๐๔ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมะพร้าว หน่วยที่ดินที่ ๒๔ อัตราการสูญเสียดิน ๒.๖๖ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส หน่วยที่ดินที่ ๒๗ อัตราการสูญเสียดิน ๒.๕๐ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง หน่วยที่ดินที่ ๒๘ อัตราการสูญเสียดิน ๔.๓๘ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง หน่วยที่ดินที่ ๒๙ อัตราการสูญเสียดิน ๓.๗๓ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส

การสูญเสียดินระดับน้อย พบในหน่วยที่ดินที่ ๑๒, ๑๕, ๑๖, ๑๗, ๑๙, ๒๐, ๒๒, ๒๓, ๒๗, ๒๘, ๒๙ อัตราการสูญเสียดินอยู่ระหว่าง ๐.๑๖-๑.๖๖ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกข้าว มะพร้าว มะม่วง ปาล์มน้ำมัน และ ยูคาลิปตัส

จังหวัดระยอง (ตารางที่ ๖) การสูญเสียดินระดับรุนแรงมากที่สุด พบในหน่วยที่ดินที่ ๒๕, ๒๖, ๓๑ โดยหน่วยที่ดินที่ ๒๕ อัตราการสูญเสียดิน ๓๗.๘ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง หน่วยที่ดินที่ ๒๖ อัตราการสูญเสียดิน ๕๔.๑ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง หน่วยที่ดินที่ ๓๑ อัตราการสูญเสียดิน ๕๕.๔ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกมันสำปะหลัง และ ๓๗.๐ ต้นต่อไร่ต่อปี ในการปลูกยูคาลิปตัส

ตารางที่ ๕ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัด ชลบุรี

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อ ปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๒	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๓.๔๖๐	๕.๓๕	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๒.๓๐๗	๓.๕๗	ปานกลาง
	ปาล์มน้ำมัน	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐. ๓๐๐	๑.๐๐๐	๑๖.๗๓๐	๒.๖๘	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๓๖๕	๑.๓๔	น้อย
๑๓	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๘.๗๓๗	๙.๔๐	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๓๙.๑๕๘	๖.๒๗	รุนแรง
	ปาล์มน้ำมัน	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐. ๓๐๐	๑.๐๐๐	๒๙.๓๖๘	๔.๗๐	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๔.๖๘๔	๒.๓๕	ปานกลาง
๑๔	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๙๙.๖๒๔	๓๑.๙๔	รุนแรงมากที่สุด
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๑๓๓.๐๘๓	๒๑.๒๙	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๔๙.๙๐๖	๗.๙๘	รุนแรง
๑๕	ป่าไม้	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๒.๗๕๓	๐.๐๒๐	๑.๐๐๐	๙.๕๐๖	๑.๕๒	น้อย
๑๖	นาข้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๒๘๐	๐.๑๐๐	๐.๙๘๘	๐.๑๖	น้อย
	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๑.๑๙๑	๓.๓๙	ปานกลาง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๑๔.๑๒๗	๒.๒๖	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๒๙๗	๐.๘๕	น้อย

ตารางที่ ๕ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อ ปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๗	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๗.๒๐๐	๕.๙๕	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๔.๘๐๐	๓.๙๗	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๓๐๐	๑.๔๙	น้อย
๑๘	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๒๖.๔๒๙	๒๐.๒๓	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๑.๖๐๗	๕.๐๖	รุนแรง
๑๙	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕.๕๗๖	๐.๘๙	น้อย
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๓.๗๑๗	๐.๕๙	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๓๙๔	๐.๒๒	น้อย
๒๐	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๓.๔๖๐	๕.๓๕	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๒.๓๐๗	๓.๕๗	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๓๖๕	๑.๓๔	น้อย
๒๑	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๘.๗๓๗	๙.๔๐	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๓๙.๑๕๘	๖.๒๖	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๔.๖๘๔	๒.๓๕	ปานกลาง

ตารางที่ ๕ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดชลบุรี (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ตัน/เฮกแตร์/ปี	ตันต่อไร่ต่อปี	
๒๒	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๙๙.๖๒๔	๓๑.๙๔	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๔๙.๙๐๖	๗.๙๘	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๕.๒๘๑	๔.๐๔	ปานกลาง
	ป่าไม้	๕๗๕.๕๒	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๐๒๐	๑.๐๐๐	๖.๖๕๔	๑.๐๖	น้อย
๒๓	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๗.๙๒๒	๖.๐๗	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๔๘๐	๑.๕๒	น้อย
๒๔	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๖.๕๖๙	๑๐.๖๕	รุนแรง
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๔๔.๓๗๙	๗.๑๐	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๖.๖๔๒	๒.๖๖	ปานกลาง
๒๕	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๒๖.๒๔๑	๓๖.๒๐	รุนแรงมากที่สุด
	มะพร้าว	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๑๕๐.๘๒๗	๒๔.๑๒	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๖.๕๖๐	๙.๐๕	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๑๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖.๘๕๒	๑.๑๐	น้อย
๒๙	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๑๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๓.๒๘๙	๓.๗๓	ปานกลาง
	ป่าไม้	๕๗๕.๕๒	๐.๑๔	๑.๙๒๗	๐.๐๒๐	๑.๐๐๐	๓.๑๐๕	๐.๕๐	น้อย
๓๑	มันสำปะหลัง	๕๗๕.๕๒	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๓๑.๔๘๖	๕๓.๐๓	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๕๗๕.๕๒	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๒๐.๙๗๘	๓๕.๓๖	รุนแรงมากที่สุด
	ป่าไม้	๕๗๕.๕๒	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๒.๘๖๗	๑๓.๒๖	รุนแรง

ตารางที่ ๖ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดระยอง

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อ ปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๒	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๒๕.๑๐๕	๑.๐๒	น้อย
	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๙.๖๔๐	๖.๓๔	รุนแรง
	ทุเรียน	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๙๑๐	๑.๕๘	น้อย
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๙๑๐	๑.๕๘	น้อย
๑๓	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๔๔.๐๗๑	๗.๐๕	รุนแรง
	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๙.๕๘๕	๑๑.๑๓	รุนแรง
	ทุเรียน	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๗.๓๙๖	๒.๗๘	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๗.๓๙๖	๒.๗๘	ปานกลาง
๑๖	นาข้าว	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๒๘๐	๐.๑๐๐	๑.๐๓๓	๐.๑๖	น้อย
	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๑๔.๐๒๙	๒.๒๔	ปานกลาง
	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๒.๑๕๒	๓.๕๔	ปานกลาง
	ทุเรียน	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๕๓๘	๐.๘๙	น้อย
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๕๓๘	๐.๘๙	น้อย
๑๗	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๘.๘๘๖	๖.๒๒	รุนแรง
	ทุเรียน	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๗๒๑	๑.๕๕	น้อย
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๗๒๑	๑.๕๕	น้อย
๑๘	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๓.๐๓๙	๕.๒๙	รุนแรง

ตารางที่ ๖ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดระยอง (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อ ปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๙	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๓.๖๙๒	๐.๕๙	น้อย
	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕.๘๒๙	๐.๙๓	น้อย
	มะพร้าว	๖๐๑.๖๐	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๓.๘๘๖	๐.๖๒	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๔๕๗	๐.๒๓	น้อย
๒๐	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๒๒.๑๕๒	๓.๕๕	ปานกลาง
	มะม่วง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๗๔๔	๑.๔๐	น้อย
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๗๔๔	๑.๔๐	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๗๔๔	๑.๔๐	น้อย
๒๑	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๑.๓๙๙	๙.๘๒	รุนแรง
	มะม่วง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๓๔๙	๒.๔๕	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๓๔๙	๒.๔๕	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๓๔๙	๒.๔๕	ปานกลาง
๒๓	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๙.๖๔๐	๖.๓๔	รุนแรง
๒๔	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๙.๕๘๕	๑๑.๑๓	รุนแรง
	มะม่วง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๗.๓๙๖	๒.๗๘	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๗.๓๙๖	๒.๗๘	ปานกลาง

ตารางที่ ๖ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดระยอง (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการ ใช้ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๕	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๓๖.๔๙๓	๓๗.๘๔	รุนแรงมากที่สุด
	มะม่วง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๙.๑๒๓	๙.๔๖	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๙.๑๒๓	๙.๔๖	รุนแรง
๒๖	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๓๗.๘๖๕	๕๔.๐๖	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๔.๔๖๖	๑๓.๑๕	รุนแรง
๒๗	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๑๔.๐๒๙	๒.๒๔	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๕๓๘	๐.๘๙	น้อย
๒๘	สับปะรด	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๒๔.๖๒๗	๓.๙๔	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๗๒๑	๑.๕๕	น้อย
๓๐	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๔.๔๗๓	๓.๙๑	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๐๑.๖๐	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖.๑๑๘	๐.๙๘	น้อย
๓๑	มันสำปะหลัง	๖๐๑.๖๐	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๔๖.๔๘๙	๕๕.๔๔	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๐๑.๖๐	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๓๐.๙๙๒	๓๖.๙๖	รุนแรงมากที่สุด
	ป่าไม้	๖๐๑.๖๐	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๖.๖๒๒	๑๓.๘๖	รุนแรง

ตารางที่ ๗ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดฉะเชิงเทรา

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๖	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๒.๙๗๙	๓.๖๘	ปานกลาง
	มะพร้าว	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๑๕.๓๑๙	๒.๔๕	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๗๔๔	๐.๙๒	น้อย
	ยางพารา	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๗๔๔	๐.๙๒	น้อย
๑๗	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๐.๓๓๘	๖.๔๕	รุนแรง
	มะพร้าว	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๖.๘๙๒	๔.๓๐	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๐๘๔	๑.๖๑	น้อย
	ยางพารา	๖๒๔.๐๗	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๐๘๔	๑.๖๑	น้อย
๑๙	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖.๐๔๗	๐.๙๗	น้อย
	มะพร้าว	๖๒๔.๐๗	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๔.๐๓๑	๐.๖๔	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๕๑	๐.๒๔	น้อย
๒๐	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๖.๒๘๓	๕.๘๐	รุนแรง
	ยางพารา	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๐๗๐	๑.๔๕	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๐๗๐	๑.๔๕	น้อย
๒๑	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๙๒๓	๒.๕๕	ปานกลาง
๒๓	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๑.๑๒๑	๖.๕๘	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๒๘๐	๑.๖๔	น้อย
๒๔	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๗๒.๑๘๔	๑๑.๕๕	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๘.๐๔๖	๒.๘๙	ปานกลาง

ตารางที่ ๗ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดฉะเชิงเทรา (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๔	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๗๒.๑๘๔	๑๑.๕๕	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๘.๐๔๖	๒.๘๙	ปานกลาง
๒๕	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๔๕.๓๒๖	๓๙.๒๕	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๑.๓๓๑	๙.๘๑	รุนแรง
๒๖	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๕๐.๔๘๕	๕๖.๐๘	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๗.๖๒๑	๑๔.๐๒	รุนแรง
๒๗	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๑.๑๒๑	๖.๕๘	รุนแรง
	มะพร้าว	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๒๗.๔๑๔	๔.๓๙	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๒๘๐	๑.๖๔	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๒๘๐	๑.๖๔	น้อย
๒๘	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๗๒.๑๘๔	๑๑.๕๕	รุนแรง
	มะม่วง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๘.๐๔๖	๒.๘๙	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๘.๐๔๖	๒.๘๙	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๘.๐๔๖	๒.๘๙	ปานกลาง
๒๙	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๑.๓๓๑	๙.๘๑	รุนแรง
๓๐	มันสำปะหลัง	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๕.๓๘๗	๔.๐๖	ปานกลาง
	มะพร้าว	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๑๖.๙๒๕	๒.๗๑	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖.๓๔๗	๑.๐๑	น้อย
๓๑	ยูคาลิปตัส	๖๒๔.๐๗	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๙.๘๕๗	๑๔.๓๘	รุนแรง
	ป่าไม้	๖๒๔.๐๗	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๙.๘๕๗	๑๔.๓๘	รุนแรง

ตารางที่ ๘ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดปราจีนบุรี

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๒	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๕.๘๗๐	๗.๓๔	รุนแรง
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑.๔๖๗	๑.๘๓	น้อย
	ไผ่ตรง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑.๔๖๗	๑.๘๓	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑.๔๖๗	๑.๘๓	น้อย
๑๓	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๘๐.๕๒๑	๑๒.๘๘	รุนแรง
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๑๓๐	๓.๒๒	ปานกลาง
	ไผ่ตรง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๑๓๐	๓.๒๒	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๑๓๐	๓.๒๒	ปานกลาง
๑๔	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๗๓.๖๕๘	๔๓.๗๘	รุนแรงมากที่สุด
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๘.๔๑๔	๑๐.๙๕	รุนแรง
	ไผ่ตรง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๘.๔๑๔	๑๐.๙๕	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๘.๔๑๔	๑๐.๙๕	รุนแรง
๑๕	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๒.๗๕๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๙๐.๙๖๙	๖๒.๕๕	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙๗.๗๔๐	๑๕.๖๔	รุนแรงมาก
๑๖	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๙.๐๕๑	๔.๖๕	ปานกลาง
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗.๒๖๒	๑.๑๖	น้อย
	ไผ่ตรง	๗๘๘.๙๖	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗.๒๖๒	๑.๑๖	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗.๒๖๒	๑.๑๖	น้อย

ตารางที่ ๘ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดปราจีนบุรี (ต่อ)

ห นั ว ย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อ ปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๗	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๐.๙๙๖	๘.๑๖	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒.๗๔๙	๒.๐๔	ปานกลาง
๑๙	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๗.๖๔๕	๑.๒๒	น้อย
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๙๑๑	๐.๓๐	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๙๑๑	๐.๓๐	น้อย
๒๐	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๕.๘๗๐	๗.๓๔	รุนแรง
	อ้อย	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๔๐๐	๑.๐๐๐	๓๐.๕๘๐	๔.๘๙	ปานกลาง
	ไผ่ตรง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑.๔๖๗	๑.๘๓	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑.๔๖๗	๑.๘๓	น้อย
๒๒	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๗๘.๖๕๘	๔๓.๗๘	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๘.๔๑๔	๑๐.๙๕	รุนแรง
๒๓	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๑.๙๘๖	๘.๓๒	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒.๙๙๖	๒.๐๘	ปานกลาง
๒๔	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๙๑.๒๕๗	๑๔.๖๐	รุนแรง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๘๑๔	๓.๖๕	ปานกลาง
๒๕	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๑๐.๑๔๖	๔๙.๖๒	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗๗.๕๓๖	๑๒.๔๐	รุนแรง

ตารางที่ ๘ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดปราจีนบุรี (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๖	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๔๓.๐๘๙	๗๐.๘๙	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑๐.๗๗	๑๗.๗๒	รุนแรงมาก
๒๗	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๑.๙๘๖	๘.๓๒	รุนแรง
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒.๙๙๖	๒.๐๘	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒.๙๙๖	๒.๐๘	ปานกลาง
๒๘	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๙๑.๒๕๗	๑๔.๖๐	รุนแรง
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๘๑๔	๓.๖๕	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๘๑๔	๓.๖๕	ปานกลาง
๒๙	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๑๐.๑๔๖	๔๙.๖๒	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗๗.๕๓๖	๑๒.๔๐	รุนแรง
๓๐	มันสำปะหลัง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๒.๐๙๕	๕.๑๓	รุนแรง
	มะม่วง	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๐๒๔	๑.๒๘	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๐๒๔	๑.๒๘	น้อย
๓๑	ยูคาลิปตัส	๗๘๘.๙๖	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑๓.๕๙๙	๑๘.๑๗	รุนแรงมาก
	ป่าไม้	๗๘๘.๙๖	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑๓.๕๙๙	๑๘.๑๗	รุนแรงมาก

ตารางที่ ๙ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดสระแก้ว

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๒	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๓.๐๓๔	๓.๖๘	ปานกลาง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๑๙.๒๗๑	๓.๐๘	ปานกลาง
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๔.๐๒๙	๐.๖๔	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๔.๐๒๙	๐.๖๔	น้อย
๑๖	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๓.๐๓๔	๓.๖๘	ปานกลาง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๑๙.๒๗๑	๓.๐๘	ปานกลาง
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๗๕๘	๐.๙๒	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕.๗๕๘	๐.๙๒	น้อย
๑๗	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๐.๔๓๔	๖.๔๗	รุนแรง
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๑๐๘	๑.๖๒	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๑๐๘	๑.๖๒	น้อย
๑๙	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖.๐๖๑	๐.๙๗	น้อย
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๕๑๕	๐.๒๔	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑.๕๑๕	๐.๒๔	น้อย
๒๐	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๖.๓๖๙	๕.๘๒	รุนแรง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๓๐.๔๒๙	๔.๘๗	ปานกลาง
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๐๙๒	๑.๔๕	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๐๙๒	๑.๔๕	น้อย

ตารางที่ ๙ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดสระแก้ว (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๓	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๑.๒๑๘	๖.๕๙	รุนแรง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๓๔.๔๘๖	๕.๑๒	รุนแรง
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๓๐๔	๑.๖๕	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐.๓๐๔	๑.๖๕	น้อย
๒๔	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๓.๘๔๓	๑๐.๒๑	รุนแรง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๕๓.๔๑๕	๘.๕๕	รุนแรง
	มะม่วง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๙๖๐	๒.๕๕	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๙๖๐	๒.๕๕	ปานกลาง
๒๕	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๔๕.๙๐๘	๓๙.๓๔	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖๑.๔๗๗	๙.๘๔	รุนแรง
๒๖	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๕๑.๓๑๖	๕๖.๒๑	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๔	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘๗.๘๒๙	๑๔.๐๕	รุนแรง
๒๗	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๖.๓๖๙	๕.๘๒	รุนแรง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๓๐.๔๒๙	๔.๘๗	ปานกลาง
	ยางพารา	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๐๙๒	๑.๔๕	น้อย
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๐๙๒	๑.๔๕	น้อย

ตารางที่ ๙ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดสระแก้ว (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๘	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๓.๘๔๓	๑๐.๒๑	รุนแรง
	ข้าวโพด	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๕๓.๔๑๕	๘.๕๕	รุนแรง
	ยางพารา	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๙๖๐	๒.๕๕	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๕.๙๖๐	๒.๕๕	ปานกลาง
๒๙	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๑๖.๙๗๘	๓๔.๗๒	รุนแรงมากที่สุด
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๔.๒๔๔	๘.๖๘	รุนแรง
๓๐	มันสำปะหลัง	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๒๕.๔๔๗	๔.๐๗	ปานกลาง
	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๖.๓๖๑	๑.๐๒	น้อย
๓๑	ยูคาลิปตัส	๖๒๕.๕๕	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙๐.๐๗๐	๑๔.๔๑	รุนแรง
	ป่าไม้	๖๒๕.๕๕	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙๐.๐๗๐	๑๔.๔๑	รุนแรง

ตารางที่ ๑๐ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดจันทบุรี

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๒	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๖๘.๙๒๕	๑๑.๐๓	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๗.๒๓๑	๒.๗๖	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑๗.๒๓๑	๒.๗๖	ปานกลาง
๑๓	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๒๐.๙๙๒	๑๙.๓๖	รุนแรงมาก
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๐.๒๔๘	๔.๘๔	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๐.๒๔๘	๔.๘๔	ปานกลาง
๑๔	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๑๑.๒๐๕	๖๕.๗๙	รุนแรงมากที่สุด
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐๒.๘๐๑	๑๖.๔๕	รุนแรงมาก
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๕	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๐๒.๘๐๑	๑๖.๔๕	รุนแรงมาก
๑๖	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๒.๓๘๓	๘.๓๘	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๓.๐๙๕	๒.๑๐	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๓.๐๙๕	๒.๑๐	ปานกลาง
๑๗	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๙๑.๙๕๔	๑๔.๗๑	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๙๘๘	๓.๖๘	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๙๘๘	๓.๖๘	ปานกลาง
๑๙	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๓.๗๘๕	๒.๒๐	ปานกลาง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓.๔๔๖	๐.๕๕	น้อย
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓.๔๔๖	๐.๕๕	น้อย

ตารางที่ ๑๐ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดจันทบุรี (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๐	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๕๗.๘๗๑	๙.๕๖	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๔.๔๖๗	๒.๓๑	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๔.๔๖๗	๒.๓๑	ปานกลาง
	ปาล์มน้ำมัน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๓๐๐	๑.๐๐๐	๒๘.๙๓๕	๔.๖๓	ปานกลาง
๒๑	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๔๕.๑๙๑	๒๓.๒๓	รุนแรงมากที่สุด
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๒๙๗	๕.๘๑	รุนแรง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๖.๒๙๗	๕.๘๑	รุนแรง
๒๒	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๙๓.๔๔๖	๗๘.๙๕	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒๓.๓๖๑	๑๙.๗๔	รุนแรงมาก
๒๓	ข้าวโพด	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๔๓.๘๒๗	๗.๐๑	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๓.๐๙๕	๒.๐๙	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๓.๐๙๕	๒.๐๙	ปานกลาง
๒๔	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๙๑.๙๕๔	๑๔.๗๑	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๙๘๘	๓.๖๘	ปานกลาง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๒.๙๘๘	๓.๖๘	ปานกลาง
๒๕	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๑๒.๕๑๖	๕๐.๐๐	รุนแรงมากที่สุด
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗๘.๑๒๙	๑๒.๕๐	รุนแรง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๗๘.๑๒๙	๑๒.๕๐	รุนแรง

ตารางที่ ๑๐ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดจันทบุรี (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๖	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๒.๗๕๓	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๔๖๖.๔๗๕	๗๑.๔๔	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๑๑.๖๑๙	๑๗.๑๗	รุนแรงมาก
๒๗	ข้าวโพด	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๒๓๐.๖๗๐	๓๖.๙๑	รุนแรงมากที่สุด
	ลำไย	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๖๗๘	๓.๓๑	ปานกลาง
	ปาล์มน้ำมัน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐. ๓๐๐	๑.๐๐๐	๔๑.๓๕๓	๖.๖๒	รุนแรง
๒๘	ข้าวโพด	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๔๐๔.๙๒๔	๖๔.๗๙	รุนแรงมากที่สุด
	ลำไย	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๒๙๘	๕.๘๑	รุนแรง
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๒๙๘	๕.๘๑	รุนแรง
๒๙	ข้าวโพด	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๕๐๒	๑.๐๐๐	๔๑๒.๘๕๐	๖๖.๐๖	รุนแรงมากที่สุด
	ลำไย	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒๓.๓๖๒	๑๙.๗๔	รุนแรงมาก
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒๓.๓๖๒	๑๙.๗๔	รุนแรงมาก
๓๐	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๒๒๖	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๓๖.๖๕๒	๕.๘๖	รุนแรง
	ทุเรียน	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๑๖๓	๑.๔๗	น้อย
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๑๙	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๙.๑๖๓	๑.๔๗	น้อย
๓๑	มันสำปะหลัง	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๘๑๙.๓๔๗	๑๓๑.๐๙	รุนแรงมากที่สุด
	ลำไย	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐๔.๘๓๗	๓๒.๗๗	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐๔.๘๓๗	๓๒.๗๗	รุนแรงมากที่สุด
	ป่าไม้	๑,๔๒๒.๖๑	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐๔.๘๓๗	๓๒.๗๗	รุนแรงมากที่สุด

ตารางที่ ๑๑ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดตราด

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๒	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๘๓.๘๑๕	๑๓.๔๑	รุนแรง
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๓.๐๘๑	๕.๒๙	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๓.๐๘๑	๕.๒๙	รุนแรง
	ปาล์มน้ำมัน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๐.๓๒๓	๐.๓๐๐	๑.๐๐๐	๕๕.๑๔๑	๘.๘๒	รุนแรง
๑๓	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๐.๕๖๗	๐.๖๐๐	๑.๐๐๐	๑๙๓.๕๙๓	๓๐.๙๗	รุนแรงมากที่สุด
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๔๘.๓๙๘	๗.๗๔	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๔๘.๓๙๘	๗.๗๔	รุนแรง
๑๔	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๖๔.๔๘๖	๒๖.๓๒	รุนแรงมากที่สุด
	ทุเรียน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๖๔.๔๘๖	๒๓.๓๒	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๕	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๖๔.๔๘๖	๒๖.๓๒	รุนแรงมากที่สุด
๑๖	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๕๓.๐๘๓	๘.๔๙	รุนแรง
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๙๕๓	๓.๓๕	ปานกลาง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๙๕๓	๓.๓๕	ปานกลาง
	ปาล์มน้ำมัน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๓๐๐	๑.๐๐๐	๔๑.๙๐๗	๖.๗๐	รุนแรง
๑๗	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๙๓.๑๘๒	๑๔.๙๑	รุนแรง
	ทุเรียน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๗๘๒	๕.๘๘	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๗๘๒	๕.๘๘	รุนแรง

ตารางที่ ๑๑ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดตราด (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ต่อ ปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๑๙	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๑๓.๙๖๙	๒.๒๓	ปานกลาง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๘.๕๑๔	๐.๘๘	น้อย
	ปาล์มน้ำมัน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๐๕	๐.๓๒๓	๐.๓๐๐	๑.๐๐๐	๑๑.๐๒๘	๑.๗๖	น้อย
๒๐	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๘๓.๘๑๕	๑๓.๔๑	รุนแรง
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๓.๐๘๕	๕.๒๙	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๓.๐๘๕	๕.๒๙	รุนแรง
	ปาล์มน้ำมัน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๓๐๐	๑.๐๐๐	๖๖.๑๗๐	๑๐.๕๙	รุนแรง
๒๑	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๑๔๗.๑๓๑	๒๓.๕๔	รุนแรงมากที่สุด
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๘.๐๗๘	๙.๒๙	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๘.๐๗๘	๙.๒๙	รุนแรง
๒๓	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๕๓.๐๘๓	๘.๔๙	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๐.๙๕๓	๓.๓๕	ปานกลาง
๒๔	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๙๓.๑๘๒	๑๔.๙๑	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๗๘๒	๕.๘๘	รุนแรง
๒๕	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๓๑๖.๖๙๐	๕๐.๖๗	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๒๕.๐๐๙	๒๐.๐๐	รุนแรงมาก
๒๖	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๒.๗๕๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๔๕๒.๔๓๘	๗๒.๓๙	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๒.๗๕๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๗๘.๕๙๔	๒๘.๕๗	รุนแรงมากที่สุด

ตารางที่ ๑๑ การประเมินการชะล้างพังทลายของดินในหน่วยที่ดิน จังหวัดตราด (ต่อ)

หน่วย ที่ดิน	ประเภทการใช้ที่ดิน	R	K	LS	C	P	อัตราการสูญเสียดิน		ระดับการ สูญเสียดิน
							ต้นต่อเฮกแตร์ ต่อปี	ต้นต่อไร่ต่อปี	
๒๗	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๘๓.๘๑๕	๑๓.๔๑	รุนแรง
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๓.๐๘๕	๕.๒๙	รุนแรง
	ปาล์มน้ำมัน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๓๒๓	๐. ๓๐๐	๑.๐๐๐	๖๖.๑๗๐	๑๐.๕๙	รุนแรง
๒๘	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๑๔๗.๑๓๐	๒๓.๕๔	รุนแรงมากที่สุด
	เงาะ	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๘.๐๗๘	๙.๒๙	รุนแรง
	ทุเรียน	๒๒๗๖.๒๓	๐.๑๙	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๖.๗๘๒	๕.๘๘	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๕๖๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๕๘.๐๗๘	๙.๒๙	รุนแรง
๒๙	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๕๐๐.๐๓๗	๘๐.๐๐	รุนแรงมากที่สุด
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๑.๙๒๗	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๑๙๗.๓๘๓	๓๑.๕๘	รุนแรงมากที่สุด
๓๐	สับปะรด	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๓๘๐	๑.๐๐๐	๕๘.๖๔๕	๙.๓๘	รุนแรง
	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๓๐	๐.๒๒๖	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๒๓.๑๔๙	๓.๗๐	ปานกลาง
๓๑	ยางพารา	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๒๗.๗๔๖	๕๒.๔๔	รุนแรงมากที่สุด
	ป่าไม้	๒๒๗๖.๒๓	๐.๒๑	๔.๕๗๑	๐.๑๕๐	๑.๐๐๐	๓๒๗.๗๔๖	๕๒.๔๔	รุนแรงมากที่สุด

๔.๔ แนวทางการจัดการดินกับพืช

ผลจากการวิเคราะห์สภาพปัญหาทรัพยากรดิน สภาพการใช้ที่ดิน การประเมินชั้นความเหมาะสมของดิน และอัตราการชะล้างพังทลายของดินในแต่ละหน่วยที่ดิน สามารถนำมากำหนดแนวทางการจัดการดินกับพืชที่ถูกต้องเหมาะสมกับสภาพปัญหาในพื้นที่ ได้ดังนี้

หน่วยที่ดินที่ ๑

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวออก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวออก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถว ปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยตอ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ปาล์มน้ำมัน ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๒.๘ กิโลกรัมต่อต้น รวม คีเฟอร์ไรต์ ๗๐๐ กรัมต่อต้น และโบเรต ๖๐ กรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน (ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ และ โบเรต ใส่ครั้งเดียวช่วงต้นฤดูฝน)

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปูนมาร์ล อัตรา ๐.๕-๑ ตันต่อไร่ ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๓

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืช ไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปูนมาร์ล อัตรา ๑.๕-๒.๐ ตันต่อไร่ ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๔

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืช ไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปูนมาร์ล อัตรา ๒.๐ ตันต่อไร่ ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๕

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ ควรรักษาสภาพป่าชายเลนธรรมชาติไว้ หรือใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชยกเว้นข้าว ต้องมีการยกทรงและทำทางระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาคาใส่ในช่วงปักดำ นาหวาน ใส่หลังข้าวออก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ในระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ในระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาคาใส่ในช่วงปักดำ นาหวาน ใส่หลังข้าวออก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ในระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๖

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ มีการยกทรงเพื่อปลูกไม้ผล ควรมีระบบควบคุมน้ำที่มีประสิทธิภาพ เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

หน่วยที่ดินที่ ๗

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยดอ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ปาล์มน้ำมัน ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๒.๘ กิโลกรัมต่อต้น รวม คีเซอรีน ๗๐๐ กรัมต่อต้น และโบเรต ๖๐ กรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน (ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ และ โบเรต ใส่ครั้งเดียวช่วงต้นฤดูฝน)

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๘

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๓ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวออก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวออก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลับ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่

กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๙

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๓ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลับ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๐

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ราบลุ่ม การใช้ประโยชน์ที่ดินในการปลูกพืชไร่ ไม้ผล ควรมีการทำร่องระบายน้ำออก เพื่อไม่ให้น้ำขังจนเป็นอันตรายต่อพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ข้าว ประเภทไม่ไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่

ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวแตกกอ ครั้งที่ ๓ ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๙ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

ข้าว ประเภทไวต่อช่วงแสง ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๓๐ กิโลกรัมต่อไร่ และปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ (นาดำใส่ในช่วงปักดำ นาหว่าน ใส่หลังข้าวงอก ๑๕-๒๐ วัน) ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่ระยะที่ข้าวกำเนิดช่อดอก

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๑

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๒

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๔-๔-๒๔ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองก้นร่องพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยต่อ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองก้นหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕

อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ปาล์มน้ำมัน ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๑.๕ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อต้น รวม คีเฟอร์ไรต์ ๘๐๐ กรัมต่อต้น และโบเรต ๘๐ กรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน (ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ และ โบเรต ใส่ครั้งเดียวช่วงต้นฤดูฝน)

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๓

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันค่อนข้างสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน บ่อตกตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๔-๔-๒๔ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่

๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓๐-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๔

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน การทำคูรับน้ำรอบเขา บ่อดักตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพืชไร่เป็นไม้ผลไม้ยืนต้น เพื่อลดอัตราการสูญเสียดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๔-๔-๒๔ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถว แล้วพรวนดินกลับ

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๕

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูงมาก ไม่ควรทำการเกษตร ควรรักษาสภาพป่าธรรมชาติ หรือปลูกเป็นสวนป่า

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๖

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่องพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว

ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๔๑๐-๗๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ปาล์มน้ำมัน ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๑.๕ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อต้น รวม คีเซอร์ไรต์ ๘๐๐ กรัมต่อต้น และโบเรต ๘๐ กรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน (ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ และ โบเรต ใส่ครั้งเดียวช่วงต้นฤดูฝน)

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๗

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันค่อนข้างสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน บ่อตกตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๔๑๐-๗๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๘

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน การทำคูรับน้ำรอบเขา บ่อดักตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพืชไร่เป็นไม้ผลไม้ยืนต้น เพื่อลดอัตราการสูญเสียดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๔-๔-๒๔ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาออก

ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๑๙

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่องพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยต่อ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งต่อแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๔๐๐-๗๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๐

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน เพื่อไม่ให้ชั้นของลูกรังแน่นแข็ง จนเป็นอุปสรรคต่อการซึมน้ำของรากพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยต่อ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ

๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๑

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันค่อนข้างสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน บ่อตกตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน เพื่อไม่ให้ชั้นของลูกรังแน่นแข็ง จนเป็นอุปสรรคต่อการซึมน้ำของรากพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓๐-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๒

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน การทำคูรับน้ำรอบเขา บ่อดักตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพืชไร่เป็นไม้ผลไม้ยืนต้น เพื่อลดอัตราการการสูญเสียดิน และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน เพื่อไม่ให้ชั้นของลูกรังแน่นแข็ง จนเป็นอุปสรรคต่อการขนถ่ายของรากพืช

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๓

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๙๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๔

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันค่อนข้างสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดิน และน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน บ่อตกตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่องพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลบ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๕

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน การทำคูรับน้ำรอบเขา บ่อดักตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพืชไร่เป็นไม้ผลไม้ยืนต้น เพื่อลดอัตราการการสูญเสียดิน และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๖

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูงมาก ไม่ควรทำการเกษตร ควรรักษาสภาพป่าธรรมชาติ หรือปลูกเป็นสวนป่า

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๗

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๘-๘ อัตรา ๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๑๐-๕ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๑๐-๕ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลับ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กก. ต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐

อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลบ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัม/ต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ปาล์มน้ำมัน ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๑.๕ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อต้น รวม คีเซอรีน ๘๐๐ กรัมต่อต้น และโบเรต ๘๐ กรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน (ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ และ โบเรต ใส่ครั้งเดียวช่วงต้นฤดูฝน)

ยุคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๘

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันค่อนข้างสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดิน และน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน บ่อดักตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๘-๘ อัตรา ๘๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๑๐-๕ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๑๐-๕ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปี ขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อตัน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อตัน อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัม/ตันต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อตันต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อตัน แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๒๙

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ลาดชันสูง ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยวิธีพืช เช่น การปลูกพืชตามแนวระดับ การปลูกหญ้าแฝก และวิธีกล เช่น การทำคันดิน การทำคูรับน้ำรอบเขา บ่อดักตะกอน อาคารชะลอความเร็วน้ำ และควรมีการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากพืชไร่เป็นไม้ผลไม่ยืนต้น เพื่อลดอัตราการการสูญเสียดิน และควรมีการรักษาความชื้นในดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน โดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๑-๑๔ อัตรา ๕๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๑๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๒๐-๐ อัตรา ๓๕ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๒๒ อัตรา ๒๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปี ขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปี ขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑

กิโกรัมต่อตัน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อตัน ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๓ กิโลกรัมต่อตัน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อตัน ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อตัน

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อตัน ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อตัน อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัมต่อตันต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อตันต่อปี

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อตัน แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้นและปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๓๐

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณที่ดอน ควรมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ โดยปลูกพืชตามแนวระดับ และใช้พืชคลุมดิน

๒. การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ ตันต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับชนิดพืช ดังนี้

มันสำปะหลัง ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๔-๔-๒๔ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อมันสำปะหลังอายุ ๑-๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

สับปะรด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๓ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๑๐๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อสับปะรดอายุ ๖ เดือน โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

อ้อย ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ ใส่รองกันร่อนพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออ้อยอายุ ๕๐-๑๒๐ วัน โดยโรยสองข้างแถวปลูกแล้วพรวนดินกลับ กรณีอ้อยโต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๒๐-๐ อัตรา ๗๕ กิโลกรัมต่อไร่ หลังการแต่งตอแล้ว ๑-๓ สัปดาห์ ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๑-๐-๐ อัตรา ๔๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ หลังจากใส่ครั้งแรก ๖๐-๙๐ วัน

ข้าวโพด ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ รองกันหลุมพร้อมปลูก ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๖-๑๖-๘ อัตรา ๕๐ กิโลกรัมต่อไร่ เมื่อข้าวโพดอายุ ๓-๔ สัปดาห์ โดยโรยข้างแถวแล้วพรวนดินกลับ

มะพร้าว อายุ ๑-๕ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๐.๕-๒.๕ กิโลกรัมต่อต้น และปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ มะพร้าวอายุ ๖ ปีขึ้นไป ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น และเพิ่มขึ้นตามอายุของมะพร้าว ร่วมกับปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ ใส่ปีละ ๒ ครั้ง คือต้นและปลายฤดูฝน

มะม่วง อายุ ๑-๒ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น มะม่วงอายุ ๓ ปีขึ้นไป ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงต้นหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ อัตรา ๑-๕ กิโลกรัมต่อต้น ขึ้นอยู่กับอายุของมะม่วง ระยะเร่งสร้างตาดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะบำรุงผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับการพ่นปุ๋ยทางใบ ระยะปรับปรุงคุณภาพผลผลิต

เงาะ ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะติดผล ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๑๒-๑๗ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนเก็บผลผลิต ๑ เดือน

มังคุด ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ต้นและปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๒-๒๔-๑๒ หรือ ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ระยะก่อนออกดอก ครั้งที่ ๓ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะดอกบานและเริ่มติดผลเล็ก ครั้งที่ ๔ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๓-๑๓-๒๑ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ระยะผลมีอายุ ๔-๕ สัปดาห์

ทุเรียน ช่วงยังไม่ให้ผลผลิต ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับ ปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงต้นฝน ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๑ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับ ปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๐-๒๐ กิโลกรัมต่อต้น ช่วงปลายฤดูฝน ช่วงให้ผลผลิตแล้ว ครั้งที่ ๑ ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ อัตรา ๑๕-๕๐ กิโลกรัมต่อต้น ระยะหลังเก็บเกี่ยวผลผลิต ครั้งที่ ๒ ใส่ปุ๋ยสูตร ๘-๒๔-๒๔ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น

ยางพารา อายุ ๑ ปี ใช้หินฟอสเฟต ๐-๓-๐ อัตรา ๑๗๐ กรัมต่อต้น ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๕ กิโลกรัมต่อต้น อายุ ๒-๖ ปี ใส่ปุ๋ยสูตร ๒๐-๘-๒๐ อัตรา ๓๐๐-๕๔๐ กรัม/ต้นต่อปี ขึ้นอยู่กับอายุของต้นยาง ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้นต่อปี

ปาล์มน้ำมัน ใส่ปุ๋ยสูตร ๔๖-๐-๐ อัตรา ๒ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ อัตรา ๑.๕ กิโลกรัมต่อต้น ปุ๋ยสูตร ๐-๐-๖๐ อัตรา ๔ กิโลกรัมต่อต้น รวม คีเฟอร์ไรต์ ๘๐๐ กรัมต่อต้น และโบเรต ๘๐ กรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน (ปุ๋ยสูตร ๐-๔๖-๐ และ โบเรต ใส่ครั้งเดียวช่วงต้นฤดูฝน)

ยูคาลิปตัส ใส่ปุ๋ยสูตร ๑๕-๑๕-๑๕ อัตรา ๐.๕ กิโลกรัมต่อต้น แบ่งใส่ ๒ ครั้ง ช่วงต้น และปลายฤดูฝน

หน่วยที่ดินที่ ๓๑

๑. การจัดการพื้นที่ หน่วยที่ดินนี้ พบบริเวณพื้นที่ภูเขาหรือเทือกเขา มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ จึงไม่เหมาะสมสำหรับการเกษตร ควรรักษาสภาพป่าธรรมชาติ เพื่อเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร พร้อมทั้งเร่งฟื้นฟูสภาพป่าที่เสื่อมโทรม

การศึกษาครั้งนี้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพื้นที่ จากแผนที่มาตราส่วน ๑ : ๕๐,๐๐๐ เป็นหลัก ข้อมูลระดับนี้สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลที่สำคัญในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรทั้งระยะสั้น และระยะยาวในระดับพื้นที่ การบริหารแผนงานโครงการและงบประมาณ จะมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับสภาพปัญหาในพื้นที่ และช่วยในการจัดลำดับความสำคัญของแผนงานในโครงการ ตามความรุนแรงของสภาพปัญหา รวมทั้งการกำหนดพื้นที่เป้าหมายที่ตรงกับแผนงานโครงการ แต่ในระดับของการปฏิบัติการ ควรมีการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลในรายละเอียดเพิ่มเติม เนื่องจากการใช้ที่ดินในภาคตะวันออก

มีการเปลี่ยนแปลงเร็วมาก ความถูกต้องของฐานข้อมูลที่ได้จากการศึกษาอาจคลาดเคลื่อนได้ในระดับหนึ่ง จึงควรมีการปรับปรุงฐานข้อมูลให้ทันสมัยและถูกต้องอยู่เสมอ

การประเมินอัตราการสูญเสียดินโดยใช้สมการสูญเสียดินสากล ผลการประเมินอาจมีความคลาดเคลื่อนได้ เนื่องจากมีปัจจัยหลายตัวที่ใช้คำนวณ แต่ก็สามารถใช้เป็นฐานข้อมูลในการกำหนดมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และพืชที่ปลูก เพื่อลดอัตราการสูญเสียดินให้อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ จะต้องมีความสอดคล้องกับลักษณะพื้นที่ ลักษณะดิน สภาพภูมิอากาศ แหล่งน้ำ การเลือกพืชที่ปลูกให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และลักษณะดิน รวมทั้งระบบการปลูกพืชที่เหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา จะช่วยลดต้นทุนในการจัดการ แต่ดินชนิดต่างๆ ที่ใช้ในการปลูกพืชอาจต้องการระดับการจัดการที่แตกต่างกัน จึงควรมีการศึกษาข้อจำกัดของดินที่มีผลกระทบโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของพืชที่ปลูก และกำหนดวิธีการปรับปรุงดินเพื่อลดความรุนแรงของข้อจำกัดลง

สรุปผลการทดลองและคำแนะนำ

๕.๑ สรุปผลการทดลอง

ผลจากการศึกษาสภาพทรัพยากรดินภาคตะวันออก โดยใช้ฐานข้อมูลกลุ่มชุดดินมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ได้นำมาจัดหมวดหมู่จำแนกออกเป็นหน่วยที่ดิน จำนวน ๓๑ หน่วยที่ดิน และเมื่อนำมาวิเคราะห์ร่วมกับสภาพการใช้ที่ดิน สามารถสรุปปัญหาทรัพยากรดิน ปัญหาการใช้ที่ดิน การประเมินความเหมาะสมของดินกับพืชเศรษฐกิจ การประเมินอัตราการสูญเสียดิน และการจัดการดินกับพืช ได้ดังนี้

๕.๑.๑ สภาพปัญหาทรัพยากรดิน

ทรัพยากรดินที่มีปัญหา ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการเจริญเติบโตของพืชประกอบด้วย

๑) ปัญหาดินเค็ม มีเนื้อที่ประมาณ ๒๑๙,๗๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๒ ของเนื้อที่ภาค เกิดบริเวณพื้นที่ที่มีน้ำทะเลท่วมถึง และมีศักยภาพก่อให้เกิดดินกรดกำมะถัน มีศักยภาพทางเกษตรต่ำมาก ควรรักษาสภาพป่าชายเลน เพื่อรักษาระบบนิเวศชายฝั่ง และเป็นแหล่งอาหารของสัตว์น้ำ หรือเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ แต่ควรมีบ่อบำบัดน้ำเสียก่อนปล่อยออกสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ

แนวทางการวางระบบการพัฒนาที่ดินพื้นที่ดินเค็ม ประกอบด้วย

(๑) พื้นที่ดินเค็มชายฝั่งทะเลที่มีน้ำทะเลท่วมถึงเป็นประจำไม่ควรนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตรควรปล่อยไว้เป็นป่าชายเลนและเร่งฟื้นฟูสภาพป่าชายเลนที่เสื่อมโทรมให้กลับมาอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์เพื่อรักษาระบบนิเวศชายฝั่ง

(๒) พื้นที่นาเกลือ ควรตรวจสอบความลึกของชั้นดินเลน การเข้าออกและท่วมถึงของน้ำทะเล ถ้าพบชั้นดินเลนตื้น และมีน้ำทะเลเข้าถึง สามารถฟื้นฟูสภาพป่าชายเลนได้ โดยการทำลายคันบ่อ ปรับสภาพพื้นที่ ปล่อยน้ำทะเลท่วมถึง และปลูกชายเลน ถ้าพบชั้นดินเลนลึก และน้ำทะเลไม่ท่วม อาจกลับมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้ โดยทำคันดินรอบพื้นที่ปลูก พร้อมประตูละบายน้ำ ปรับพื้นที่และยกร่องปลูกพืชขนาดตามชนิดพืชที่ปลูก นำน้ำจืดเข้ามาขังเพื่อชะล้างความเค็มและระบายออกไป

๒) ปัญหาดินเปรี้ยวจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๒๐๖,๖๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๖๑ ของเนื้อที่ภาค เกิดบริเวณพื้นที่ราบลุ่ม ดินเป็นกรดจัดมาก หรือกรดรุนแรงมาก ทำให้เกิดความไม่สมดุลของธาตุอาหารพืช มีสารพิษจากองค์ประกอบของเหล็กและอลูมิเนียม

แนวทางการวางระบบการพัฒนาที่ดินพื้นที่ดินเปรี้ยว ประกอบด้วย

(๑) ลดความเป็นกรดจัดมากหรือกรดรุนแรงมาก โดยการใส่วัสดุปูน เช่น ปูนมาร์ล หินปูนบด ปูนโดโลไมท์ ปูนขาว และปูนแคลไซต์ ในอัตราที่เหมาะสมตามค่าวิเคราะห์ดิน เพื่อลดความรุนแรงของความเป็นกรด และสารพิษในดิน

(๒) ปรับโครงสร้างของดินให้ร่วนซุย ด้วยปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ปุ๋ยพืชสด และไถพรวนดินในช่วงความชื้นที่เหมาะสมที่ระดับความลึกแตกต่างกันในแต่ละปี

(๓) การปรับปรุงบำรุงดิน ใส่ปุ๋ยเคมีที่ไม่มีธาตุกำมะถันอยู่ในเนื้อปุ๋ย ร่วมกับปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ปุ๋ยเคมีใส่ตามชนิดและปริมาณที่เหมาะสมกับชนิดพืชที่ปลูก

๔) เปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินจากนาข้าว เป็นพืชผัก หรือไม้ยืนต้น โดยการทำคันดินล้อมรอบพื้นที่ปลูก เพื่อป้องกันน้ำท่วม และยกร่องปลูกกว้าง ประมาณ ๖-๘ เมตร ร่องน้ำกว้าง ๑.๐-๑.๕ เมตร ทำการปรับปรุงดินด้วยวัสดุปูน และปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ

๓). ปัญหาดินทราย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๑๘๓,๔๗๙ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๕๐ ของเนื้อที่ภาค พบทั้งบริเวณพื้นที่ลุ่มและพื้นที่ดอน จากปัญหาเนื้อดินซึ่งเป็นทราย ทำให้ดินมีความสามารถดูดซับน้ำและธาตุอาหารต่ำมาก พืชมีโอกาสขาดแคลนน้ำสูง ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก ทำให้จำกัดชนิดพืชที่ปลูกและเสียค่าใช้จ่ายสูงในการจัดการดิน

แนวทางการวางระบบการพัฒนาที่ดินพื้นที่ดินทราย ประกอบด้วย

(๑) การเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดินโดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ปุ๋ยพืชสด เพื่อช่วยให้โครงสร้างของดินดีขึ้น เพิ่มความสามารถในการดูดซับน้ำและธาตุอาหาร

(๒) การใช้พืชคลุมดิน หรือวัสดุคลุมดิน เพื่อลดแรงปะทะจากเม็ดฝน เป็นการอนุรักษ์ดินและน้ำ และเพิ่มอินทรีย์วัตถุให้กับดิน

(๓) การคัดเลือกใช้พืชที่เหมาะสม โดยปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อย และอายุสั้น เช่น พืชตระกูลถั่วหรือการปลูกพืชแบบหมุนเวียน การทำไร่นาสวนผสม

(๔) การปรับปรุงบำรุงดิน โดยใช้ปุ๋ยเคมีที่ละลายช้า ใส่ครั้งละน้อยๆ แต่บ่อยครั้ง เมื่อดินมีความชื้นเหมาะสม

๔). ปัญหาดินลูกรัง มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๕๙๕,๑๖๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑๖.๗ ของเนื้อที่ภาค พบทั้งบริเวณพื้นที่ลุ่มและพื้นที่ดอน เป็นดินที่มีปริมาณกรวดลูกรังปะปนอยู่ในดินมาก ถ้าชั้นของลูกรังจับตัวกันแน่นแข็ง จะมีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชมาก แต่ถ้ามีการรักษาความชื้นในดินโดยใช้หญ้าแฝกหรือพืชคลุมดินจะช่วยไม่ให้ชั้นลูกรังจับตัวกันเป็นชั้นดาน ทำให้ผลกระทบต่อการเจริญเติบโตของพืชลดลง

แนวทางการวางระบบการพัฒนาที่ดินพื้นที่ดินลูกรัง ประกอบด้วย

(๑) การรักษาความชื้นในดิน โดยการใช้พืชคลุมดินหรือวัสดุคลุมดิน การปลูกแฝก ความชื้นในดินจะช่วยไม่ให้ชั้นลูกรังจับตัวกันแน่นแข็งจนเป็นอุปสรรคต่อการงอกของรากพืช

(๒) การปรับปรุงบำรุงดิน ใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ร่วมกับปุ๋ยเคมีในอัตราที่เหมาะสมตามชนิดพืช การใส่ปุ๋ยเคมี ควรใส่ครั้งละน้อยๆ แต่บ่อยครั้ง

๕) ปัญหาดินตื้น มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๔๘๔,๗๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๘๕ ของเนื้อที่ภาค พบทั้งบริเวณพื้นที่ลุ่มและพื้นที่ดอน เป็นดินที่มีชั้นดานแข็ง พบก้อนกรวดหรือเศษหินปะปนมากภายในความลึก ๕๐ ซม. จากผิวดิน มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิตของพืชที่ปลูกความสามารถในการดูดซับน้ำและธาตุอาหารต่ำ ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ ในพื้นที่ลาดชันมีโอกาสเกิดการชะล้างพังทลายของดินสูง

แนวทางการวางระบบการพัฒนาที่ดินพื้นที่ดินตื้น ประกอบด้วย

(๑) เลือกพื้นที่ที่มีหน้าดินหนามากกว่า ๑๕ เซนติเมตร มาใช้ปลูกพืช ควรเป็นพืชที่มีระบบรากสั้น และทนแล้ง ส่วนพื้นที่ที่เป็นดินตื้นมาก ควรปลูกไม้โตเร็ว สวนป่า หรือทำทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์

(๒) การปรับปรุงบำรุงดิน โดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ ร่วมกับปุ๋ยเคมีในอัตราที่เหมาะสม ตามชนิดพืช

๕.๑.๒ สภาพการใช้ที่ดิน

ภาคตะวันออกมีพื้นที่เกษตรกรรม ๑๓.๔ ล้านไร่ หรือร้อยละ ๖๒.๕ ของเนื้อที่ภาค จำแนกกลุ่มชนิดพืชตามสภาพภูมิประเทศได้ดังนี้

๑) พื้นที่ลุ่ม ประกอบด้วย นาข้าว เนื้อที่ ๑,๙๘๖,๑๘๘ ไร่ หรือร้อยละ ๓๖.๔ ของพื้นที่ลุ่ม พืชไร่ เนื้อที่ ๓๓๔,๗๓๓ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๑๔ ไม้ผล เนื้อที่ ๒๗๕,๑๗๒ หรือร้อยละ ๕.๐๕ และไม้ยืนต้น เนื้อที่ ๕๓๕,๔๔๙ ไร่ หรือร้อยละ ๙.๘๒

๒) พื้นที่ดอน ประกอบด้วย พืชไร่ เนื้อที่ ๒,๘๔๑,๙๕๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒๔.๕ ของพื้นที่ดอน ไม้ผล เนื้อที่ ๑,๕๔๙,๗๕๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๓ และไม้ยืนต้น เนื้อที่ ๓,๕๒๒,๙๖๐ ไร่ หรือร้อยละ ๓๐.๓

๕.๑.๓ ปัญหาการใช้ที่ดิน

๑) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรที่ไม่เหมาะสมกับศักยภาพดิน เช่น การปลูกพืชไร่ ไม้ผล ไม้ยืนต้น บริเวณพื้นที่ลุ่ม มีเนื้อที่ ๑,๑๔๕,๓๕๔ ไร่ หรือร้อยละ ๒๑.๐ ของพื้นที่ลุ่ม ปัญหาและข้อจำกัดคือ ดินมีการระบายน้ำเร็ว พืชอาจเกิดการเสียหายได้ จำเป็นต้องมีการจัดการที่ดีในการควบคุม น้ำไม่ให้แช่ขัง

๒) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรในพื้นที่ดินมีปัญหา บริเวณพื้นที่ราบลุ่ม ประกอบด้วย พื้นที่ปลูกข้าว เนื้อที่ ๙๐๐,๐๘๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓๗.๙ ของดินมีปัญหาในพื้นที่ลุ่ม พื้นที่ปลูกพืชไร่ เนื้อที่ ๒๑๑,๕๙๙ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๙๑ พื้นที่ปลูกไม้ผล เนื้อที่ ๗๙,๗๓๕ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๓๕ พื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น เนื้อที่ ๒๐๗,๖๒๑ ไร่ หรือร้อยละ ๘.๗๓ พื้นที่ดอน ประกอบด้วย พื้นที่ปลูกพืชไร่ เนื้อที่ ๑,๐๓๖,๕๑๙ ไร่ หรือร้อยละ ๑๙.๕ ของดินมีปัญหาในพื้นที่ดอน พื้นที่ปลูกไม้ผล เนื้อที่ ๕๘๘,๖๖๑ ไร่ หรือร้อยละ ๑๑.๑ พื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น เนื้อที่ ๑,๗๑๐,๙๘๕ ไร่ หรือร้อยละ ๓๒.๒ ซึ่งพื้นที่เหล่านี้จำเป็นต้องมีการจัดการพิเศษตามสภาพปัญหาและข้อจำกัดของดินที่มีผลกระทบต่อการปลูกพืชค่อนข้างมาก

๓) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรในพื้นที่ที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดิน อย่างรุนแรงถึงรุนแรงมาก ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน ตั้งแต่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไป และมีการใช้ประโยชน์ที่ดินเป็นพืชไร่ โดยไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ มีเนื้อที่ถึง ๑๗๑,๒๙๑ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๓๙ ของพื้นที่ปลูกพืชไร่ทั้งหมด

๔) การขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรกรรม ภาคตะวันออกมีเนื้อที่ชลประทาน เพียง ๑,๖๓๓,๔๘๘ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๖๐ ของเนื้อที่ภาค ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการเลือกชนิดพืชและการใช้ประโยชน์ที่ดิน จำเป็นต้องมีการพัฒนาแหล่งน้ำขนาดเล็ก และแหล่งน้ำในไร่นาให้มากขึ้น

แนวทางการวางระบบพัฒนาที่ดิน ควรกำหนดประเภทการใช้ที่ดินให้เหมาะสมกับสภาพดิน เพื่อลดปัญหาการจัดการดินกับพืชลง หรือทำเกษตรผสมผสาน เพื่อลดความเสี่ยงจากข้อจำกัดของดินที่มีผลกระทบต่อน้ำ

๕.๑.๔ การประเมินความเหมาะสมของดินสำหรับพืชเศรษฐกิจ

ข้าว พื้นที่ปลูกที่อยู่ในระดับความเหมาะสมสูง มีเนื้อที่ ๑,๘๓๔,๐๓๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑๓.๗ ของพื้นที่เกษตรกรรม เหมาะสมปานกลาง มีเนื้อที่ ๒,๖๖๗,๗๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑๙.๙ เหมาะสมเล็กน้อย มีเนื้อที่ ๘๓๓,๕๑๙ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๒๑ ไม่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๑๓๓,๗๓๔ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๐ พืชไร่ พื้นที่ปลูกที่อยู่ในระดับความเหมาะสมสูง มีเนื้อที่ ๑๙๕,๘๑๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๔๖ ของพื้นที่เกษตรกรรม เหมาะสมปานกลาง มีเนื้อที่ ๒,๑๓๕,๕๓๐ ไร่ หรือร้อยละ ๑๕.๙ เหมาะสมเล็กน้อย มีเนื้อที่ ๔๓๗,๔๓๗ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๒๖ ไม่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๗๓,๑๗๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๕๔ ไม้ผล พื้นที่ปลูกที่อยู่ในระดับความเหมาะสมสูง มีเนื้อที่ ๔๖๘,๔๔๖ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๔๙ ของพื้นที่เกษตรกรรม เหมาะสมปานกลาง มีเนื้อที่ ๔๐๔ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๐๑ เหมาะสมเล็กน้อย มีเนื้อที่ ๘๗๙,๕๔๔ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๕๕ ไม่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๒๑๐,๓๖๕ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๕๗

ไม้ยืนต้น พื้นที่ปลูกที่อยู่ในระดับความเหมาะสมสูง มีเนื้อที่ ๔๖๐,๕๐๔ ไร่ หรือร้อยละ ๓.๔๓ ของพื้นที่เกษตรกรรม เหมาะสมปานกลาง มีเนื้อที่ ๙๙๗,๖๑๗ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๔๓ เหมาะสมเล็กน้อย มีเนื้อที่ ๑,๔๖๗,๒๐๖ ไร่ หรือร้อยละ ๑๐.๙ ไม่เหมาะสม มีเนื้อที่ ๕๙๗,๖๓๓ ไร่ หรือร้อยละ ๔.๔๕

แนวทางการวางระบบการพัฒนาที่ดิน พื้นที่ที่ดินมีความเหมาะสมเล็กน้อยถึงไม่เหมาะสม ควรวิเคราะห์ความรุนแรงของข้อจำกัด ที่มีผลต่อการเจริญเติบโตของพืช และกำหนดวิธีการแก้ไขข้อจำกัด ของดินให้ลดลงในระดับที่พืชสามารถเจริญเติบโตได้ในระดับหนึ่ง หากข้อจำกัดของดินรุนแรงมากควร เปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินจากการเกษตรกรรมเป็นอย่างอื่น

๕.๑.๕ การประเมินอัตราการสูญเสียดิน

จากการประเมินสรุปได้ว่า พื้นที่ในเขตแห้งแล้ง จังหวัดชลบุรี ระยอง ฉะเชิงเทรา ปราจีนบุรี และสระแก้ว การปลูกพืชไร่ในพื้นที่ที่มีความลาดชันตั้งแต่ ๕ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไปโดยไม่มี มาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ มีโอกาสเกิดการชะล้างพังทลายของดินในระดับรุนแรงถึงรุนแรงมากที่สุดได้ ขึ้นอยู่กับระดับความลาดชันของพื้นที่ โดยพื้นที่ที่มีความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์ การชะล้างพังทลาย ของดินอยู่ในระดับรุนแรง อัตราการสูญเสียดินอยู่ระหว่าง ๕.๓๕-๑๔.๖ ตันต่อไร่ต่อปี พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๑๒ เปอร์เซ็นต์ การชะล้างพังทลายของดินอยู่ในระดับรุนแรงมากที่สุด อัตราการสูญเสียดิน อยู่ระหว่าง ๓๑.๙ -๕๖.๒ ตันต่อไร่ต่อปี ส่วนพื้นที่ในเขตชุ่มชื้น จังหวัดจันทบุรี และตราด การชะล้าง พังทลายของดินจะรุนแรงกว่า โดยพื้นที่ที่ปลูกพืชไร่ ความลาดชันตั้งแต่ ๒ เปอร์เซ็นต์ ขึ้นไปก็มีโอกาส เกิดการชะล้างพังทลายของดินในระดับรุนแรงได้ อัตราการสูญเสียดินอยู่ระหว่าง ๗.๐๑-๑๓.๔ ตันต่อไร่ ต่อปี ถ้าความลาดชันมากกว่า ๕ เปอร์เซ็นต์ การชะล้างพังทลายของดินอยู่ในระดับรุนแรงมากที่สุด อัตราการสูญเสียดินอยู่ระหว่าง ๒๓.๒-๘๐.๐ ตันต่อไร่ต่อปี ดังนั้น ในพื้นที่ที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการชะล้าง พังทลายของดินในระดับรุนแรงขึ้นไป การใช้ที่ดินควรเป็นไม้ผลหรือไม้ยืนต้น เนื่องจากอัตราการสูญเสีย ดินจะน้อยกว่าการปลูกพืชไร่ พร้อมทั้งเสริมมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และพืช ที่ปลูก

แนวทางการวางระบบพัฒนาที่ดินเพื่อลดอัตราการสูญเสียดิน ประกอบด้วย
จัดลำดับพื้นที่เป้าหมายที่จะต้องกำหนดมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ ตามความรุนแรงของ
อัตราการสูญเสียดิน

พื้นที่ที่มีโอกาสเสี่ยงต่อการชะล้างพังทลายของดินในระดับรุนแรงถึงรุนแรงมากที่สุด ควร
เปลี่ยนการใช้ประโยชน์ที่ดิน จากพืชไร่เป็นไม้ยืนต้น เพื่อลดอัตราการสูญเสียดิน พร้อมเสริมมาตรการ
อนุรักษ์ดินและน้ำทั้งวิธีพืชและวิธีกล

มาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำต้องมีประสิทธิภาพ สามารถลดการชะล้างพังทลายของดินให้อยู่
ในระดับที่ยอมรับได้ คือ น้อยกว่า ๒ ตันต่อไร่ต่อปี

๕.๑.๖ การจัดการดินกับพืช

ผลจากการซ้อนทับข้อมูลหน่วยที่ดินกับพืช จะนำมากำหนดวิธีการจัดการดินกับพืชที่
เหมาะสมตามสภาพปัญหาของพื้นที่ และข้อจำกัดของดิน เช่น การควบคุมระดับน้ำสำหรับพื้นที่ลุ่ม ที่
ใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างอื่นนอกจากข้าว การกำหนดมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสมกับพื้นที่และ
พืชที่ปลูก และการปรับปรุงบำรุงดินโดยใช้ปุ๋ยอินทรีย์ร่วมกับปุ๋ยเคมีในสูตรและอัตราที่เหมาะสมกับสภาพ
ดิน และชนิดพืชที่ปลูก

๕.๒ คำแนะนำ

๕.๒.๑ การวางแผนการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมในภาพรวม ควรพิจารณาให้ครอบคลุมมิติ
ต่างๆที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านกายภาพ ได้แก่ ทรัพยากรดิน น้ำ ป่าไม้ สภาพภูมิอากาศ ด้านเศรษฐกิจ
สังคม ได้แก่ ราคาผลผลิต ปัจจัยการผลิต แหล่งเงินทุน การถือครองที่ดิน การมีส่วนร่วม ความ
เข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร และวิถีชีวิตชุมชน ด้านสิ่งแวดล้อม ได้แก่ การขยายตัวของอุตสาหกรรม
การท่องเที่ยว ทั้งนี้ มิติต่างๆเหล่านี้มีความเชื่อมโยงและสัมพันธ์กันทั้งสิ้น

๕.๒.๒ ควรจัดลำดับความสำคัญของปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบการเกษตร พร้อมกับวาง
ระบบการพัฒนาที่ดินให้สอดคล้องกับสภาพปัญหา เช่น ปัญหาดินที่มีศักยภาพต่ำ (Problem soils)
การชะล้างพังทลายของดิน การขาดแคลนแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เป็นต้น เพื่อวางแผนการพัฒนากการ
เกษตรทั้งระยะสั้นและระยะยาว ให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับ

๕.๒.๓ การดำเนินงานวางระบบการพัฒนาที่ดิน ควรมีการวิเคราะห์พื้นที่ให้ชัดเจน มีการ
บูรณาการร่วมกันระหว่างหน่วยงานภาครัฐและองค์กรส่วนท้องถิ่น โดยให้เกษตรกรและชุมชนมีส่วนร่วม
และนำกิจกรรมต่างๆ ไปบูรณาการร่วมกัน เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่เป็นรูปธรรม

๕.๒.๔ พืชเศรษฐกิจหลักที่มีปัญหาราคาผลผลิตต่ำทุกปี ควรปรับสมดุลระหว่างอุปสงค์-
อุปทาน โดยการกำหนดเขตความเหมาะสมของดินสำหรับพืชเศรษฐกิจหลัก และพยายามผลักดันให้มีผล
ในทางปฏิบัติ โดยใช้มาตรการจูงใจต่างๆ เช่นการขึ้นทะเบียนเกษตรกร การประกันราคาในเขตความ
เหมาะสมตามชนิดพืช และสนับสนุนการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปสหกรณ์

๕.๒.๕ การพัฒนาการเกษตรอย่างยั่งยืน ควรยึดถือโครงการพระราชดำริเป็นแบบอย่าง ให้
เกษตรกรได้เรียนรู้นำไปปฏิบัติ หน่วยงานภาครัฐควรเร่งส่งเสริม และขยายผลโครงการพระราชดำริออก
ไปสู่พื้นที่ต่างๆ เพื่อให้เกษตรกรได้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

บัณฑิต ต้นศิริ และ คำรณ ไทรฟัก. ๒๕๔๒. **การประเมินคุณภาพที่ดินสำหรับการปลูกพืชเศรษฐกิจ.** กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. ๗๓ หน้า

วุฒิชชาติ สิริช่วยชู. ๒๕๔๗. **ทรัพยากรดินภาคใต้.** กรมพัฒนาที่ดิน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ. ๓๔๑ หน้า

สำนักงานชลประทานที่ ๙. ๒๕๕๓. **ฐานข้อมูลพื้นที่ชลประทานภาคตะวันออก.** กรมชลประทาน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, กรุงเทพฯ.

เอิบ เขียวรีนรมณ์. ๒๕๔๒. **การสำรวจดิน: มโนทัศน์ หลักการและเทคนิค.** พิมพ์ครั้งที่ ๒. ภาควิชา ปฐพีวิทยา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ. ๗๓๓ หน้า

FAO. ๑๙๘๓. **Guidelines: land evaluation for rainfed agriculture.** Soils Bulletin ๕๒. FAO, Rome. ๒๓๗ p.

Srikhajon M., Somrang A., Pramojanee P., Pradabwit S., and Anecksamphant C. ๑๙๘๔. **Application of the Universal Soil Loss Equation for Thailand.** In Proceeding of the Fifth ASEAN Soil Conference at Bangkok, Thailand on June ๑๐-๒๓, ๑๙๘๔.

Wischmeier, W.H., C.B. Johnson and B.V. Cress. ๑๙๗๑. **A Soil erodibility nomograph for farmland and construction sites.** Soil and Water Conservation. ๒๖ :๑๘๙-๑๙๓

Wischmeier, W.H. and D.D. Smith. ๑๙๗๘. **Predicting Rainfall Erosion Losses : A guide to Conservation Planning.** USDA Agric. ๕๓๗: ๕๘.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตารางภาคผนวก

ตารางผนวกที่ ก๑ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับข้าว

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๒-๓๐	๓๑-๓๓ ๒๑-๒๐	๓๔-๓๕ ๑๙-๑๘	>๓๕ <๑๘
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ความต้องการน้ำในช่วงการเจริญเติบโต	มิลลิเมตร	๗๐๐-๘๐๐	๕๕๐-๗๐๐	๔๐๐-๕๕๐	<๔๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒,๓	๔	๕	๖
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L	VL	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๕	๓-๑๕	<๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวด้วยต่าง	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๕๐	๒๕-๕๐	๑๕-๒๕	<๑๕
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๕-๙	๓-๕	๑-๒
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๕	๕-๑๐	>๑๐
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐-๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A	B	C	> C
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A	B	C	>C
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	-	-	-	-

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ๒๒ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับมันสำปะหลัง

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๕-๒๙	๓๐-๓๒ ๒๔-๑๔	๓๓-๓๕ ๑๓-๑๐	>๓๕ <๑๐
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๑๒๐๐- ๑๕๐๐	๑๕๐๐- ๒๕๐๐ ๙๐๐- ๑๒๐๐	๒๕๐๐- ๔๐๐๐ ๕๐๐- ๙๐๐	> ๔๐๐๐ < ๕๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	-	๑,๒,๓
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๐	<๑๐	-	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๑๐๐	๕๐-๑๐๐	๒๕-๕๐	<๒๕
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	๓-๕	๑-๒
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	< ๒	๒-๔	๔-๘	>๘
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B	C	D	>D
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ๓๓ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับสับปะรด

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๒-๒๖	๒๗-๓๐ ๒๑-๒๐	๓๑-๓๒ ๑๙-๑๕	>๓๒ <๑๕
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๑๐๐๐- ๑๕๐๐	๑๕๐๐- ๒๐๐๐ ๙๐๐- ๑๐๐๐	๒๐๐๐- ๒๕๐๐ ๗๐๐- ๙๐๐	> ๒๕๐๐ < ๗๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L,VL	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๕	๓-๑๕	<๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๕๐	๓๐-๕๐	๒๐-๓๐	<๒๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	๓-๕	๑-๒
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	-	-	-	-
สภาวะการขุดกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๐๐	-	-	-
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการขุดกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B	C	D	>D
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ก๔ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับอ้อย

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๔-๒๗	๒๘-๓๑ ๒๓-๑๙	๓๒-๓๕ ๑๘-๑๕	>๓๕ <๑๕
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๑๖๐๐- ๒๕๐๐	๑๒๐๐- ๑๖๐๐ ๒๕๐๐- ๓๐๐๐	๙๐๐- ๑๒๐๐ ๓๐๐๐- ๔๐๐๐	< ๙๐๐ > ๔๐๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๓,๔	๒	๑
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,	L,M	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๕	๕-๑๕	<๕	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๑๐๐	๕๐-๑๐๐	๒๕-๕๐	<๒๕
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	๓-๕	๑-๒
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๓	๓-๕	>๕
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B	C	D	>D
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ก๕ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๔-๓๐	๓๑-๓๒ ๒๓-๒๐	๓๓-๓๕ ๑๙-๑๖	>๓๕ <๑๖
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ความต้องการน้ำในช่วงการเจริญเติบโต	มิลลิเมตร	๕๐๐-๘๐๐	๔๐๐-๕๐๐	๓๐๐-๔๐๐	<๓๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H, M	L	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐ g	>๑๕	๓-๑๕	<๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวด้วยต่าง	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๑๐๐	๕๐-๑๐๐	๒๕-๕๐	<๒๕
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	๓-๕	๑-๒
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm	<๒	๒-๔	๔-๘	>๘
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐-๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B	C	D	>D
	ปริมาณดินที่สูญเสียต่อไร่ต่อปี	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ก๖ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับมะพร้าว

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๕-๓๐	๓๐-๓๒ ๒๔-๒๓	๓๓-๓๘ ๒๒-๒๐	>๓๘ <๒๐
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๒๐๐๐- ๓๐๐๐	๓๐๐๐- ๕๐๐๐ ๑๒๐๐- ๒๐๐๐	๑๐๐๐- ๒๐๐๐	>๕๐๐๐ < ๑๐๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L,VL	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๕	๓-๑๕	<๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดินในช่วงรอบปี	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในระหว่างรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	-	๓-๕
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๔	๔-๘	>๘
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	-	-	-
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ๓๗ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับมะม่วง

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๔-๒๗	๒๘-๓๐ ๒๓-๒๐	๓๑-๓๕ ๑๙-๑๒	>๓๕ <๑๒
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๑๒๐๐- ๑๘๐๐	๑๘๐๐- ๒๐๐๐ ๑๐๐๐- ๑๒๐๐	๒๐๐๐- ๓๘๐๐ ๘๐๐- ๑๐๐๐	>๓๘๐๐ < ๘๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๔,๕,๖	-	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,	L,M	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๕	๕-๑๕	<๕	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	<๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดินในช่วงรอบปี	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในระหว่างรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	-	๓-๕
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๔	๔-๘	>๘
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรน (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ๓๘ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับเงาะ ,ทุเรียน ,มังคุด

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๐-๒๘	๒๙-๓๐ ๑๙-๑๘	๓๑-๓๒	>๓๒ <๑๘
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๒๐๐๐- ๒๕๐๐	๒๕๐๐- ๒๘๐๐ ๑๕๐๐- ๒๐๐๐	๒๘๐๐- ๓๕๐๐	>๓๕๐๐ < ๑๕๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,	M	L,VL	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๒๐	๑๕-๒๐	<๑๕	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๗๕	๓๕-๗๕	<๓๕	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดินในช่วงรอบปี	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในระหว่างรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	-	๓-๕
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๔	๔-๘	>๘
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	-	-	-
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก้อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ๓๙ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับยางพารา

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๖-๒๘	๒๙-๓๔ ๒๕-๒๓	๒๒-๒๐	>๓๔ <๒๐
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๑๕๐๐- ๒๐๐๐	๒๐๐๐- ๓๐๐๐ ๑๒๐๐- ๑๕๐๐	๓๐๐๐- ๔๐๐๐ ๑๑๐๐- ๑๒๐๐	>๔๐๐๐ < ๑๑๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L,VL	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๐	๓-๑๐	< ๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	< ๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	< ๕๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	๓-๕	๑-๒
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๔	๔-๖	>๖
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก่อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ก๑๐ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับปาล์มน้ำมัน

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๔-๒๘	๒๙-๓๒ ๒๓-๒๒	๓๓-๓๔ ๒๑-๒๐	>๓๔ <๒๐
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๒๐๐๐- ๓๐๐๐	๓๐๐๐- ๔๐๐๐ ๑๕๐๐- ๒๐๐๐	๔๐๐๐- ๕๐๐๐ ๑๒๐๐- ๑๕๐๐	>๕๐๐๐ < ๑๒๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๕,๖	๔	-	๑,๒,๓
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L,VL	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๕	๓-๑๕	< ๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	< ๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	< ๕๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	-	-	-	-
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๓	๓-๖	>๖
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก่อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒	๓	๔
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำณ (๒๕๔๒)

ตารางผนวกที่ ก๑๑ การกำหนดความเหมาะสมของค่าพิสัยคุณภาพที่ดินสำหรับบุคลากรปัส

คุณภาพที่ดิน	ปัจจัยชี้วัด	หน่วย	ระดับความเหมาะสม			
			S๑	S๒	S๓	N
อุณหภูมิ (t)	อุณหภูมิเฉลี่ยรายปีในช่วงการเจริญเติบโต	เซลเซียส	๒๔-๒๗	๒๘-๓๐ ๒๓-๒๐	๓๑-๓๕ ๑๙-๑๒	>๓๕ <๑๒
ความชุ่มชื้นที่เป็นประโยชน์ต่อพืช (m)	ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยรายปี	มิลลิเมตร	๑๒๐๐- ๑๘๐๐	๑๘๐๐- ๒๐๐๐ ๑๐๐๐- ๑๒๐๐	๒๐๐๐- ๓๘๐๐ ๘๐๐- ๑๐๐๐	>๓๘๐๐ < ๘๐๐
ความเป็นประโยชน์ของออกซิเจนต่อรากพืช (o)	การระบายน้ำของดิน	ชั้นมาตรฐาน	๔,๕,๖	-	๓	๑,๒
ความเป็นประโยชน์ของธาตุอาหาร (s)	ความอุดมสมบูรณ์ของดิน	ชั้นมาตรฐาน	VH,H,M	L	-	-
ความจุในการดูดซับธาตุอาหาร (n)	ความจุในการแลกเปลี่ยนประจุบวก	meq/๑๐๐g	>๑๐	๓-๑๐	< ๓	-
สภาวะการหยั่งลึกของราก (r)	ความอึดตัวของดิน	เปอร์เซ็นต์	>๓๕	< ๓๕	-	-
ความเสียหายจากน้ำท่วม (f)	ความลึกของดิน	เซนติเมตร	>๑๕๐	๕๐-๑๕๐	๓๐-๕๐	< ๓๐
การมีเกลือมากเกินไป (x)	จำนวนครั้งที่น้ำท่วมในช่วงรอบปี	ปี/ ครั้ง	๑๐	๖-๙	-	๓-๕
สารพิษ (z)	ปริมาณเกลืออิสระที่สะสมมากเกินไป	mmho/cm.	<๒	๒-๔	๔-๘	>๘
สภาวะการเขตกรรม (k)	ระดับความลึกของชั้นจาโรไซด์	เซนติเมตร	>๑๕๐	๑๐๐- ๑๕๐	๕๐-๑๐๐	<๕๐
ศักยภาพในการใช้เครื่องจักร (w)	ความยากง่ายในการเขตกรรม	ชั้นมาตรฐาน	๑,๒	๓	๔	-
ความเสียหายจากการกัดกร่อน(e)	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณก่อนหิน	ชั้นมาตรฐาน	๑	๒,๓	๔	๕
	ความลาดชันของพื้นที่	ชั้นมาตรฐาน	A,B,C	D	E	>E
	ปริมาณดินที่สูญเสีย	ตันต่อไร่ต่อปี	<๒	๒-๔	๔-๑๒	>๑๒

ที่มา: บัณฑิต และ คำรณ (๒๕๔๒)

คำอธิบายชั้นมาตรฐานในการจำแนกความเหมาะสมทางกายภาพของดิน

๑. ชั้นมาตรฐานการระบายน้ำของดิน

๑ = การระบายน้ำเลวมาก (Very poorly drained) เป็นดินที่มีการไหลซึมของน้ำไปจากดินช้ามากหรือมีน้ำแช่ขังนานในรอบปี ทำให้ดินมีสีเทาหรือสีเทาปนน้ำเงินตลอดและไม่พบจุดประสี ดินส่วนใหญ่มีระดับน้ำใต้ดินตื้นมากอยู่ใกล้ผิวดินหรือมีน้ำท่วมขังนาน เช่น พื้นที่พรุ พื้นที่ลุ่มต้ำน้ำขัง หรือพื้นที่ป่าชายเลน เป็นต้น ดินที่มีการระบายน้ำเลวมากนี้ ดินจะเปียกชื้นและแฉะตลอดเวลาจนเป็นเหตุให้พืชที่ปลูกทั่วๆ ไปไม่เจริญเติบโต ถ้าไม่มีการระบายน้ำออกไปจากดิน ยกเว้นพวกข้าวหรือพืชที่ชอบน้ำเท่านั้น

๒ = การระบายน้ำเลว (Poorly drained) เป็นดินที่มีการไหลซึมของน้ำไปจากดินช้ามาก มีน้ำท่วมขังนานในช่วงฤดูฝน หรือมีน้ำขังในพื้นที่ราบที่มีคั่นนาก้นไว้ ส่วนในฤดูแล้งดินยังเปียกชื้นอยู่บ้าง ทำให้ดินมีสีเทาและพบจุดประสีเหลือง สีน้ำตาลหรือสีแดง เป็นต้น ดินที่มีการระบายน้ำเลวจะมีน้ำในดินมากและมีระดับน้ำใต้ดินตื้น จนทำไม่อาจใช้ปลูกพืชไร่หรือไม่ยืนต้นได้ นอกจากใช้ปลูกข้าว เว้นเสียแต่ว่าจะมีการแก้ไขไม่ให้น้ำขัง โดยการยกร่องและมีคันป้องกันน้ำท่วม หรือเลือกช่วงเวลาที่เหมาะสมในการเพาะปลูกพืช เป็นต้น

๓ = การระบายน้ำค่อนข้างเลว (Somewhat poorly drained) เป็นดินที่มีการไหลซึมของน้ำออกไปจากดินยังช้าอยู่ จึงทำให้ดินชั้นนานพอที่จะเป็นอุปสรรคในการปลูกพืช มีระดับน้ำใต้ดินลึกปานกลางถึงตื้นและมีน้ำท่วมขังบางครั้งในฤดูฝน ทำให้ดินเกิดสีน้ำตาลหนาและดินชั้นล่างถัดไปจะเป็นสีเทาและพบจุดประสีตลอด ดินนี้ถ้าใช้ปลูกพืชไร่อาจมีปัญหาบ้างในเรื่องการระบายน้ำที่จะทำให้พืชไร่ชะงักการเจริญเติบโตได้ จึงควรทำร่องระบายน้ำเพื่อป้องกันการแช่ขังของน้ำ ถ้าใช้ปลูกข้าวก็มีความเหมาะสมแต่อาจขาดน้ำได้ในช่วงที่ฝนทิ้งช่วงนาน จึงควรทำคันดินให้สูงเพื่อช่วยในการกักเก็บน้ำและควรจัดแหล่งน้ำเตรียมไว้ในยามที่พืชต้องการ

๔ = การระบายน้ำดีปานกลาง (Moderately well drained) เป็นดินที่มีการไหลซึมของน้ำค่อนข้างช้า จึงทำให้ดินเปียกชื้นอยู่เป็นบางเวลา ไม่มีน้ำแช่ขัง มีระดับน้ำใต้ดินค่อนข้างลึก ทำให้ดินเกิดจุดประสีปะปนอยู่ในเนื้อดิน ทำให้ไม่เหมาะสมสำหรับการปลูกข้าว เนื่องจากข้าวต้องการน้ำมากแต่มีความเหมาะสมต่อการปลูกพืชไร่ หรือไม้ผล เป็นต้น

๕ = การระบายน้ำดี (Well drained) เป็นดินที่มีน้ำไหลซึมผ่านไปจากดินได้เร็ว แต่ไม่เร็วจนเกินไป จึงทำให้ดินยังมีความชื้นเหลืออยู่ภายหลังจากฝนตก

๖ = การระบายน้ำมากเกินไป (Excessively drained) เป็นดินที่มีการไหลผ่านของน้ำไปจากดินเป็นไปอย่างรวดเร็วมาก เช่น ดินที่มีเศษหินมากและความลาดชันสูง การไหลซึมผ่านของน้ำลงไปยังดินชั้นล่างมีน้อย น้ำส่วนใหญ่จะไหลบ่าผ่านผิวดินไปยังที่ต่ำกว่า ทำให้ดินแห้งและไม่เหมาะสมต่อการปลูกพืช

๒. ชั้นมาตรฐานความอุดมสมบูรณ์ของดิน

VH = ความอุดมสมบูรณ์สูงมาก มีปริมาณอินทรีย์วัตถุมากกว่า ๔.๕ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจน มากกว่า ๐.๗๕เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสมากกว่า ๔๕ ppm. และปริมาณโพแทสเซียมมากกว่า ๑๒๐ ppm.

H = ความอุดมสมบูรณ์สูง มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ๓.๕-๔.๕เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจน ๐.๕-๐.๗๕เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัส ๒๕-๔๕ ppm. และปริมาณโพแทสเซียม ๙๐-๑๒๐ ppm.

M = ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ๑.๕-๒.๕เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจน ๐.๒-๐.๕เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัส ๑๐-๑๕ ppm. และปริมาณโพแทสเซียม ๖๐-๙๐ ppm.

L = ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ๐.๕-๑.๐เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจน ๐.๑-๐.๒เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัส ๓-๖ ppm. และปริมาณโพแทสเซียม ๓๐-๖๐ ppm.

VL = ความอุดมสมบูรณ์ต่ำมาก มีปริมาณอินทรีย์วัตถุน้อยกว่า ๐.๕เปอร์เซ็นต์ ปริมาณไนโตรเจนน้อยกว่า ๐.๑ เปอร์เซ็นต์ ปริมาณฟอสฟอรัสน้อยกว่า ๓ ppm. และปริมาณโพแทสเซียมต่ำกว่า ๓๐ ppm.

๓. ชั้นมาตรฐานสภาวะการเขตกรรม

- ๑ = การเขตกรรมง่าย ดินมีการเกาะตัวอย่างหลวมๆ ร่วนซุย เนื้อดินเป็นทราย
- ๒ = การเขตกรรมปานกลาง ดินมีการเกาะตัวค่อนข้างดี เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย
- ๓ = การเขตกรรมยาก ดินมีการเกาะดี เนื้อดินเป็นดินร่วนเหนียวปนทรายถึงดินเหนียว
- ๔ = การเขตกรรมยากมาก ดินมีการเกาะตัวดีมาก เนื้อดินเป็นดินเหนียวจัด

๔. ชั้นมาตรฐานความลาดชัน

- A = สภาพพื้นที่ราบเรียบ ความลาดชัน ๐-๒ เปอร์เซ็นต์
- B = สภาพพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาดเล็กน้อย ความลาดชัน ๒-๕ เปอร์เซ็นต์
- C = สภาพพื้นที่ลูกคลื่นลอนลาด ความลาดชัน ๕-๑๒ เปอร์เซ็นต์
- D = สภาพพื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน ความลาดชัน ๑๒-๒๐ เปอร์เซ็นต์
- E = สภาพพื้นที่เนินเขา ความลาดชัน ๒๐-๓๕ เปอร์เซ็นต์
- F = สภาพพื้นที่ลาดชันเชิงชัน ความลาดชัน ๓๕-๕๐ เปอร์เซ็นต์

๕. ชั้นมาตรฐานปริมาณกอนหิน

๑ = ปริมาณเล็กน้อย ๑ เปอร์เซ็นต์

๒ = ปริมาณปานกลาง ๕ เปอร์เซ็นต์

๓ = ปริมาณค่อนข้างมาก ๑๕ เปอร์เซ็นต์

๔ = ปริมาณมาก ๔๐ เปอร์เซ็นต์

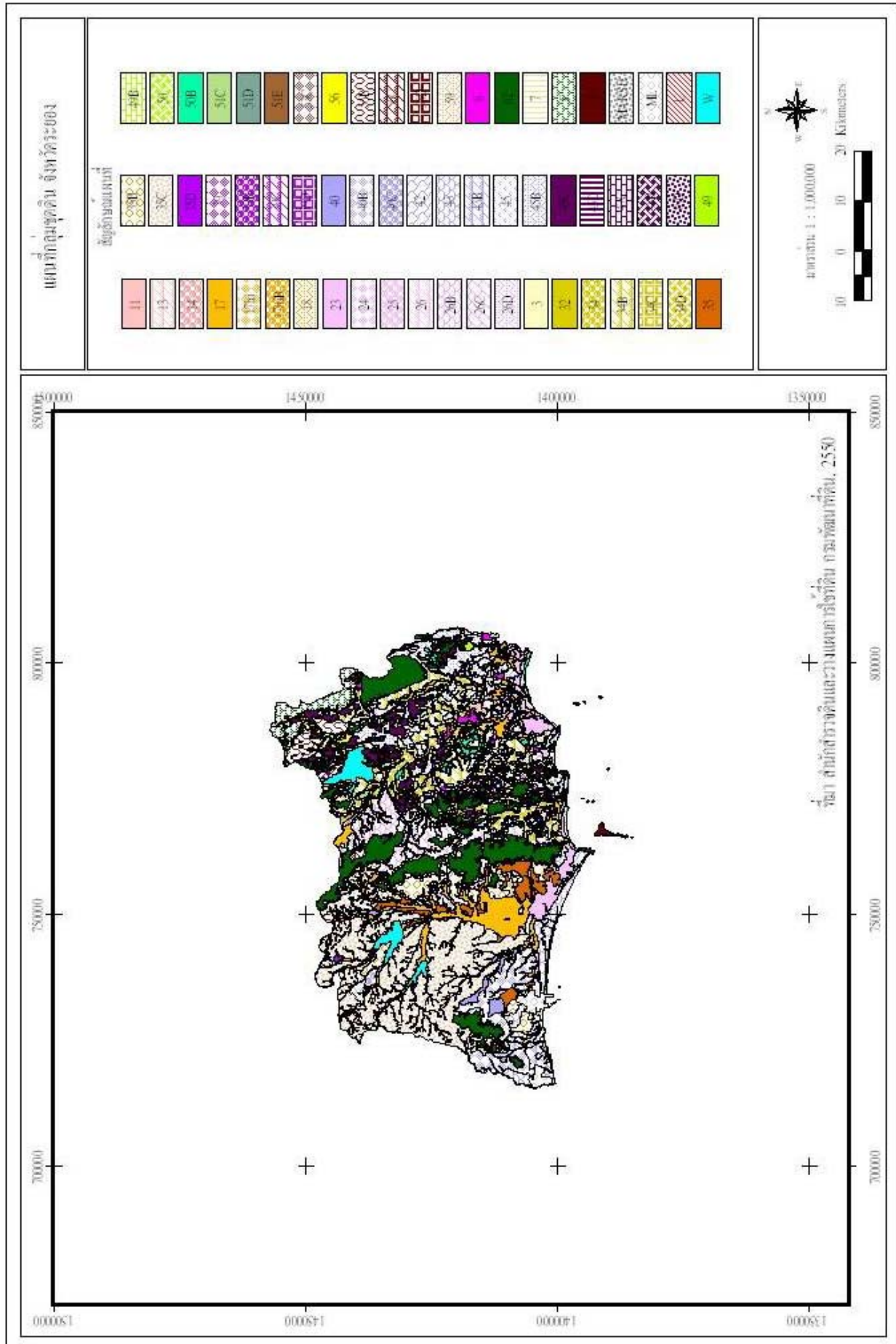
ตารางผนวกที่ ก๑๒ พื้นที่โครงการชลประทานภาคตะวันออก

ลำดับ ที่	โครงการ	จังหวัด	พื้นที่ ชลประทาน (ไร่)
๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาไผ่ยานุชิด สขป. ๑๑	ฉะเชิงเทรา	๔๐๗,๔๕๔
๒	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาชลหารพิจิตร สขป. ๑๑	ฉะเชิงเทรา	๒๑,๔๓๖
๓	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษารังสิตใต้ สขป. ๑๑	ฉะเชิงเทรา	๑๕๕,๐๐๐
๔	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาบางพลวง สขป. ๙	ฉะเชิงเทรา	๑๑๓,๒๘๐
๕	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาคลองสียัด สขป. ๙	ฉะเชิงเทรา	๕๖,๑๙๕
๖	โครงการชลประทานฉะเชิงเทรา สขป. ๙	ฉะเชิงเทรา	๑๖๒,๘๘๙
๗	โครงการชลประทานปราจีนบุรี สขป. ๙	ปราจีนบุรี	๑๒๔,๕๑๒
๘	โครงการชลประทานสระแก้ว สขป. ๙	สระแก้ว	๘๕,๓๖๕
๙	โครงการชลประทานชลบุรี สขป. ๙	ชลบุรี	๔๕,๖๙๐
๑๐	โครงการชลประทานระยอง สขป. ๙	ระยอง	๓๔,๖๐๘
๑๑	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาประแส สขป. ๙	ระยอง	๑๔๖,๓๗๕
๑๒	โครงการชลประทานจันทบุรี สขป. ๙	จันทบุรี	๑๖๖,๙๒๐
๑๓	โครงการชลประทานตราด สขป. ๙	ตราด	๑๑๓,๗๖๔
รวม			๑,๖๓๓,๘๔๔

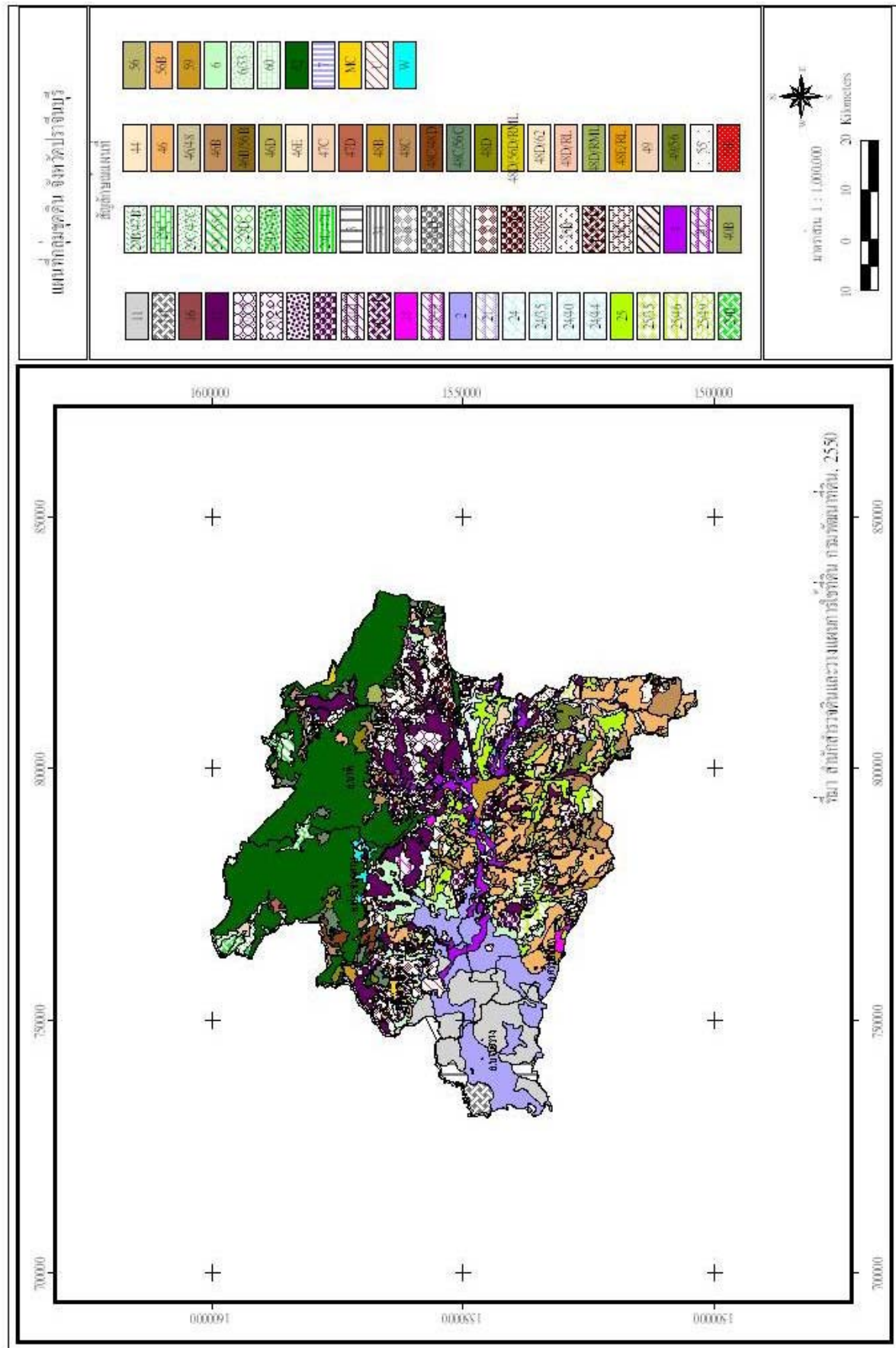
ที่มา : สำนักงานชลประทานที่ ๙ และ ๑๑ (๒๕๕๕)

ภาคผนวก ข

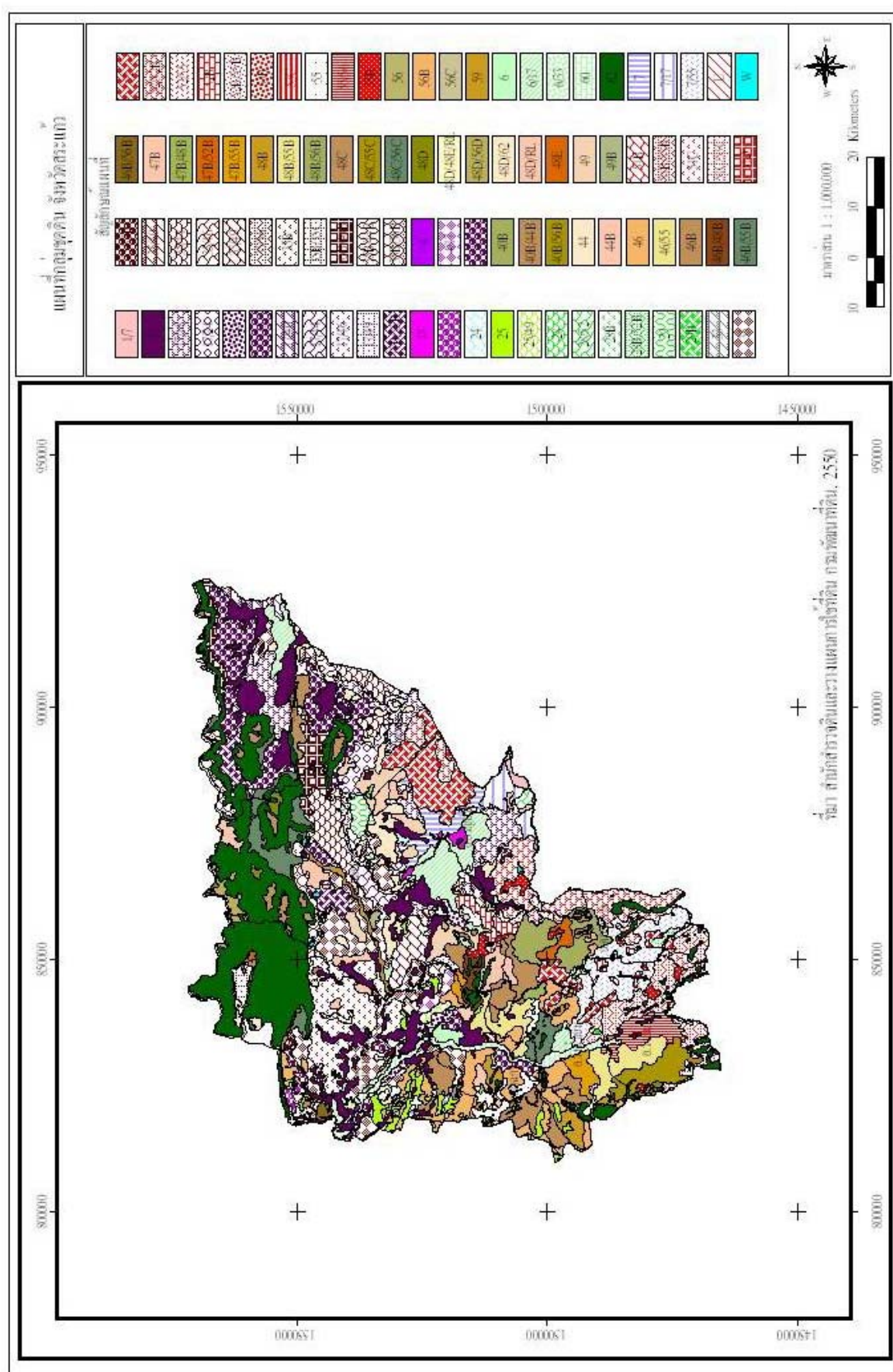
ภาพผนวก

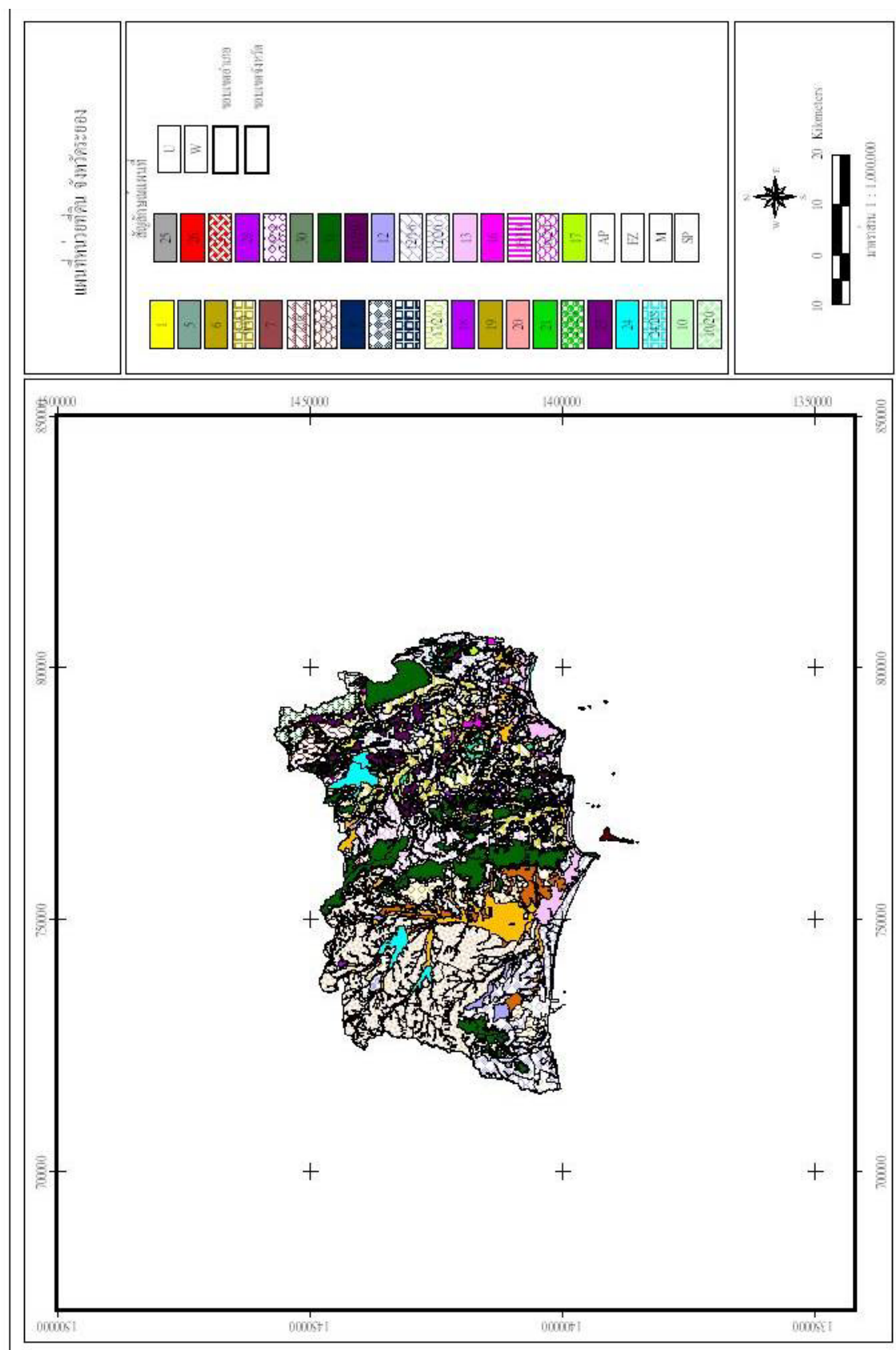

ภาพแผนที่ที่ ๒๒ กลุ่มชุดดินจังหวัดระยอง

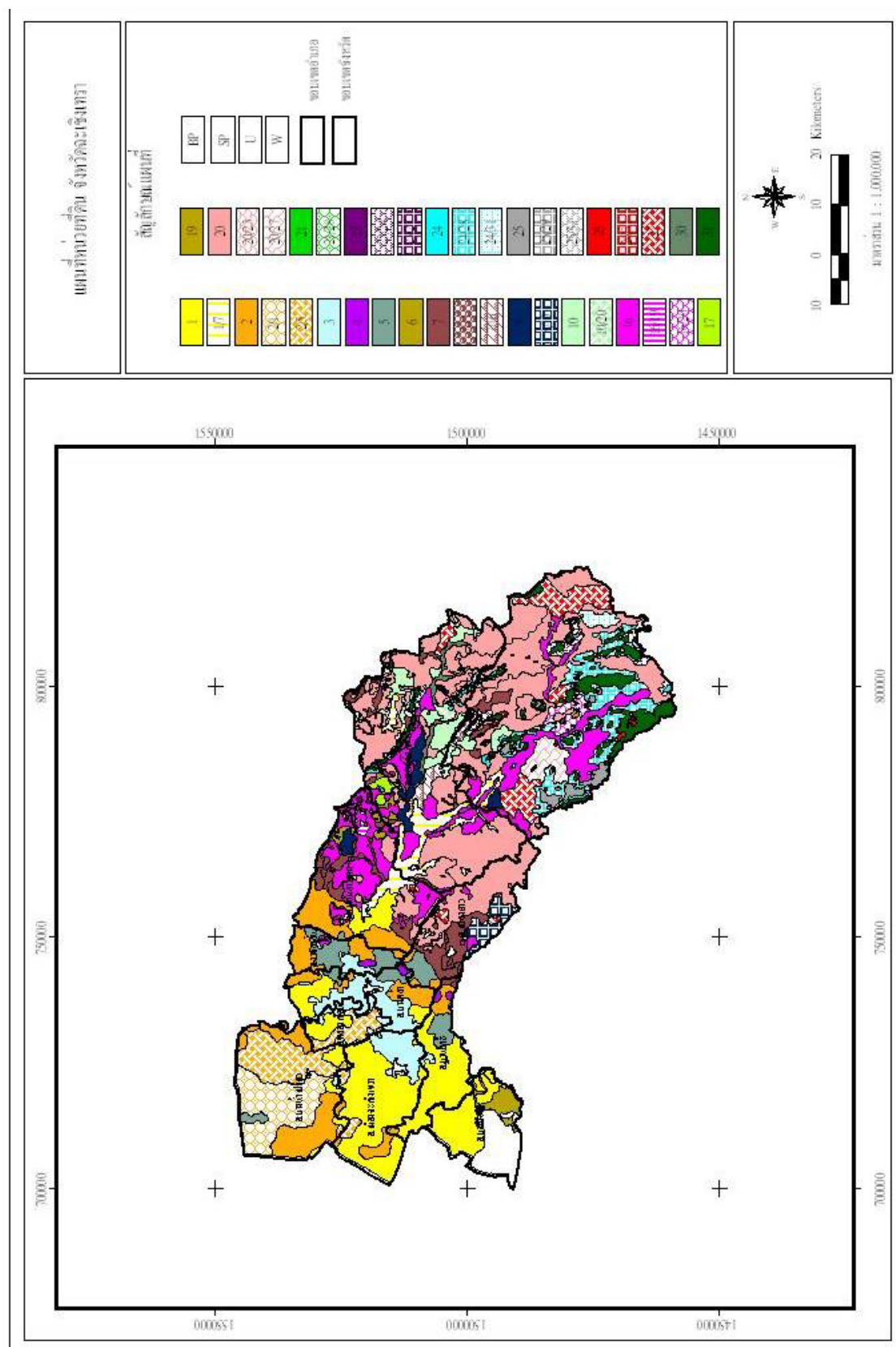

ภาพผนวกที่ ข๔ กลุ่มชุดดินจังหวัดปราจีนบุรี

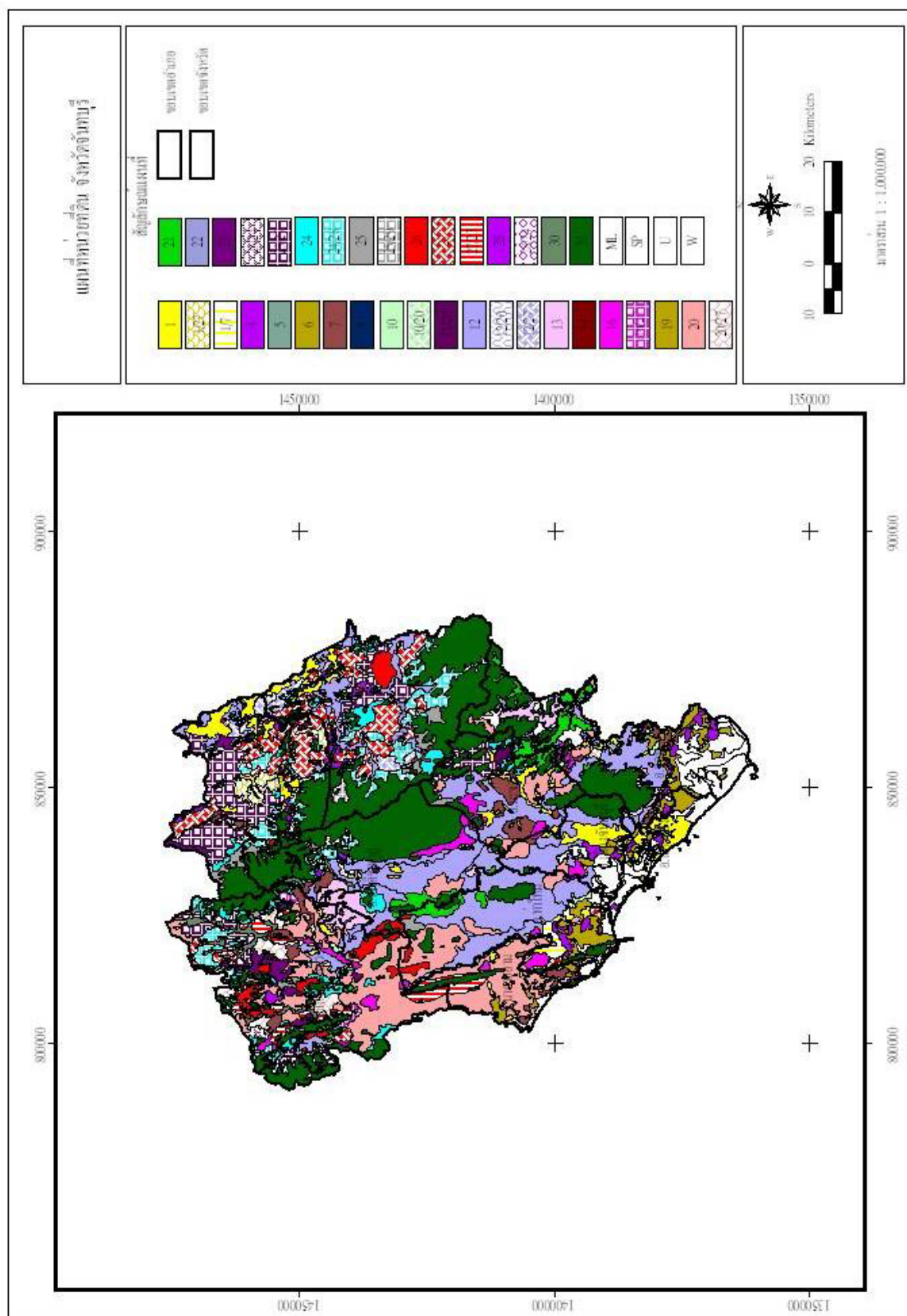

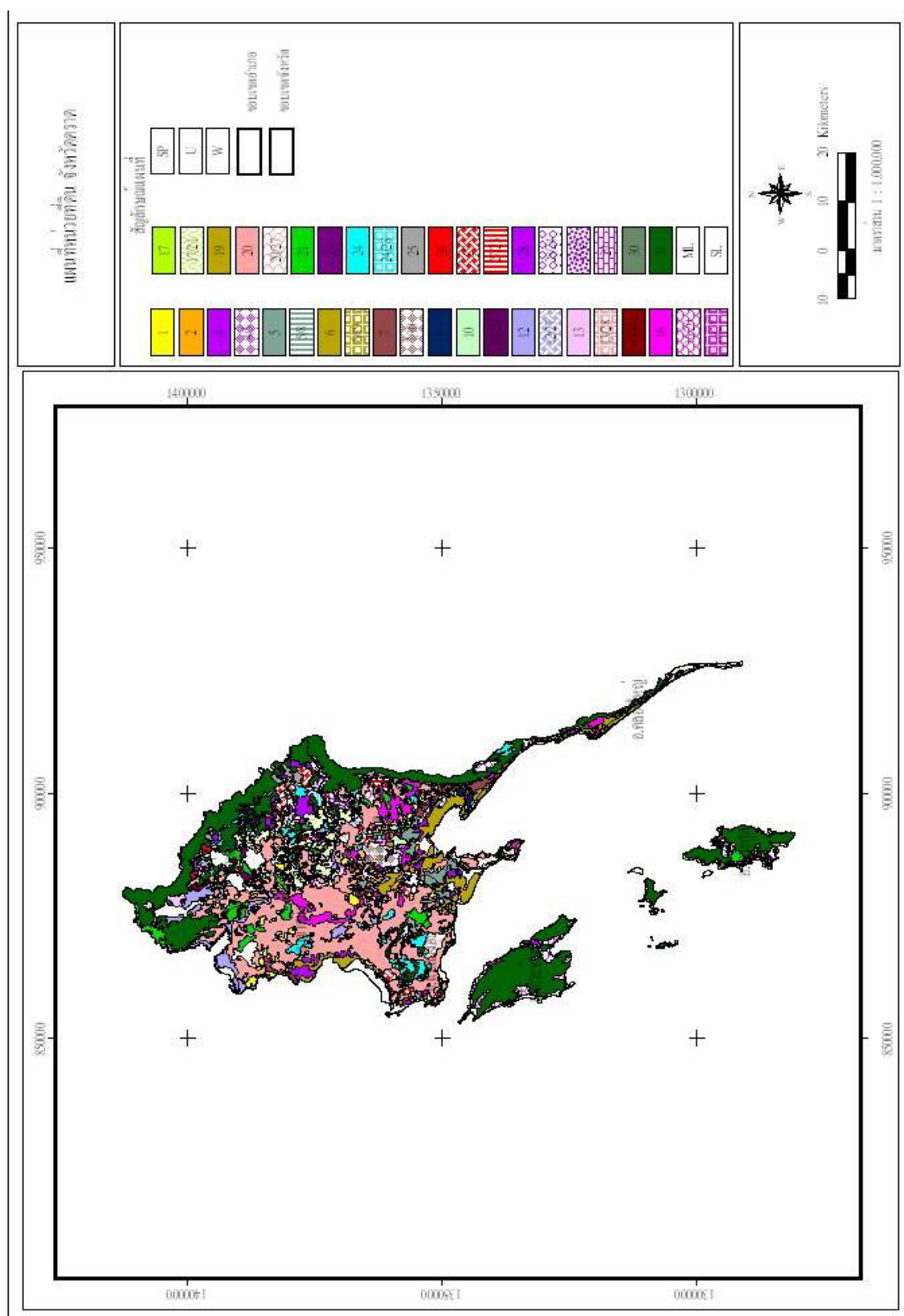

ภาพแผนที่ ๗ หน่วยที่ดินจังหวัดระยอง

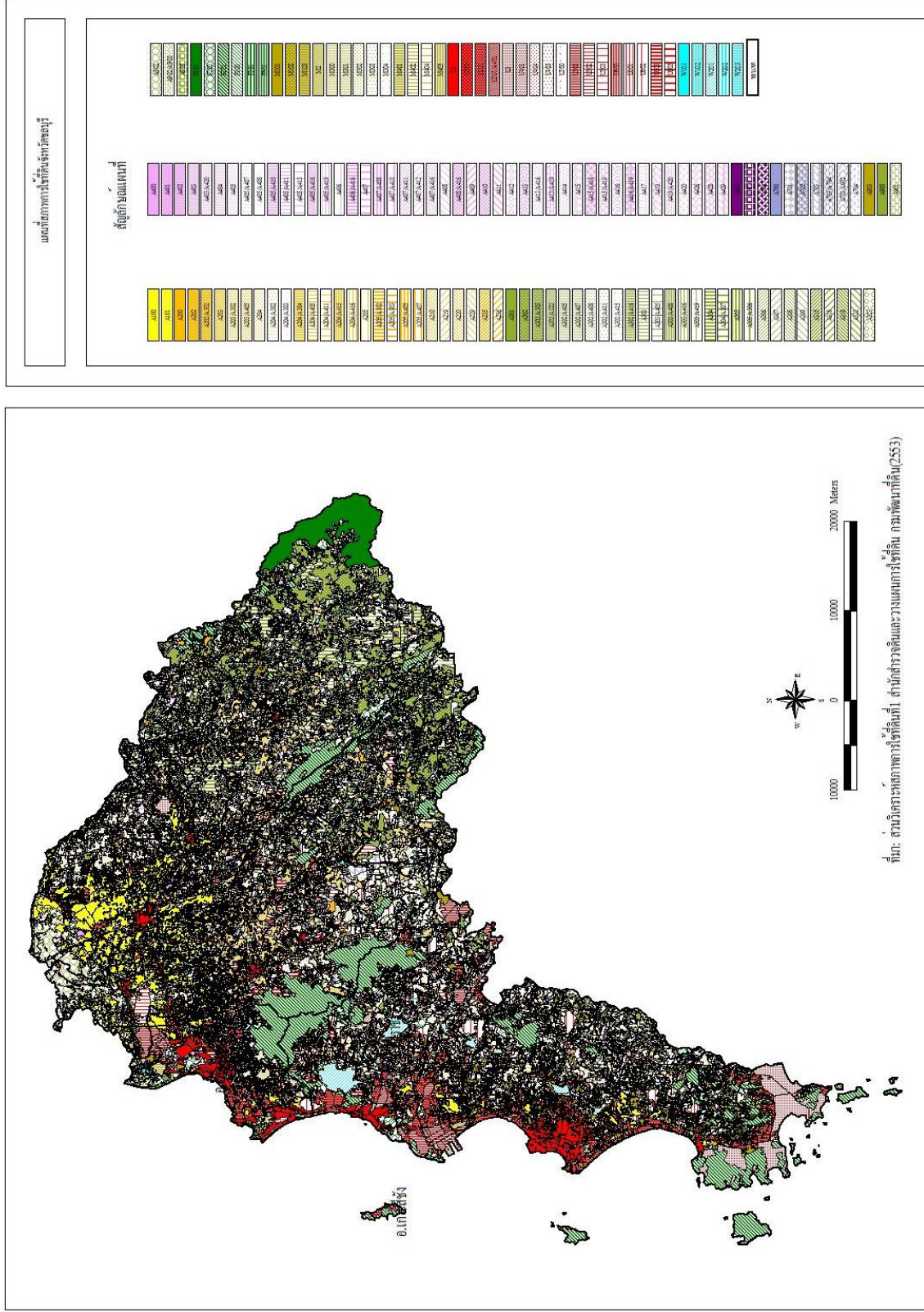

ภาพผนวกที่ ๑๑๐ หน่วยที่ดินจังหวัดฉะเชิงเทรา

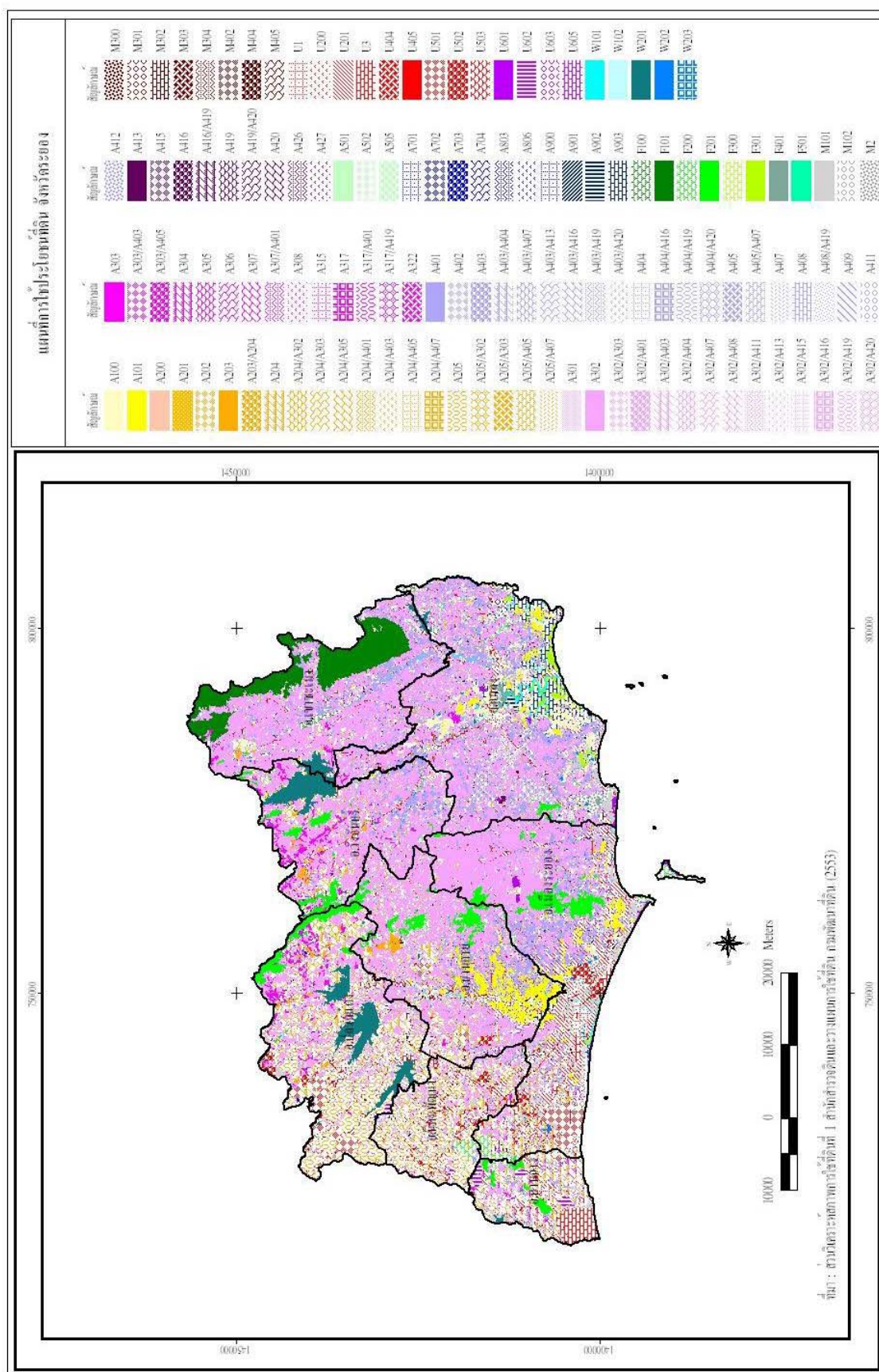

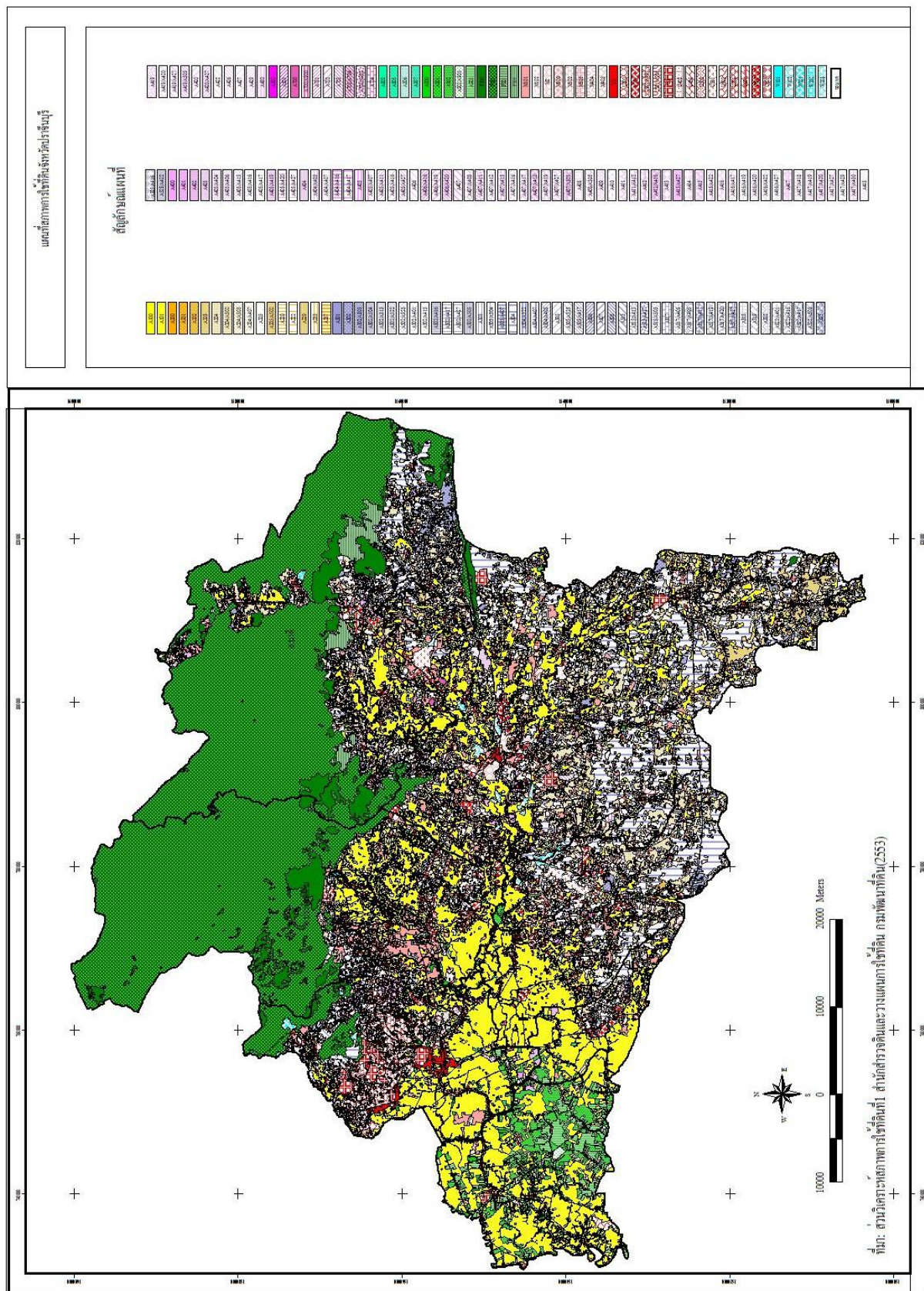
ภาพผนวกที่ ข๑๔ หน่วยที่ดินจังหวัดตราด

ภาพผนวกที่ ข๑๔ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดชลบุรี

ภาพผนวกที่ ข๑๖ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดระยอง

ภาพแผนที่ที่ ๑๔ สภาพการใช้ที่ดินจังหวัดปทุมธานี

